

Kémény füstje nem égbe száll...

Uzonyi Pál
versei

1953 - 1985

Kémény füstje nem égbe száll...

Uzonyi Pál versei

Kémény füstje nem égbe száll...; Uzonyi Pál versei

Kötetszerkesztők: ifj. Uzonyi Pál, Uzonyi Márton

Kiadó: Uzonyi Márton

© 2024

ISBN: 978-615-02-0253-2

Előszó

2023-ban volt 100 éve, hogy a Hajdúság szívében, Hajdúböszörményben, egy helybéli hentesmester második gyermekeként megszületett Uzonyi Pál, aki az évek során a Debrecen környéki tájegység ismert, sokoldalú alkotóművés�évé érett. A háború pokla a békés mezővárosból szippantotta ki: utász szakaszvezetőként sebesült meg és esett fogásba a Buda környéki hegyekben; négy év után térhetett vissza a Dnyeper melletti lágerből. Sokat mesélt nekünk, a fiainak, ezekről a rossz emléké időről.

Hazatérve hamarosan beiratkozott a debreceni tanítóképzőbe, ahol megismerkedett egy csinos lánnyal: ő lett az Édesanyánk. A fiatal pedagógus házaspárt egy Debrecenhez közeli tanyai iskolába helyezték. Ez volt egyben a szolgálati lakásuk is. Innen még két hasonló helyre költöztek utána; mindegyik iskola a Szepesnek nevezett, villanyáram nélküli tanyavilághoz tartozott. Az egyik ilyen helyen íródott jelen kötet időrendben első verse is, 1953-ban.

Ekkor már javában alkotott egy másik művészeti ágban, amelyet gyakrabban kapcsolnak össze a nevével, mint a költészetet: ez a képzőművészet volt. Élete során rengeteg képet festett, különböző technikákkal sok grafikát készített, fából szobrokat faragott. A 60-as évektől egészen 1986-ban bekövetkezett haláláig Ebes község lakója lett, a helyi iskolában tanított. Elvégezte a rajz- és földrajztanári szakot, ezeket oktatta a felső tagozaton. Vezető beosztásban a tanyai iskolákért felelős igazgató volt, illetve az 1961-ben alakult művelődési központot irányította egy ideig. Ebesen alkotta gazdag képzőművészeti és költői életműve zömét. Zsűrített alkotásai számos kiállításon szerepeltek. Műveinek egy része a helyi múzeum egyik termében állandó kiállításon tekinthető meg. E verseskötetben is helyet kapott ízelítőként néhány képzőművészeti alkotása.

Verseit kézzel írta, többségük ebben a formában maradt ránk. Egyes gyermekversei már életében megjelentek különböző lapokban, többek között a Nők Lapjában, a Hajdú-Bihari Naplóban, a Dörmögő Dömötörben, a Kisdobos újságban. Jóval halála után, 2013-ban az Ebes Kulturális Közhasznú Nonprofit Kft. egy önálló kötetet is megjelentetett tőle kerekén 100, általa illusztrált gyermekverssel, amelyeket Tóvizi

Erika válogatott össze. Az ebesi Széchényi Ferenc Tájmúzeum rendelkezésére bocsátott kéziratok hagyatékában azonban több mint 700 költemény volt, és korántsem mind gyermekvers, még ha ezek vannak is többségben. Ezért döntöttünk úgy 2023-ban, nem sokkal a közelgő 100. születésnapja előtt, hogy kiszabadítjuk a fiók mélyéről ezt az életművet, és a nyilvánosság elé tárjuk. Nagyban megkönnyítette a dolgunkat, hogy az anyagot előzőleg egykori tanítványa – aki egyben néhai közeli kollégája, a kitűnő helytörténész Haja István lánya –, Bartháné Haja Gabriella szövegszerkesztővel rögzítette, amiért nagyon hálásak vagyunk neki.

Jelen kötet verseit olvasva sokat megtudhatunk a szerzőt környező világról, hogy ebből őt mi érdekelte és érintette meg leginkább, de ugyanúgy a mindennapok világáról, a tanári munkáról, pedagógusi hivatásról. Vannak messzebbre tekintő, filozofikusabb költeményei is, amelyek a világszemléletét, hitvallását közvetítik, pl. *Mi is a szó?* (1982), *Nem az fáj...* (1981), *Homo sapiens* (1976), *Hazugság* (1973). Néha ostromozott másokat, akár megfogalmazott indok és címzés nélkül is, pl. *Mint a férget* (1981), *Ha versenyeznének* (1977), *Ragadozók* (1976); néha azonban világossá tette a kifogásolt tulajdonságokat is, pl. az irigységet az *Irigyek...?* (1976) vagy az ingyenélők szemléletét a *Látomás* (1978) című verseiben. Előfordul, hogy a „magasban levők” elleni lázadozását csak egy természetleírónak tűnő vers szatirikus csattanója sejteti: *Forgósél* (1977), amelynek végén „szemét verseng a szeméttel”. Ám önmagával sem volt elégedett, ahogy az a *Mi vagyok?* (1977), *Vízió* (1976) vagy az *Utálat* (1966) című műveiből is kitűnik, de éppenséggel sorsának elágazásaira is mélabúval tekint vissza: *Úton* (1977). A háborúk világát személyes élményei alapján is csak elutasítani tudta, pl. *Mire a sok hókusz-pókusz?* (1977), *Olyan volt...* (1980). Múltjának szebb emlékeit szüleire való szeretetteljes, tisztelő és hálás visszaemlékezései jelenítik meg, pl. *Jubileum* (1977), *Anyám* (1978), *Kenyer* (1981), *Hitte...* (1982). Nostalgiaival tekint vissza gyermekkorának Hortobágyára, ahová sokszor kijárt, apjával is, megismerve a pásztorok világát, pl. *Hortobágyi impresszió* (1978), *Nostalgia* (1978), *Érzem* (1981).

A felnőttek világának „acélszürke valóságával”, amelyet az *Ők mesélnek...* (1981) című versében nevez így, nem tudott igazán megbarát-

kozni, legalábbis költeményeiben nem. Szerencsére a világ nagy, sok más is van benne, ami esetleg szerethetőbb. A kötet verseit górcső alá véve két kitörési irányt is megláthatunk: A versek zöme a természettel vagy a gyerekekkel foglalkozik, utóbbit úgy is értve, hogy címzettjei is gyerekek, azaz valódi gyermekversek. Gyerekekről, de nem feltétlenül nekik szól a *Körbe, körbe* (1977), ahol a gyermekek iránti csodálata fejeződik ki. A természeti környezetet, időjárást, állatokat, növényeket, évszakokat, hónapokat témaként kezelő sok-sok verse közül sem mindegyik gyermekvers. Nem gyermekkorúaknak szánta bizonyára a *Vadgalamb-pár* (1976) című verset, amely a szerelem és hűség emberi eszményének megható kivetítése egy madárpárra (ahogy több más téma is többször visszatér az évek során, ez is újra felbukkan 1981-ben az *Összebújnak* című versben). A hónapokról, évszakokról, időjárásról szóló versei részben gyermekversek, pl. *Tizenketten* (1978) vagy *Azonnal küld* (1979), de sok olyan is van, amely elsősorban nem a gyerekeket szólítja meg, pl. *Hej, de ravasz dolog ez a tavasz...* (1962), *Pustol* (1976), *Ősz* (1982), vagy a gyönyörű *Novembervég* (1976), amelyből a kötet címadó verssorát választottuk. A természettel való kapcsolatában különleges helyet foglal el a kert, ahol előszeretettel foglalatoskodott, pl. *Aranyeső* (1977), *Mint a felhők, megjelennek* (1978), *Madárijesztő* (1978), *Van egy kertem* (1979), *Az én vakondom* (1978). Ez az utóbbi vers remekül példázza, hogyan jelenik meg a finom humor, szellemesség a szerző igen sok versében. Ez is következik a személyiségéből, hiszen ő a mindennapok „acélszürkesége” közepette is sokat viccelő, jó humorérzékű ember maradt. Humoros versei jellemzően a kellő komolysággal indulnak, hogy azután a végén, ahogy az a jó adomákban is szokásos, egy csattanóval előcsalják a derűt az emberből; itt a kertész-ösellenség vakondról tárgyilagosan, már-már szeretettel ír, de a poénból kiderül, hogy azért megszabadulna tőle, ugyanis felkínálja eladásra az olvasónak. A kertés versei között is vannak gyermekversek, de a legtöbb felső korhatár nélküli, ahogy a vakondról szóló is. Viszont nyilván a betűvetést tanuló gyermekeknek szólnak az olyan versei, mint az *O – Ó* (1977), *Focimeccs* (1978), *Sorakozó* (1978), *Betűrend* (1979). Az iskolásoknak a két szakjának megfelelő „tanverseket” is írt, földrajzból pl. *Tegnapután...* (1978), *Várja...* (1979), *Hol van?* (1980); rajzból pl. *Egy festék meg két festék...* (1978), *Összeházasodtak* (1980). Saját képzőművészi munkájáról már persze didaktizálás nélkül szólt néhány

versében, pl. *Fakecske* (1975), *Aláírom* (1980), *Ők mesélnek* (1981), *Színes fonál* (1982). A *Mivé lettél...* (1978) egy valóban megfestett önarckép születésének leírása a költészet eszközeivel; abból a képből, ahogy a versből is, hiányzik a máshol gyakran előbukkanó derű, ugyanis itt mindkét művészeti ágban az önmagával elégedetlen, önmarcangoló alkotó jelenik meg.

A kiadvány előkészítése során a korábban digitalizált anyagon elvégeztük a szükséges korrektori teendőket, azaz javítottuk az esetleges elírásokat, elütéseket, egyes esetekben összevetve a kézzel írt eredetivel. Ahol az eredetiben két változat is meg volt adva, ott az egyiket a kötet végén levő végjegyzetbe tettük, a versben a szokásos indexszámmal utalva erre. Előfordulnak azonos című versek, ezeknél zárójelben a cím után be van írva a vers kezdete, hogy azonosítható legyen. Elvégeztük a szöveg tördelését, a tartalomjegyzéket ennek megfelelően frissítettük. Az előre helyezett tartalomjegyzék a PDF-változatban egyszerű kattintással/koppintással megtalálja az adott verset a kötetben.

Minden olvasónak kellemes időtöltést, ahol kell, gondolkodó elmélyülést, vagy máshol éppenséggel a nyelv játékosságának felhőtlen élvezetét, felnőttként vagy gyerekként a vers befogadásának örömét kívánjuk!

ifj. Uzonyi Pál és Uzonyi Márton

2023. december

Tartalomjegyzék

1953	25
Sárvilág	25
Önarckép (szénrajz, 1961)	26
Alföldi tanyák (olaj, 1983)	27
1962	28
Hej, de ravasz dolog ez a tavasz...	28
Bonifác	28
1965	29
Szeretem, ami benned van...	29
1966	29
Utálat	29
Éretlen gyümölcs	30
1973	30
Hazugság	30
1974	31
Impresszió	31
1975	32
Asszociáció	32
Kezek	32
Ősz (Falevél...)	33
Kamaszok	33
Cinke-cinke-cinege	33
Tükör	34
Önarckép zöld házzal (olaj, 1972)	35
Rosszat álmodtam	36
Cic-mic	36
Csipp (Pici csibe...)	37
Csúszkálók	37
Hahó!	37
Tél (Látszik...)	38
Csengős csida	38
Fakecske	39
Maszk II. (fafaragás)	40
1976	41
Loccs	41
Vajúdás	41
Hóember (Hóember áll...)	41
Fiók	42
Csutkacsikók	43
Pustol	43
Más	44
Pöttyös	44
Homo sapiens	45
Ragadozók	45
Napszámosok	46
Boci	46
Tehenek (vegyes technika, 1975)	47
Kiskirályok-koronások	48

Agónia (Beteg a...)	49
Köd.....	49
_Napszámos (szénrajz, 1977)	50
Az én babám	51
Libu	51
Vadgalamb-pár.....	52
Zsíros kenyér.....	53
Csirip.....	54
Nádi zene	54
_Lengyel táj (vegyes technika, 1975)	55
Erdei zene.....	56
Zivatar.....	56
Csak úgy eszembe jutott... ..	56
Irigyek... ?	57
Rámkacsintott.....	58
Pongrác, Szervác, Bonifác.....	59
Október (Arany...)	59
Kár (Téli...)	60
Evolúció.....	60
Feszítsd meg... !.....	60
Murci	60
Út.....	61
Novembervég.....	61
Hull (Esik...)	62
Vízió (Úgy érzem...).....	62
Csere-bere	62
1977	63
Fut a szán	63
Tarka-szarka (Ugrálva...)	63
Csutkakati	64
Szénaerdő.....	64
Brek, mek, brek.....	65
Birka-irha.....	66
Pálnapján... ..	66
_Alkony (olaj, 1972).....	67
Úton... ..	68
Lovagol	68
Mit tehetek egyebet... ..	68
Szójáték.....	69
Jubileum	69
Mire a sok hókusz-pókusz?	69
Gólya	70
Ház.....	70
Aranyeső.....	70
Tere-fere	71
Március (Tavaszcsofolja...).....	71
Csipp-csipp, kotty-kotty.....	71
Április fagy	72
Bomló tanyavilág (Racsolóknak ajánlva).....	72
_Bomló tanyavilág (olaj, 1984)	73

Koratavasz.....	74
_Önarckép (vegyes technika, 1978).....	75
Mivé lettél.....	76
Mi vagyok?.....	76
Forgószél (Szél az út...).....	76
Cikli.....	77
Körbe, körbe.....	77
Háp-háp-háp.....	78
Harsog a ceruza.....	79
Ha versenyeznének.....	79
Ropogós csereszne.....	80
Nincs kegyelem.....	81
Hopp-Kopp.....	81
Ha éhes vagy.....	82
Intelem.....	82
Csepereg.....	83
Hinta.....	83
Ősz (Szürke...).....	84
Babalakodalom.....	84
O – Ó.....	85
Szellőcske.....	85
Új matematika.....	85
Hull... (Hasadj...).....	86
Karácsony.....	86
Trombita.....	87
1978	88
Faparipa.....	88
Kár-kár.....	88
A mi macskánk.....	88
December.....	89
Ruca.....	90
6 nap.....	91
Két kis kecske... ..	91
Csacsi.....	92
Libuka.....	93
Perpetuum mobile.....	93
Kakaska.....	94
Ha én azt mondom... ..	95
Tizenketten.....	96
Megfelezem... ..	97
Mesebolt.....	98
Az én vakondom.....	99
Hal.....	100
Mondóka.....	101
Kint a bárány... ..	101
Harkály.....	102
Gyümölcsösben.....	103
Kisbeke és Nagydana.....	103
Réfabál.....	104
Látomás.....	105

Kilenc malac	106
Sorakozó	107
Hívogató	109
Testámentum	109
Fejfa-felirat:	109
Meditáció	110
Irka-firka	111
Kavicsom	112
Betű	112
Kártyavár	113
Lepke lebben	114
<u>Hortobágy (olaj, 1979)</u>	115
Nosztalgia	116
Virrad	117
A szél	117
Kerek-kerék	117
Megcsípett	118
Van nekem	119
Focimeccs	120
Zsenge Zsiga	122
Azt álmodtam... ..	123
Dinnye	124
Tavaszi (Tavaszi szél...)	125
Mi az ördög... ?	125
<u>Maszk 3 (vegyes technika, 1977)</u>	126
Mi legyek... ..	127
Kapatánc	128
Köszöntő	128
Szélcsalád	129
Ünnep van, hát ünnepelek... ..	130
Álombál	131
Manómalom	132
<u>Bohóc (vegyes technika, 1980)</u>	134
Április 1.	135
Anyám	135
„Te kis lapos”	136
Egérlesen	137
Főzőcske (Két kis...)	138
Gólika	139
Megettem	141
Százlábú	142
Vaddisznók (Óh!...)	142
Kormoránlagzi	144
Zerge-berge	145
Várva várja	146
Álomterv	147
Sunyi	148
Zuhog	148
Darázslagzi	149
Rádnevet	149

Hurrá.....	150
Póklakoma.....	151
Három egér.....	152
Egy festék meg két festék.....	153
Zebra Zebe s Púpos Pepe.....	155
Vég és kezdet.....	157
Rontom-bontom.....	158
Babaszoba.....	159
Hortobágyi impresszió.....	159
Kis-Kikiri.....	159
Gólyák.....	160
Négy csupaszáj.....	161
Napraforgó.....	162
__Napraforgók (vegyes technika, 1976).....	163
Meseország mesevára.....	164
Nem jár felhő.....	165
Zuhé.....	166
Békamódra.....	166
Kölyökgólyák.....	167
Felragyog... (Ráfénylik...).....	168
Kémények (Háztetőkön...).....	168
Neked adom.....	169
Vaddisznóék (Visítnak...).....	170
Mint a felhők, megjelennek.....	170
Október (Ősszel...).....	171
Galambok.....	172
Megtalálják fészüküket.....	173
__Dáliák (olaj, 1983).....	174
Októberben (Tavaszi jöttén...).....	175
Halpénz.....	175
Kettecskén.....	175
Csalogató.....	176
Bárány-kánon.....	176
Ess és Zé.....	177
Halló!.....	178
Kár-kár-kár.....	179
Varjúvezér.....	180
__Gyermekvers-illusztrációk 8 (vegyes technika, 1980).....	181
Csodaóvoda.....	182
Vágtázva.....	182
__Vágtázva (vegyes technika, 1980).....	183
Hangyatorvény.....	184
Holdfény.....	185
El nem cserélné a trónnal.....	186
Csingilingi (Csingi-lingi...).....	187
Zsiráfka.....	188
Birkanóta.....	188
Mit csinál...? (Ha a kecske...).....	188
Vásárfia (Hoztam neked...).....	189
Ici-Pici.....	189

Mit hoz...	190
Sanda-sakál...	191
Rókamóka...	191
Álmot láttam...	192
Lovak (olaj)	193
Bábszínház	194
Tegnapután	195
Szárnyas szánom	197
Göndörke	198
Gyermekvers-illusztrációk 3 (vegyes technika, 1980)	199
Szél-szél	200
Elköltözött... ..	201
Eső lóg	201
Szebb	202
Fürge... ..	202
Elmehet... ..	203
Ha meglódul... ..	203
Melyikünk fél... ?	204
Kurutyka	204
Megfőtt már?	205
Matt	205
Cérosz	206
Miskamacska	206
Madárijesztő	207
Kala-Majka	208
Jobb és bal	209
Csepp-csepp... ..	209
Bajszos... ..	210
Még mindig vár	210
Megkínálom... ..	211
Napraforgók VI. (vegyes technika, 1976)	212
1979	213
Kutyagond... ..	213
Három kis sün	213
A fekete	214
Huss!	215
Betűrend	215
Cserepelő	215
Főzz slambucot... !	216
Tarka szarka (Recsegve...)	216
Maszk 2 (vegyes technika, 1977)	217
Maszk Mihály, meg fia, Miska	218
Kócoskarcsi	218
Táncba vár... ..	218
Eljössz velem... ?	219
Mákszem Mici	219
Jégcsaptörvény	220
Tiki-tak	220
Mókuska	220
Csingilingi (Bimbam...)	220

Jégvilág	221
Gyere csak	221
Heten... ..	221
Választás.....	222
Búcsú.....	222
Török-Görög	223
Zsákbamaczka	223
Nézz szét... !	223
Mi van nekik?	224
Várja.....	224
Farsang (Februárban...).....	225
Maszkabálon	225
<u> Maszk 4 (vegyes technika, 1977)</u>	226
Fut... ..	227
Nyakkendőjük.....	227
Bálna-sztráda	227
Volt egyszer.....	227
Hol nem volt.....	228
Egy nyelven szól.....	228
Tavaszi szél.....	228
Licsi-loccs	229
Hipp! Hopp!.....	229
Oroszlánok.....	229
Március (Fénylik...)	229
Tavaszfogadás	229
Rám találsz.....	230
Bagoly Balázs.....	230
Becsuktam	230
Forgószeél	230
Pulyka Péter	230
Hol ? (Valahol egy...).....	231
Ki hiszi azt.....	231
Tűz – víz.....	231
Áll a bál.....	232
Bambula meg Bumbula	232
Piros tojás	232
Hímes tojás.....	233
El ne áruld.....	233
Énekelnek... (Ki járt...)	233
Família.....	234
Nézd meg... !.....	234
Ha már kérted.....	234
Betűsereg.....	235
<u> Rézmozsár vázákkal (olaj, 1972).....</u>	236
Hám... !	237
Tejet kap	237
Nulla lett... ..	237
Egyszer volt... ..	237
Lehet, hogy.....	238
Kánikula.....	238

Hőség (Lángol...)	238
Azonnal küld...	238
Három csepp...	239
Lesz helyed...	239
Viziverseny	239
Rájuk világít...	240
Holdvilágnál	240
Rajzoltam...	240
Van egy kertem...	240
Virággal megy...	241
Hova tűnt...	241
Dió	241
Gömbölyödött	241
Szeptemberben	241
Gurulnak	242
Viszi-viszi...	242
Repülök... (Őszi szélre...)	242
Őszi szél	243
Ősz (Kóvályog...)	243
Két kis inggomb	243
Így hintál	244
Piros	244
Must a neve...	244
Három kis kulcs	244
Huhé-hunyó	245
Bagolybalázs	245
Én meg: álltam...	245
Együtt mentek...	246
Ki vigyáz	246
Csacsifogat	246
Csóka-Zsóka	247
Ceruza	247
Bohócok (vegyes technika, 1980)	248
Nevetné	249
Száll... (Száll...)	249
Felhőország	249
Volt	249
Szembeszáll	250
Cinege	250
Felébredtem...	250
Pónifogat	251
Megijedtünk	251
Azóta... (Kék ég...)	252
Elüldözte... (Köd meg a Nap...)	252
Visszaszökött...	252
Azóta (Két kis mese...)	253
Cérnaláb	253
Sepernek	253
Jöhetsz velünk...	254
Bojt van rajta	254

Azért nem.....	254
Gomboska.....	255
Kati-Panni	255
Kukk	256
Nem megy	256
Azért...? (Miért vagy bú...)	256
Miért...? (Ha ugrik...)	256
Szórjad még!	257
Zörög	257
Ugye...?	257
Ette.....	257
Megtanítom.....	257
Bottal ütheti.....	258
Elmesélem.....	258
Nálunk marad.....	258
Verébvásár	258
Fagykirály (vegyes technika, 1981)	259
Jön	260
Jégvirág.....	260
Pont elég lesz.....	260
A tehenem.....	260
Heuréka.....	260
1980	261
Üdvözlégy, te.....	261
Gesztenye Gazsi	261
Hol van?	261
Megette (Hóember...)	261
Ágyukba bújnak	262
Úgy hívják.....	262
Kakukkoriku	262
Elrepül	263
Kopp.....	263
Megszaggatja.....	263
Vé betű	263
Rád rázza.....	263
Te vagy.....	263
Parolázzunk.....	264
Mikulás	264
Toppancs Tapsi	264
Szánkóznánk.....	264
Nem kár.....	264
Jeget esznek	265
Rászáll.....	265
Mese	265
Hol...? (Birkát...)	266
Számcsalád	267
Farsang (Farsang tájon...)	267
Olyan volt.....	268
Tavaszcvarás	268
Kié lehet...?	268

Lendül.....	268
Aláírom.....	269
Keresd...!	269
Nagyot ugrott.....	269
Nem fáj.....	269
Dorombolt.....	270
Seprű-lagzi.....	270
Jó lesz.....	270
Miért nincs?.....	270
Ropogó.....	270
Lesz belőle.....	271
Száll... (Lúd...)	271
Csitt-csatt.....	271
Milyen...?	271
Eredj, lesd meg!	271
Csoda lenne.....	272
Leharapja.....	272
Majd eladom.....	272
Kutyafej.....	273
Mit csináljunk?.....	273
Ha... (Hej, ha...)	273
Régi.....	273
Makkot keres.....	274
Lesz neked!.....	274
Olyan.....	274
Mire vársz ?.....	274
Úgy ingyen.....	274
Nyelik.....	274
Összeházasodtak.....	275
Lapulj le...!	275
Hogy mehetne.....	275
Azért... (Seprű Sára...)	275
Iskolatáska.....	275
Villám villan.....	276
Főzőcske...(Papagáj...)	276
Gyere!.....	276
Tavaszt zeng.....	276
Lacsapott.....	277
Visszagurultak.....	277
Fészekrakók.....	277
Kesereg.....	278
Ezer csillag.....	278
Görbe volt.....	278
Így vigyáz.....	278
Vászonmajmok.....	279
Volna.....	279
Ezért dől ki.....	279
Senki más.....	280
Ne szád járjon.....	280
Jó lenne.....	280

Nem fér.....	280
Zsírosat... ..	280
Felragyog... (Mikor kisüt...)	280
Kacsintok.....	281
Hozza.....	281
Nagyot nyel.....	281
Pólyás gólya	281
Kémények (A kémények...)	281
Megyek.....	282
Eltemették.....	282
Megette...(Seprű...)	282
Újra él... ..	283
Úgy vigyáz... ..	283
Ezért velük.....	284
Ne legénykedj.....	284
Nyelvedző	285
Kajla lett.....	285
Hallgat... ..	286
Vége szakad.....	286
Nem bánná... ..	286
Színjáték	287
Örül... ..	287
Csillog-villog	287
Visszavárom... ..	288
Egybekeltek	288
Gólyasors	288
Összetöröm... ..	288
Szebb nekem... ..	288
Én is... ..	289
Vitorlázik.....	289
Telis-tele.....	289
Itt terem	289
Szúrják.....	289
Nem fecseg.....	290
Éhkoppot kap... ..	290
Ablakra száll... ..	290
Megette... (Lesben...)	290
Lesd meg !	291
Úgy ragyog	291
Öledbe hull.....	291
Fekete a... ..	291
Sáskapár.....	291
Körbe-görbe.....	292
Kilophatja	292
Hangtalanul.....	292
Ránk sütött.....	293
Kígyómérget... ..	293
Elecetesedett.....	293
Meleget is.....	293
Szikráztak... ..	293

Kéményfüsttel.....	294
Vége.....	294
Jött a Tél	294
Kikukucskál.....	294
Adjatok enni!.....	294
Repülök (Piros pej...).....	295
Ünnep.....	295
Izzad.....	295
Közeleg	295
Jól megrázta.....	295
Füstté vált.....	296
1981	296
Csodáltuk.....	296
Meg se leled.....	296
Jól van.....	297
Törvényt szabnak	297
Örülnek.....	297
Fürgén jár.....	297
Mégis.....	297
Tűtörvény.....	298
Biztosítja.....	298
Esik.....	298
Izzadt.....	298
Érzem.....	299
Kibékültünk.....	299
Összebújnak.....	299
Úgy nevetünk.....	299
Összefogtak.....	300
Nem az fáj.....	300
Pusztuljon mind.....	300
Tojás roppan.....	301
Ehetetlen (nyelvedző)	301
Rám szállt.....	301
Kutyakör (nyelvedző)	302
Göröngy György.....	302
Hazaszálllok	302
Várva-várom.....	303
Sírva fakadt.....	303
Nyári zápor.....	303
Vacsorája.....	303
Sírva ír.....	304
Tintafojt.....	304
A lába.....	304
Permetez.....	304
Lezárom.....	304
Bekopog	304
Nevetnek.....	304
Hazagurult.....	305
Kipp-kopp!.....	305
Sehol se.....	305

Vízzel tele (nyelvedző).....	305
Silány.....	305
Megecetesedett... (nyelvedző).....	306
Akkor szél lesz.....	306
Jön a Tavasz!.....	306
Fél.....	306
Mint a férget.....	307
Tök vagyok	307
Kuruttyol (nyelvedző)	308
Rokonok?	308
Ők mesélnek.....	308
Tirke-tarka (nyelvedző).....	308
Úgy se... ..	308
Csodatevő.....	308
Égve-élve (emlékezem...).....	309
Elvitte.....	309
Ügyel.....	309
Jajj!.....	309
Október (Sárgul...).....	310
Pingvin módi.....	310
Megfogja... ..	310
Fázik	310
Lelegelnek.....	311
Elüldözte... (Itt a halom...).....	311
Kukorékol	311
Fut (Fürge...).....	311
Alszanak.....	311
Lelopja.....	312
Beledobták.....	312
Volt egyszer... (...egy csúf mese...)	312
Elszálltak.....	312
Ropogva.....	313
Kiadó.....	313
Hírt hoztak.....	313
Eresz alatt.....	313
Vígan élnék.....	314
Játék babák	314
Bújik (Bogár...).....	314
Csakugyan szép... ..	315
Mint fergeteg.....	316
Új dalt.....	317
Elmenne... ..	317
Téli falat.....	318
Meghálálja	318
Szembenéznek	318
Hóember (Hóember készült...).....	319
Énekelnek (Bodza...).....	319
Gyönyörű.....	319
Őrizd... ..	320
Hideg	320

Énekelnek... (Hangjegy..)	320
Nem lenne kerek...	320
Kenyér...	321
Fő a leves	321
Úgy arat...	321
Irány haza!	321
Mindenki tudja	322
Te vagy...	322
Kibékülnek	322
1982	323
Megoldódnak...	323
Értem...	323
Mit egyek?	323
Meddig él ?	323
Kincs	323
Muszáj?	324
Tavaszi jöttét...	324
Tél (Köd...)	324
Agónia (Meglátogattam...)	324
Mind...	325
Meghívlak...	325
Vígan él...	325
Csúsztak...	326
Lehull...	326
Farsang (Macska...)	326
Hogyan...	327
Agónia (A falevél...)	327
November	327
Őszi zivatar	327
Ősz (Októberi falevelek...)	328
Vízió... (Napján...)	328
Nem titok	328
Ha... (Ha két gondolat...)	329
Akkor...	329
Cím nélkül	329
Elfajzott	329
Repül...	330
Enyém mind	330
Verekszik	330
A ravasz	331
Csipp (Reggel...)	332
Jöjj...	332
Három kívánság	332
Az ám!	333
Köztük van...	333
Hetiterv	333
Tél (Mily lusta...)	334
Itt felejtkezett...	335
Alku	335
Meg-megállva	336

Tudod...? (Tudod mi...)	336
Nem kapott...	336
Medvelagzi	337
Kipusztult	337
Fázom	337
Tudod...? (Tudod, milyen...)	338
A ponty	338
Forgó	338
Fürgébb...	339
Hitte	339
Mi is a szó?	339
Színes fonal	340
Gyűl	341
Kár (Didergő...)	341
Borzas játék	341
Befogadja	342
Csurran a must	342
Épül...	343
Haza vágyok	343
Mesevár	344
Örülök	344
Ritmus	345
1983	345
Vaskarika	345
Érzik...	346
Én is láttam	346
Gi-gá-gá...!	346
Perspektíva	347
Miért? (Miért nem jut...)	347
Mit csinál? (Jeges...)	348
Fütyörésznek	348
Télutó	349
Báránfelhők	349
Március (Felszökött...)	349
Didereg	350
Vége már	350
Ketyeg	350
Kakasszóra	351
Dorombol	351
Hajnal hasadt...	351
Húznak	352
Rámnevetnek	352
Május	352
Fúrja útját	353
Hőség (Zöld...)	353
Cseresznye	353
1984	354
Táncolt	354
Csiripelve	354
Édes álmot láttam	354

Kikacagta...	355
1984-85	355
Vár.....	355
Békasors	356
Utána kap.....	356
Réti manó.....	356
Szorgos.....	357
Kinyílnak.....	357
Zápor	358
Fuss, fuss velem.....	358
Baba-bál	358
Csillag-bál volt.....	359
Hóval dobált.....	360
Kopog a Tél.....	360
Nem csipog.....	361
Szélcsend	361
Nem vagy te más.....	361
Itt a Tavasz	362
1985	363
Mesélj.....	363
Patkó kopog.....	363
Ömlik.....	363
Évszám nélküliek	364
Dalra fakadt.....	364
Vásárfia (Itt van.....)	364
Meg se rágja.....	364
Első lesz.....	365
Jegyzetek	366

Versek 1953-tól 1985-ig

1953

Sárvilág

Világváros Budapest,
És szép város Debrecen.
Villamos itt, autó ott...
És sár, és sár Szepesen.
Cuppog az óriás bakancs a sárban,
Nincs tűhegynyi száraz
A nyütt nadrág-szárban.
Nagy, gyúrt kalap horpad
A régen nyírt hajra,
Lekonyítja a fült
A karima alja.
Foly róla az ég-víz
Elöl is, meg hátul,
S jön tovább a kalap,
Egyre jön gazdástul.
Hoz egy csomagot is
A kalap gazdája;
Könnyű lehet neki,
Mert meg-meglóbálja.
Mi lehet e csomag,
Dróttal körbe kötve?
Biz a jövevényünk
„Motyója”, meg könyve.
Így járnak el ezrek
Nap-nap iskolába;
Ide köti a sors,
A sáros tanyákra.

Ebes-Szepes, 1953. XI. 10.

Önarckép (szénrajz, 1961)

Alföldi tanyák (olaj, 1983)

Hej, de ravasz dolog ez a tavasz...

Március huszonhat, esik, havazik, jujj!
Ronda vagy, Tavasz, ronda vagy, fuj!
Hiába hordsz havat óra,
Vacogva te is vársz jóra.
Nekem, te, hiába játszol,
Bennem a kikelet táncol...
Nevetem én bohóságod,
Hideg lepled, fehér álmod.
Nevetem a jeges szeled,
Havad, mellyel arcom vered.
Nevetlek, bohó kikelet,
Hogy játszod tovább a telet...
Meglásd, hogy pár szál virágod
Elsöpri hideg világod!

Ebes, 1962. III. 26.

Bonifác

Hej Bonifác, Bonifác;
Rontója a jónak.
Nem változol, te vén betyár,
Híve vagy az Ó-nak.
Szervác, Pongrác, tudom,
Szövetségben veled.
Nem átallasz port söpörni,
Rázni falevelet...
Szélvihart küldött a cudar,
S mekkorát!
Kalapot visz, pléhet szaggat,
Tetőt ráz.
Felhőt hajszol.
Porral hinti be a várost,
Jajjong, süvít,
Üldözi a kerékpárost.

Hej, ez a vén telhetetlen;
Ez sem elég neki:
Egy ablak is, ha nyitva van,
Kegyetlen beveri.
Velem aztán nem tolsz ki,
Te vén kujon;
Nincs háztetőm, sem biciklim,
És sapka a kalapom.

Ebes, 1962. V. 14.

1965

Szeretem, ami benned van...

Remek formában vagy; tűz kívül és belül.
Remegve ízlellek, ajkam érted hevül.
Ha hozzád ér a szám, éget kegyetlenül...
Csak a szemem csillog, s szó a fészkében ül...
Étvágyam olyra nőtt, hogy remegek belül...
Meddig várjak még rád, imádott levesem,
Amíg nedved lehűl?

Ebes, 1965. V. 22.

1966

Utálat

Felnő köröttem
A rettentő világ...
S én csak vagyok
Benne, mint egy
Letört faág.
Utálok kezemet...

Vizenyős szememet,
És leges-legjobban:
Csipetnyi eszemet...

Ebes, 1966. IV.

Éretlen gyümölcs

Ne idézz enyelgve Shakespeare-t,
S mit te úgy vélsz, szép napokat...
Láttam, miként csapsz mocskot
Arra, ki patyolat,
S meg nem rezdült lila
Szádon a vakolat...
Gondolj inkább nyelved
Féktelen dolgára...
S vigyázz, le ne kopjon
Értékes zománca...!

Ebes, 1966. III.

1973

Hazugság...

Zamatos szó, csengése markáns,
Ruhája csillogó, sleppjét
Körben tartják...
Gazdagon ékített
Szótársakon trónol,
Sok „jó” igekötő
Vakon neki hódol,
Benne nemzi egymást
Fondorlat és gazság,
Fénysárú, mint
Vásári bábu,
S aki belül megvizsgálja,

Rögvest látja:
Keserű ez, nyúlós,
Mázás, rothadt bélű
Piros alma, nem táplálék;
Kóli-fészek, savanykássá
Rothadt szalma,
Méreg-raktár, mely
Magából dögöt erjeszt,
S ahol csak jár, kételyt,
Leprát, mocskot terjeszt.
Így és ilyen, meg még milyen...
Szó is a hazugság...
És a dráma benn csak az,
Hogy kelendőbb, mint a másik:
Az igazság.

Ebes, 1973. XII. 6.

1974

Impresszió

Szemét vagy te, mely
Kuka-fenékhez ragadt!
S nem jöhetsz ki onnan
Sohsem, mert szemetek közt
Is te vagy a legaljasabb!

Ebes, 1974. XII. 14.

Asszociáció

Itt csicseregnek ismét
A fekete fecskék,
Az eresz-lakó,
Rovar-röptén suhanó,
Tenger-szagú,
Fecsegő, csacsogó,
Énekes lakótársim,
Itt, itt, ismét.
Úgy elnézném villás farkuk...
Karcsú testük...
S ahogy ülnek, kecsesen...
És mégis, mégis a parti-
Fecske szebb nekem...
Szebb nekem, mert felvillantja
Gyermekkorom emlékit;
Valamit a játszadozó
Életemből felszépít...

Ebes, 1975. VI. 1.

Kezek

Mi hát a kéz?
Szövethalmaz?
Végtag?
Avagy...?
Igen.
Lelked tükre,
Gondolatid
Tolmácsa,
Eszed rabszolgája.
Simogat,
Ölel,
S karmol...
Ha kell.

Hegyet épít,
Óceánt ás...
De jaj nekünk,
Ha gyilkot farag;
Öklünkbe szorul
A harag...

Ebes, 1975. VI. 7.

Ősz (Falevél...)

Falevél szállt, leesett...
Szél hozta a levelet.
Őszi levél, földet ér,
Testvérekkel egybekél...
S ha jön a hó, jégvirág,
Bogárkáknak ágyat ad...

Ebes, 1975. XI. 6.

Kamaszok

Nyugtalan ifjúság;
Duzzadó, telt rügyek,
Bimbózó szerelmek...
Égő-tűzként jártok;
Csinosan, fényesen...
Csak a tűz, ami ég,
Nem vörös, hanem kék...
A kék meg hideg.
Tudjátok-e?
Nincsen elég hője,
Kevés a melege...

Ebes, 1975. XI. 8.

Cinke-cinke-cinege

Cin-cin-cin-cin;
Kopp, kopp, kopp!

Cinke ugrik;
Hopp, hopp, hopp!
Széncinke-pár,
Téli madár,
Hideg télben
Ablakra száll.
Itt sincs,
Ott sincs
Begybevaló,
Itt is,
Ott is
Fedi a hó.
– Kenyérmorzsát
Adjatok!
Vagy ha van
Más magvatok.
– Ezért kopog;
Kopp, kopp, kopp.

Ebes, 1975. XII. 5.

Tükör

Belenézek,
Pofát vágok,
Minek ez?
Sisakot le!
Ne hunyoríts!
Kinek ez?
Szájrándítás,
Farkas-mosoly;
Mire ez?
Magunkhoz is
Gyávák vagyunk;
Ezért ez.

Ebes, 1975. XII. 8.

Önarckép zöld házzal (olaj, 1972)

Rosszat álmodtam...

Rosszat álmodtam megint,
Nagyon rosszat...
Ugye, ne higgyem,
Hogy agyam raktárában...
Ugye, ne higgyem el,
Hogy eszem villámi,
Ingerek, érzetek,
Összezavarodtak?
Rosszat álmodtam,
Megint nagyon rosszat...
Ugye, az nem igaz,
Hogy giliszta, hátgerinc,
Váz nélküli rongy-báb,
Mind-mind „bakóvá” lesz,
És eme szemét had
Utamra hurkot tesz?!

Ebes, 1975. XII.8.

Cic-mic

Pici cica, ci-ci-cic!
Gyere ide egy kicsit!
Ne ugorj el!
Mit tettél?
No, a bögre odalett...
Nézd! Egészen elrepedt!
Cila-mila
Körbefutja,
Simogatja, nyalogatja.
Nem sajnálod,
Te kis butu?
– Dehogysis nem;
Nyáu-nyáu !

Ebes, 1975. XII. 9.

Csipp (Pici csibe...)

Pici csibe; csipp, csipp, csipp,
Szólok, hívom, pitty, pitty, pitty!
De a csibe rám se néz;
Hol van neki tyúknyi ész...
Ámde, nicsak: Pöttymadár...
Hogy meglódult, s elfutott...
Anyja hívta: kotty, kotty, kotty!

Ebes, 1975. XII. 11.

Csúszkálók

Hogy megfagyott... Kész a jég...
Gyermekek sereg csúszva lép.
Nekifutnak, repülnek...
Kezüket is száll, hajuk is száll;
Sikolyukkal áll a bál...
Nadrág reped, cipő bomlik,
Sohse baj!
Ám, hogy homokot szórtak rá:
Ez a baj...

1975. XII. 12.

Hahó!

Hahó!
Hahó!
Hull a
Hó;
Szálló
Csillag,
Csillogó.
Hahó!
Hahó!
Hull a
Hó!

Csörgő
Csengő...
Gyí,
Fakó!

Ebes, 1975. XII. 12.

Jelmezesek

Minő fura bogarak;
Mind-mind jelmezt hordanak...
Velük építsz
Te is vesztőt,
Ármányt, kint?
Dugod magad.
Kívül hazudsz,
Tetted smink.

Ebes, 1975. XII. 13.

Tél (Látszik...)

Látszik az utcán a lehelet,
Ráfagy bajuszra, lóra,
S a Föld meleg gőze
Fűre, fára, drótra.
Egybefolyt a fehér hó
Földön és az égen.
Kint ropog, csikorog,
S én a tévét nézem.

Ebes, 1975. XII. 14.

Csengős csida

Kicsi csida sírva nyerít;
Elvesztette anyját megint.
Fut keresztbe, fut előre,
Csillog, villog sárga szőre.
Hangosan hívja mamája,

Csengős fiát kiabálja...
Ficánkolva ugrál Kesely,
Úgy örül, hogy anyjára lel.

Ebes, 1975. XII. 18.

Fakecske

Teszek a tűzre,
Megszúr egy fa.
Matatok valamit,
Megszúr megint.
Nem is szúrt;
Tán megbökött...?
Avagy inkább megdöfött?
Hozzá lépek,
Mert hogy nyögött,
Nyekegett,
Jobban mondva:
Mekegett.
Mi a bajod, tűzrevaló?
Nyögve nyögi:
– O-ó, jajj, ó!
Beszorultam a fába!
Ha lehet,
Vésd le a
Felesleget!
– Így volt, igaz,
Megesett,
Kifaragtam,
Kecske lett.

Ebes, 1975. XII. 29.

Maszk II. (fafaragás)

Loccs...

Liccs, loccs, ticcs, toccs!
Pisti pottyán, tócsa loccsan;
Sír az ég...
Sír Pisti is. Mi lesz mostan?
Itt a vég...

Ebes, 1976. I. 22.

Vajúdás...

Verset írnék,
Nincs eleje...
Középütt lesz
A veleje...
Hegyre halmot?
Vágyra álmot?
Így ez sem lát
Napvilágot.
Se eleje,
Se közepe;
Ám van vége...
De mi-végre?

Ebes, 1976. I. 26.

Hóember (Hóember áll...)

Hóember áll,
Vendéget vár...
Szén a szeme,
Fekete.
Csutka orra,
Hogy fenn hordja...
Fején az ék,
Piros fazék.

Mire büszke?
Vajh, mire?
– Ha nem erre,
Amarra!
– Mondja, mondja,
hadarva.
– Te is lennél,
Ha ily lennél...
– Oldalra néz,
Vissza néz;
Itt jönnek már,
Kikre vár...
Gyerek-sereg
Körbe kapja,
Cirógatja,
Lapogatja...
– Ez az öröm,
Látod-e?
Mind úgy szeret,
Érted-e?

Ebes, 1976. I. 20.

Fiók

Gimb-gomb, csit-csat,
Meg egy csomó kacat
A fiók lakója.
A tű is ott lapul,
Mélyen alul,
S a tűs párna puffadt hasa
Hiába várja őt haza...
Cérna érte kígyózva nyúl,
Pamutgombóc hozzágurul...
– Gyere varrni!
Hív a gazdi.
– Csalogatják; gyér te lusta!
Jönne, jönne, ha jöhetne;

Ám a hátát doboz nyomja.
Félre doboz! S máris huppan,
A fényes tű előbukkan,
És a huncut, agyafurta;
Kibújt,
s ujjamat megszúrta.

Ebes, 1976. I. 20.

Csutkacsikók

Nyihaha-ha, nyiha-ha!
Vágtat a két paripa.
Csutkacsikó; Kesely, Sárga,
Drót a farka, szeg a lába.
Szekeret húz a két táltos,
A szekér egy lyukas „lábos”,
Füvet szállít, vacsorát,
Rozsdás pléhet, útporát.
Nagy karéjt ír, felhőt vág,
És a jókedv égre hág...
Bukik a fény, porfelhő áll;
Lábas, csutka hazatalál.

Ebes, 1976. I. 28.

Pustol

Örül a föld;
Van dunnája.
Alszik a zöld,
Rügyben, zárva.
Nincs már csengő
Ló nyakán.
Autó fut,
Nem a szán.
Farkas sem jár
Úgy, mint régen,
Ám jár új csillag

Az égen.
Más tél már ez;
Más a módi...
Az isten sem
Régimódi.

Ebes, 1976. I. 29.

Más...

Más, mint tegnap, más, mint régen,
Más szellő fúj földön, égen...
Más a sóhaj, más az álom,
Más a más is, én úgy látom...
Más a jókedv, más a tett,
Más a kapocs, mássá lett...
Másképp ölelsz, más formában,
Más a csóknak becse, ára...
Más a lagzi, más a fátyol,
Más a nóta, más kótából...
Másképp szülnek más gyermekeket.
Más nevelést kap a gyerek...
Másképp védjük házunk, hazánk,
Másként élünk, mint nagyapánk...

Ebes, 1976. I. 31.

Pöttyös

Piros labda pöttye
Fehérre van föstve.
Begurult a sárba,
Sáros lett a lába...
Szipog a szomorú,
Pattan vizes tálba.
– No, mit tegyek veled?¹
– Kérdi kis gazdája.
– Megsúrolni kéne;
Tiszta lennék végre!

– Úgy megmostam, úgy biz',
Lehullott a pöttye,
Most magam sem tudom,
Kit is szidjak öttye...

Ebes, 1976.

Homo sapiens

Vajh, ki nemzett téged, élet?
Lám-lám, ez egy-sejt mivé lett...
Homo a csúcs; tudós állat...
Istent teremtett magának...
Gyilkot farag, ármányt szül,
Rivalizál, törvényt ül,
Várat épít, porrá zúzza,
Nőjét védi, öccsét nyúzza...
Mennyi salak... silány élő.
Sohsem jön oly emberöltő,
Mely az élet éltét védi?
Vajh, ki nemzett téged, élet?
Látod, az egysejt mivé lett?

Ebes, 1976. II. 2.

Ragadozók

Hogy tobzódtok odvatokban,
Ti hiénák, dögkeselyűk...
Sompolyogtok, rangot loptok,
Paraziták, semmit tevők!
És mily nagy az étvágyatok...
Nyálatok foly, szátok csattog.
Úgy keringtek, úgy lapultok;
Lesben állva, estem várva...
Mikor botlik, rogyan lába...
Erre vártok?
Ti tudjátok...
No, csak vigyázzatok...

Kemény falat vagyok.
Nem nyeltek le;
Fenn akadok.

Ebes, 1976. II. 6.

Napszámosok

Fuvaros ló
Kesely,
Pejkó.
Óh szegények,
De szegények;
Szűk fél kosztón
Ketten élnek...
Egyikük vak,
Másik sánta;
Beleszáradtak
A hámba.

Ebes, 1976. II. 8.

Boci

Bú!
Boci,
Bú!
– Szól fiának
Tehén mama.
– Gyere haza!
– Fut,
Fut
Haza
A kis
Tarka,
Csak úgy repül
Bojtos farka.
Mikor anyja
Köré került,
Mind a kettő

Tehenek (vegyes technika, 1975)

Jaj, de örült.
Örömében,
Szerettében,
Tejet kínál
A tehénke.
Tejecskét kap
Kis üszője;
Hadd nőjön
Jó nagyra tőle.

Ebes, 1976. II. 16.

Kiskirályok-koronások

Volt egyszer egy kiskirály,
A mindenek ura...
A halált is túlélte,
Ma is él még „sátán fattya”.
Ija, fia, az ő vére,
Mint gaz a földet, átnőtte.
Ülik a trónt, s törvényt
Szülnek ezer álarc mögül,
Érdes nyelvű paraziták
Dongják körül...
Hosszú kezük, ezer ággá
Nőve, eléri a Galaktikát.
Fürge lábuk lépcsőt keres
Folyton, s meg is leli
A taktikát...
Körül figyel, árkot ás,
S te a mélyben leled magad.
Válladra lép, s ha megroggyansz,
Szegi derekad...
Rólad rám lép, mert csak így
Tud messzebb látni a cár...
Ám, hogy le ne essen, fullajtári
Tartják, s ave Cézár! – így kiáltják.
Werbőczi korhadt gyökerei...

Ti vackorai a málnás kertnek?
Tegyétek le már a koronát,
Mert, ha nem hát...
Dózsa népe! Mire vártok?
Meddig lesznek koronások...?

Ebes, 1976. II. 16.

Agónia (Beteg a...)

Beteg a hócsomó,
Végig nyúlt az árokparton...
Könnyezve könyörög,
Hogy a fagy még
Tartson, tartson!
S hiába kemény még
A jég,
Háta izzik, ágya forró,
Szeme ég.
Mire a nap ebéd táján
Rátekintett,
Már a hónap
Híre, hamva,
Csak a könnye
Tükre
Fénylett...

Ebes, 1976. II. 19.

Köd

Szürke az ég,
Nehéz a lég.
Melled sipol,
A köd gyilkol!
Tüdődre száll,
Halálmadár...

Ebes, 1976. II. 19.

Napszámos (szénrajz, 1977)

Az én babám

Az én babám ám nem sírós!
Az én babám ám Piroska!
Na!
Add vissza!
Az én babám
Sokkal szebb ám,
Mert
Apu faragta!
Ruháját
Anyukám varrta.
Ezért nem sír az
Én babám,
Ezért nem sír,
Csak nevet
Rám,
Az én babám.

1976. III. 8.

Libu

Zsi-szi,
Zsi-zsi,
Buzsu,
Buzsu,
Sárga
Pelyhű,
Pici
Libu;
Füvet szakít,
Hátra huppan,
Gyenge lába,
Meg-megroggyan.
Majd
Erős
Lesz
Őszre – mondja,

– Nem lesz
Rajtam
Sárga bunda
Sem, mert
Levetem,
Le bizony,
És fehér
Bundám
Lesz,
És
Meghízom,
És
Nagy hájom
Lesz,
És
Nagy májom,
És
Nem leszek
Zsizsi-
Buzsu,
Hanem leszek
Hosszú nyakú
Liba.
Az leszek
Majd,
Lúd,
Vagy liba.
– És a végén,
Nem is tudja,
Sülve repül
A lagziba.

Ebes, 1976. III. 3.

Vadgalamb-pár

Vadgalamb-pár
Kertünkbe jár

Aludni.
Egy fára repülnek,
S egy gallyra ülnek
Mindig.
Sűrűn lesem a fát,
És a nap alkonyát
Várom...
Várom, mert oly jó
Látnom őket:
A fagyot tűrőket,
A szelet tűrőket,
Az egymást mindig
Értő, szótlan szeretőket.

Ebes, 1976. XII. 7.

Zsíros kenyér

Nem eszem meg úgy sem!
Nem eszem meg a levesem!
Nem kell!
– Eszel tejcsit, kis bogaram?
Az ám a jó, hidd el.
– Nem kell!
– Egyél tésztát!
Nézd csak, mákos!
Vedd el!
– Nem kell!
– Nem vagy éhes?
Ne is egyél!
– Dehogyan nem!
Zsíros kenyér,
Az kell!

Ebes, 1976. III. 9.

Csirip

Csirip, csirip, csip-csirip,
Csip-csip, csirip, csirip-csip...
Ereszre száll, fára száll,
És, ha ugrik,
És, ha áll;
Hegyes csőre be nem áll.
Ha párja szól: csirip-csip !
Ő válaszol: csip-csirip !
Szeplős tojás, verébfészek,
Verébihe verébkéknek;
És mire a tavasz jön,
Négy kis szikes előjön...
Ők is tudják veréb-módra;
Csirip-csirip, verébnóta.

1976. III. 17.

Nádi zene

Nád-húron susog a szél,
Nádnótát fúj, zeng, zenél.
Rigó füttye, akár a síp,
Cérna húron belehasít...
Cirip, cirip, tücsök recél,
A többivel versenyre kél.
Breke-béka, kecskebéka;
Kontrát brekeg, béka módra...
Bogár zsong, dong, szúnyog,
Légy-énekkar zümmög, zummog
A darázs, s a vadkacsa –
Dobnak – háp-hápot kiált.

Ebes, 1976. III. 18.

Lengyel táj (vegyes technika, 1975)

Erdei zene

Orgonamód zúgnak a fák, zengik
A muzsikát... A szél ágakon hárfázik,
Pengeti égi dalát. Közbe-vegyül
Ének és trilla; sipol, meg hegedül
A madarak kara, segít a nyuszi
Is, szarvasok meg őzek valami
Varázsos zenébe vegyülnek rendre,
Társul a farkas is; ki nem marad egy se,
S amikor a medve látja, hogy mind együtt,
Brummog, a nagy dobra sorra nagyokat üt.
Napnyugtáig napkeltétől így zenélnek...
Dalos kedvvel, örömdallal vígan élnek.

Ebes, 1976. III. 22.

Zivatar

Pamacs-égre felhődunnát
Hord a szél,
Morog az ég...
Még a Nap is szemet húny,
S bebújik a szürke pokolba;
Tüzet nyelni,
Jeget verni.
Villámrajzú, absztrakt
Torzók tornyosulnak;
Esőtenger, jeget ölel,
S a jó lombok aláhullnak...

Ebes, 1976. IV. 23.

Csak úgy eszembe jutott...

Eszembe jut sokszor, de nem mondom
Senkinek.
Minek...?
Eszembe jut, mi volt a kenyér...!

S láttam, mennyit ér
Egy emberélet...
És én beszélek
Róla,
Ha
Nincs is kinek,
Akkor magamnak...
És hiszem, hogy holnap
Majd meghallgatják
A közöny katonái is,
A polcos vitézek,
A szabados, lezser
Ifjúhad,
A sült galambot követelők,
Az önzés talpasai,
A vészharangot húzó
Obsitosok,
A levitézlett
Üdv-hadsereg és még
Egész sereg
Olyan ember,
Akik nem tudják Még
Vagy Már...
Hogy mit ér a kenyér
És az ember...

Ebes, 1976. III. 24.

Irigyek...?

Az irigy telhetetlen,
Az irigy kapzsi,
Őszintén élni képtelen.
Baj, ha neked
Több a javad,
Vagy az eszed,
Baj a „siker”,
És ha ki kell
Mondani, hogy

Te vagy az „igazi”,
Baj, ha te vagy
Az erősebb,
S ha te vagy,
Te a „legszebb”...
Baj, ha „igazán”
Dolgozol,
Baj a jókedv,
Baj a humor,
Baj a tett;
Ha becsület
A kommandó,
Az irigynek
Baj a szó
Is, a gyökerestül
Igaz szó.
Óh, ti senki,
Irigy kutyák!
Nem jött még
A „kaszás” értünk,
Sem „Szent Mihály
Szekere”...!
Csak azután,
Ha titeket elöntött
Már az epe!

Ebes, 1976. IV.27.

Rámkacsintott...

Béka-breke,
Gubó szeme;
Be-e-e-e !
Kapt a lábod!
Oda mászott...
Hol a nyaka?
Csak a hasa
Látszik,

S a nedves
Bőrétől a
Hátam fázik...
Legyet eszik,
Szúnyogot nyel,
Ugrik, míg csak
Hűvösre lel.
Most is, ahogy
Odarontott,
Hasra feküdt,
S rámkacsintott.

Ebes, 1976. V. 12.

Pongrác, Szervác, Bonifác...

Hogy kitalálta valaki
ezt a három nevet...
No persze, nekem mást is
jelent; egyebet...
Egyebet, mást;
Galambröptét,
Rügyfakadást,
Ifjú kori
szívdobogást...

Ebes, 1976. V. 14.

Október (Arany...)

Arany Nap süt, arany fára,
Arany madár, arany ágra száll.
Októberi arany sugár,
Látod, nekem már
Ezüst jár...

Ebes, 1976. X. 8.

Kár (Téli...)

Téli fára,
Zúzmarára
Varjú lába
Rátalál.
Csont ág rázza,
Szél hintálja,
Fagyos szája
Kiabálja:
Kár, kár, kár!

Ebes, 1976. X. 28.

Evolúció

Nem változtál „csudabogár”.
Féreg voltál, az maradtál!

Ebes, 1976. XI. 11.

Feszítsd meg...!

Hátra ne nézz, mert sóbálvánnyá változol,
Ha ugyan lenne rá majd idő és mód;
Hisz lépteid a pokol figyeli...
Úgy vigyázz! Ördög fattya!
Fejeden a glória: átok...!
Te vagy „Júdás”, én meg a tömeg...
És „Feszítsd meg”-et most én kiáltok...!

Ebes, 1976. XI. 2.

Murci

Hordó-donga,
Othelló,
Szőlő-vessző,
Fadugó.
Forr a bor,

A kénes, gázos;
Már a szaga
Fejbevágot.
És hogy megízleltem,
Körben
Nem csak a hordó
Lett görbe...
Hanem az út,
Meg a szó is,
Meg még a pince
Ajtó is...

Ebes, 1976. XI. 5.

Út...

Odáig jutottam,
Hogy hóhér is
Lennék már, ha kell!
Odáig jutottam,
Mert itt minden izzik,
És én ebben égek el.

Ebes, 1976. XI. 10.

Novembervég

November-vég; Gyertyafény-Nap pislog...
Álom-ég ül a fák hegyén,
Kémény füstje nem égbe száll;
Lent botorkál a tetőn.
Veréb keres szélárnyékot, eresz alatt,
Nyeli az alkony a napot, hull a köd,
Jön a tél, itt van már az ablak alatt...

Ebes, 1976. XI. 17.

Hull (Esik...)

Esik, fúj!
Hideg, juj!
Mi a hideg?
Miért juj?
Mi esik?
S honnan fúj?
Hideg szél fúj,
Azért juj;
Fehér hó hull,
Uj-ju-juj!

Ebes, 1976. XII. 13.

Vízió (Úgy érzem...)

Úgy érzem, torkomban ver a vér,
Mert lábaimban szűkül az ér...
Mi lesz akkor, ha egyszer elzárul?
Mi lesz akkor, ha megáll...?
Nem tudom, mert nem tudhatom,
Hogy aztán rám mi vár...
Ám jó lenne tűzben égve
Füstté válni,
Kéményen át messze szállni,
Hogy ne tudjon rólam senki,
Hiszen úgysem voltam semmi.

Ebes, 1976. XII. 13.

Csere-bere

Kivics-kavics,
Görbe-folyó;
Nem adom!
– Magot adok...
Csutka-csikót!
– Nem adom!

– Kölcsön kéne;
Hoznám délre!
– Nem adom!
– Almát adok,
Lépes mézet;
Idadod?
– Nem kell nékem;
Nem szeretem,
Nem adom!
De, ha hozol
Boci-csokit,
Odadom.

Ebes, 1976. XII. 14.

1977

Fut a szán

Fut a szán, csúszik ám...!
Hó tetején, jég hátán...
Fut a szán, fut a szán;
Pisti az én paripám.
Seper a szél, hull a hó,
Repül a szán, hó hahó!
Fut a szánkó, hu, de jó...!
Most én vagyok a csikó.

Ebes, 1977. I. 5.

Tarka-szarka (Ugrálva...)

Ugrálva recseg a szarka,
Billeg a fekete farka.
Tarka-szarka,
Csörgő csőre,
Csere-re!

Csörög-csereg,
Nyelve pereg,
Mint a tied,
Julcsa te!

Ebes, 1977. I. 24.

Csutkakati

Csutka feje,
csutka lába,
Csutka keze,
csutka háta,
Csuhéj szoknya, bajusz haj,
Táncba libben, ha tyuhaj!

Bolti baba
bolti feje,
Bolti szája,
bolti szem,
Írigykedve nézi Csutkát,
Mert úgy szeretik a Fruskát.

Úgy szeretik,
majd megeszik,
Sorra adják,
kézbe veszik;
Csuhéj szoknya, bajusz haj,
Újra táncol, haj, tyuhaj!

Ebes, 1977. I. 15.

Szénaerdő

Szénaerdő,
Legelő;
Tücsök húzza
Hegedő.
Ez is húzza,

Az is húzza;
Zeng a fű és
Levegő...
De amelyik
Nem ugrik el
Idején,
Lelegeli
A tehén.

Ebes, 1977. I. 21.

Brek, mek, brek

Béka?
Brekeg.
Bari?
Béget.
Kecske meg
Nem is
Béget,
Nem is
Brekeg:
Mek-mekeg.
Kecske
Mekeg.
Béka
Brekeg.
Bari meg?
Bárány
Béget.
És a
Béka,
Kecskebéka?
Kecskebéka
Nem mekeg,
Csak brekekeg...

Ebes, 1977. I. 27.

Birka-irha

Birka-irha,
Jerke-berke,
Okos kos.

Bárány bunda,
Bogyó-golyó,
Juh-túró.

Pergő-puli,
Juhász kopó,
Kolompozó,

Juh-ól,
Juh-nyáj,
Gomolya,

Birka-pörkölt,
Kostökczacskó,
Kaloda.

Bögő-birka
Akárhány;
Kitereli
A kutyám.

Ebes, 1977. I. 27.

Pálnapján...

Nyakig áll
Ködben a Pál,
Nap;
A döghalál
Így rámtalál,
Hat...

Ebes, 1977. I. 25.

Alkony (olaj, 1972)

Úton...

Ha másik vonatra szállok akkor...?
Nem tudom...
Nem tudom, jött volna-e ennyi
Állomás,
Ennyi megálló, ennyi leszállás.
Mért állt meg, mért, a vonatom?
Nem tudom...
Mivégre jöttem, vagyok, teszek?
Nem tudom...
Csak azt, hogy sohsem bontottam ki
Utazó csomagom...

1977. I. 25.

Lovagol

Patkó villan,
Csengő csillan.
És a hám,
A ló nyakán?
Mind, amennyi;
Valamennyi,
Lovagol a
Paripán.

Ebes, 1977. I. 27.

Mit tehetek egyebet...

Ha én lennék a pápa;
Kiátkoználak.
Ha én lennék Jézus;
Megtagadnálak.
Ha én lennék Isten;
Agyoncsapnálak.
S te vagy a pápa,
Krisztus és Isten!

Én meg piri porszem
Itt lenn.
Mit tehetek egyebet;
Szidom az Isteneket...

Ebes, 1977. II. 10.

Szójáték

Kuta, katya,
Kátya, kótya;
Kerep, kerep,
Kele-kótya!

Rece-bece,
Réce, jérce,
Csibi pecsi
Sülve kéne.

Ebes, 1977. III. 4.

Jubileum

Negyed évszázada már,
Hogy beteg ágyán ülve,
Megsimogattam, haldokló haját.
Huszonöt éve annak már,
Hogy négy gyermek, s anyánk
Özvegyülve,
Temettünk egy
Embert,
Férjet, édesapánk.

Ebes, 1977. III. 6.

Mire a sok hókusz-pókusz?

Philosophia, morál;
Ti termékei az agyvelőnek...
Mivégre fogantatok,

Keserű gyümölcsei az észnek?
Mire a sok hókusz-pókusz,
Ha az ágyúk egyre lőnek?

Ebes, 1977. III. 7.

Gólya

Gólya madár
Kéményre száll.
Szárnya hegye
Fekete,
Mert a korom
Befedte.

Ebes, 1977. III. 7.

Ház...

Bordély-ház,
Mézes máz...
Csipkés ancung,
Párás lámpa,
Kölni-fürdő,
Gyúrött jányka...
Bordély-ház;
Mézes máz...

Ebes, 1977. III. 8.

Aranyeső

Csak őt nézem,
Csak őt bámulom,
Csak őt;
Kertem ékét,
Tavaszi szépét,
Csak őt;
Egyre
Csak őt;

Az arany-sárga,
Arany-ékszer,
Aranyesőt.

Ebes, 1977. III. 16.

Tere-fere

Tere-fere, tere-fere;
Se hátulja, se eleje.
Tere-fere, tere-fere;
Se közepe, se veleje.

Szópiac a tere-fere;
Minden utca tele vele.
Meddig igaz, talán fele?
Kinek jó a csere-bere?

Ebes, 1977. III. 23.

Március (Tavaszcsofolja...)

Tavaszcsofolja a fát,
Rügyből kacsint a virág.
Kifestették az eget;
Még a nap is fényesebb.
Sárga pitypang, türkisz ég...
Mintha húsz éves lennék.

Ebes, 1977. III. 23.

Csipp-csipp, kotty-kotty

Csibe csipog, csipp,
Kotló kotyog, kotty.
Tengeriszem, búzaszem,
Pitty, pitty, kotty, kotty,
Megeszem.
Róka sunyít, héja száll,
Harcos kotló szembeszáll...

Sok kis csibi, egy se fél,
Mind a kota alá fér.

Ebes, 1977. III. 30.

Április fagy

Káromkodni ízléstelen dolog,
Pedig – amúgy – Istentelen vagyok.
Szidom hát az égieket kulturáltan,
Bár meglehet: valamennyi makulátlan...
Ne segítsd, Atyám, e randa Szenteket!
Dilettáns had, tudományuk gyermekbeteg...
Áprilisban havat raknak mihozzánk?
Barack helyett jeget szült a barackfánk.

Ebes, 1977. IV. 5.

Bomló tanyavilág (Raccsolóknak ajánlva)

Roggyant góré,
Rucatoll,
Verem, gádor,
Komondor;
Eresz, mozsár,
Daráló,
Rozsdás rugó,
Drótháló.

Kamra, vödör,
Fa-fészer,
Tarló, seprű,
Sártenger;
Ráncos, roggyant,
Rozzant ló,
Rozsdás rugó,
Drótháló.

Bomló tanyavilág (olaj, 1984)

Rossz kerítés,
Korhadtt fa,
Szárász gödör,
Barázda,
Öreg ember,
Nyikorgó,
Rozsdás rugó,
Drótháló.

Ebes, 1977. III. 30.

Koratavas

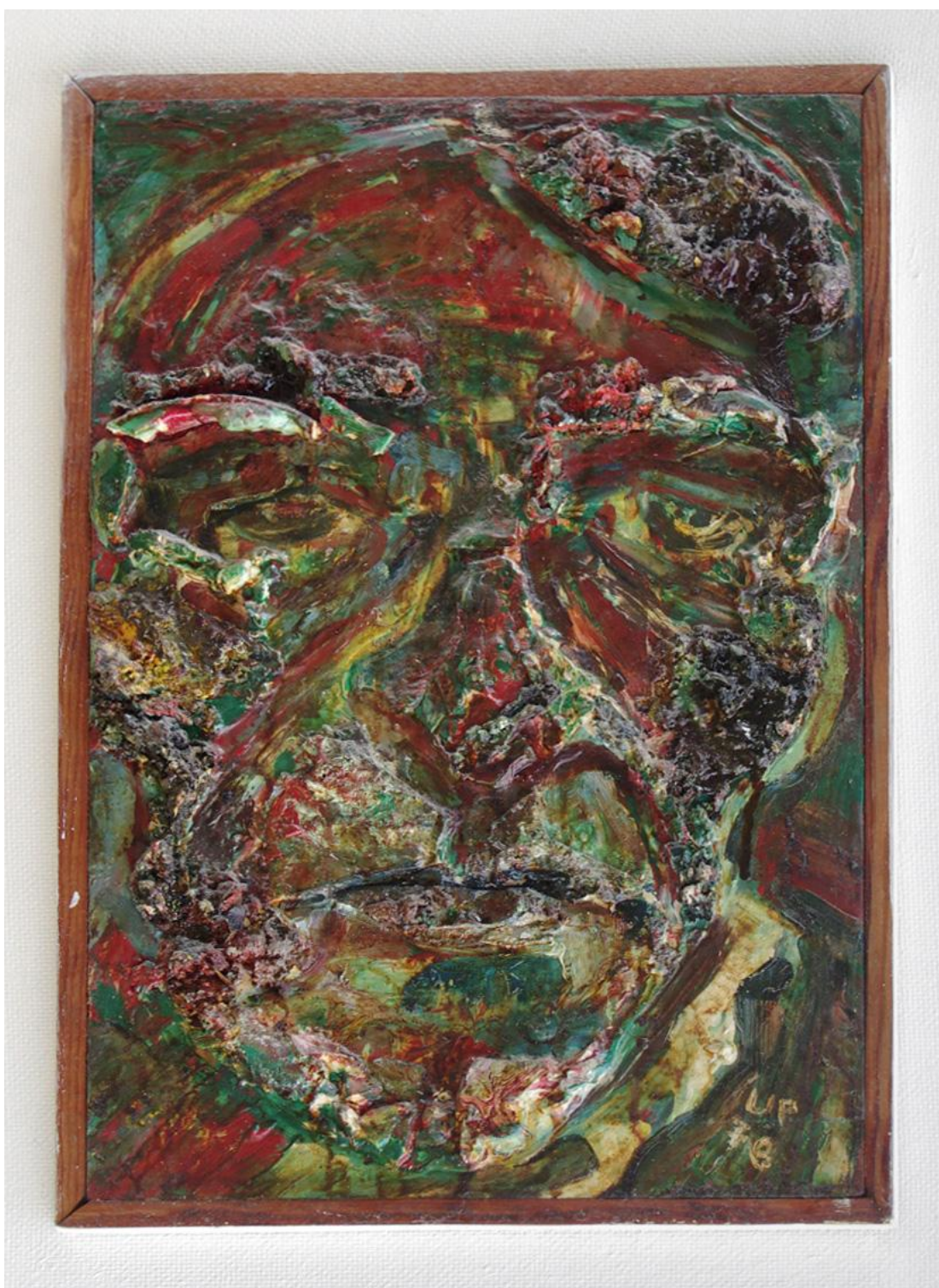
Lepke
Lebben,
Szél-szárnyán
Száll...

Virág
Végén
Víg táncot
Jár.

Ravas
Tavas...
Korán
Kelt most
Kikelet;

Hideg
Havad
Lepkét temet, s
Levelet...

Ebes, 1977. IV. 24.

Önarckép (vegyes technika, 1978)

Mivé lettél...

Ha már „azzá” lettél...
Úgy hát nézd meg magad!
Nézd, mert úgy érdemled!
Nézd a rezgő kezed!
S ami irányítja:
A libegős fejed!
Hunyorítva nézd csak...
Lásd, így igazi vagy;
Szürke, meg homályos,
Beért, legyűrt falad.
Azzá lettél „zölden”...
Így fessd meg hát magad!

Ebes, 1977

Mi vagyok?

„Gyáva” vagyok, rozzant, nyikorgó
Ajtófélfa; aki se kint, se bent,
Olyan, ki féli az embert,
Üti az Istent.
Olyan, kinek jó se jó...
Gyáva vagyok; azzá silányultam.
Megrekedten rozsdás lettem,
Csorba vas.
Télben élek, messze kerül
A tavasz...

Ebes, 1977. IV. 20.

Forgószél (Szél az út...)

Szél az út porát megfogta,
S futott vele körbe, körbe,
Majd a magasba feldobta.

Porol a por, útja görbe;
Papírt csavar a magosba fel,
Fel, szemét verseng a szeméttel...

Ebes, 1977. IV. 25.

Cikli...

Cikli,
Cikli,
Bicikli.
Nyereg,
Kormány,
Lámpedál...
Aki
Nem
Tud
Kormányozni,
Előbb,
Utóbb
Fejreáll...

Ebes, 1977. V. 6.

Körbe, körbe

Gyerek-sereg
Vigad, repül,
Forog, pereg,
Körbe-körbe.
Áll
A
Bál...
Sikít,
Ordít és kiabál
Mind.
Mint hal-raj;
Egyként villan,
S irányt vált,

Pedig egy
Sem
Kiált
Jobbrát,
Balrát...
Hát?
Hát a gyermek
Játék-lába,
Játék-keze,
Játék-esze,
Játékot olt...
És a sok szív,
Varázslatban,
Játéktűzben
Egybedobban.

Ebes, 1977. V. 3.

Háp-háp-háp

Sárga szőrű
Pici kacsák,
Csak azt,
Csak azt
Kacsácsogják:
Háp-háp-háp!
Csak hát,
Csak hát
Ez nem is háp,
Hanem inkább
Csak
Sáp,
Sáp,
Sáp.
Bizony
Kacsák,
Kicsi
Kacsák;

Soká
Lesz a
Sáp-
Sáp-
Ból
Háp...

Ebes, 1977. IV. 23.

Harsog a ceruza

Serceg a papír,
Harsog a ceruza.
Katonát így ír...
A soká lesz katona...
Az óvodás vitéz.
Újabb rajza egy paripa,
Mely sok felé lép...
Teheti, mert száz a lába...
Ránézi a katonát
Is, oldalára görbe kardot
Firkál, meg dísz-sapkát,
Végül így vezényel: hapták!

Ebes, 1977. V. 10.

Ha versenyeznétek...

Ha aljasságból versenyeznétek,
Ti nem utolsók, de nem ám;
Valahol elől lennétek...
Ha intrikából versenyeznétek,
Ti nem utolsók, de nem ám;
Ti „dobogósok” lennétek...
Ha emberevésből versenyeznétek,
Ti nem utolsók, de nem ám;
Világbajnokok lennétek....

S ha emberségből versenyeznének,
Ti utolsók közt is utolsók;
A legutolsók lennétek...

Ebes, 1977. V. 12.

Ropogós csereszne

Földig hajol
Nevetve a
Cseresznye...
– Gyere venni!
Gyere enni!
– Gyöngyös
Szeme kacsingat rám
Nevetve...
A veréb is
Észrevette, s
Csiripelte,
Cseregte:
– Ugorj mind,
Aki veréb vagy!
Itt a piros
Cseresznye!
– Csiri-csere,
Csiri-csere,
Veréb sereg
Meglpte,
S amíg néztem...
A pirosát
Mind egy szemig
Megette.

Ebes, 1977. V. 18.

Nincs kegyelem...

Sír a foci.
Ám a tömeg
Csak neveti;
– Bruha-ha-ha,
Bruha-ha!
– Belerúgnak,
Nagyot huppan,
Az a csoda,
Szét nem pukkan...
Újra rúgják
És kacagják;
– Bruhaha!
– Beteg vagyok!
– Bőg a labda.
– Egész bőröm
Pu-ha-ha!
– Újra rúgják,
Úgy bruhogják:
– Bruha-ha-ha,
Ha-ha-ha!

Ebes, 1977. V. 18.

Hopp-Kopp...

Ha ugrik
A
Tarka
Szarka;
Hopp!

Ha földet ér
Tarka
Farka;
Kopp!

Ebes, 1977. V. 18.

Ha éhes vagy...

Dinsztelt borsó,
Habart bab;
Keverd,
Kati,
Kavargasd!
Sóska,
Spenót,
Serretek;
Ha éhes vagy,
Megeszed.

Ebes, 1977. V. 23.

Intelem

Farkas,
Barkas,
Ordas,
Bordas,
Vidd a tollad!
Vidd a farkad!
Mert a jerke,
Birka,
Berke,
Küldi
A kost,
A nagy
Okost...
És lesz mulass,
Meg nemulass!
Oldalba bök,
Szarvára lök;

Fogsz te bizony
Sírni is,
És megver még
Apu is...

Ebes, 1977. V. 25.

Csepereg

Csepereg,
Csocsorog,
Petyereg,
Potyorog,
Petty,
Petty,
Egy...
– Így nem
Megy...!
Csontszél
Szárít,
Szenvedünk!
– Így sír,
Így pityereg
Az eper,
Meg a meggy.
Ni!
Van már köztük
Piros egy.
Hopp!
Leveszem,
Hám!
Megeszem.

Ebes, 1977. V. 31.

Hinta

Hinta hintál,
Kati kacag;

Égben jár...
Áll az öröm,
Száll a sál,
Száll a hinta,
Meg a kacaj,
Száll, száll, száll!

Ebes, 1977. IX. 8.

Ősz (Szürke...)

Szürke az ég,
Ködöl a lég;
Ruhámra száll,
Csontomig jár...

Ebes, 1977. IX. 30.

Babalakodalom

Csireg, csörög,
Csitteg, csattog,
Csatt!
Kipeg, kopog,
Kipp-kipp,
Kopp-kopp,
Happ!
Sürög, pereg,
Forog, pattog
Mind...
Mind, mind,
A sokadalom,
Minden játék,
Minden lom.
Ilyen ez a lakodalom;
Ez a baba-lakodalom.

Ebes, 1977. XI. 10.

O – Ó

Labdabetű o,
Guribetű Ó.
O-ó – o-ó,
O-o-ó,
Fut a szánkó,
Fut a ló,
Esik a hó,
Hó – ha-hó!

Ebes, 1977. XI. 20.

Szellőcske

Szellőcske száll,
Anyjával jár,
A nagy széllel.
Télen birkóznak
A téllel,
Nyáron meg
A szembeszéllel.
Nyáron szélfogót
Csinálnak,
Télen meg
Zúzmarát ráznak.
Munka végén
Lecsendülnek,
Ellenszéllel
Kibékülnek,
S a verebekkel
Elülnek.

Ebes, 1977. XII. 1.

Új matematika

Ezt egy első könyvben láttam;
„Több” a matek, mint a számtan...

Halmaz, csomó, reláció;
Ez nem igaz, amaz a jó...
Az ott a sok, ez kevesebb,
S ez a leges-legkevesebb.
Ezt amahhoz viszonyítom.
Halmazt látok, koncentrálok,
Ezer ággal integrálok...
No te legény, hágy éves vagy?
Logikus, hogy kereken hat.
Nem is biztos ez állítás,
Mert, hogy „ósvi” a számítás...

Ebes, 1977. XII. 1.

Hull... (Hasadj...)

Hasadj még,
Repedj még,
Pihe, puha,
Dunna-ég!
Száll, száll,
Száll a pihe,
Száll.
Csillogó hó,
Szikrázó...
Néztem, néztem,
Mint hullt, s esett,
Míg egy az orromra
esett.

Ebes, 1977. XII. 15.

Karácsony

Szikrát-szóró
Csillagszóró,
Neked szórja
Csillagát.
Téged hív a

Szaloncukor,
Simogat a
Fenyőág.
Kis-karácsony,
Nagy-karácsony,
Szól a dallam,
S gyertya ég,
Ajándék vár,
Hópehely száll,
S mosolyog
A téli ég.

Ebes, 1977. XII. 25.

Trombita

Trala-la-la,
Trala-la,
Tram-tram,
Tram-tram,
Trambita!
Trom-trom,
Trom-trom,
Trombitál a
Trom-trom,
Trom-trom
Traombitácska.
Réz a hasa,
Réz a lába,
Réz a keze,
Réz a háta,
És ha szól a
Rézduda;
Trala-la-la,
Trala-la!
Mindenki a
Táncot járja.

Fújjad, fújjad,
Trombitácska!

Ebes, 1977. XII. 29.

1978

Faparipa

Az én csikóm faparipa,
Zabolája vas-karika.
Bársony nyereg simul hátán,
Ezüst patkó a négy lábán.
Felpattanok a hátára,
Rézsarkantyúm oldalába,
Papírcsákóm a fejembe vágom,
S fakardommal háborúsdit játszom.

Ebes, 1978. I. 8.

Kár-kár

Fekete a varjú lába,
Fekete a hosszú szárnya.
Fekete még a begye,
Meg a fekete szeme.
Nyáron zöld vetésre száll,
Télen fagyos ágon hál,
Enyhet sehol nem talál;
Ezért mondja: kár, kár, kár!

Ebes, 1978. I. 9.

A mi macskánk

A mi macskánk
Kövéрке,

Meg fehérke.
Őszben bízik,
Télben hízik;
Gömbölyíti az egérke.
Óh, te kacska farkú macska!
Mitől vagy te
Tarka,
Barka,
Fehér, fekete, meg barna?
Azért, mert
Mocskos
Macska
Vagy,
Avagy
Mi vagy?
Tán tisztácska
Kis cicácska?
Nem.
Lusta vagy te;
Nagy lustácska.

Ebes, 1978. I. 4.

December

– Megjöttem!
– Sűvít a szél.
– Megjöttem!
– Kopog a tél.
Csípős szél,
Fagyos szél,
Jeget hízlal,
Hóval él.
Utcát seper,
Fagyot lehel,
Reszketnek tőle
A fák,
Rád rázza a

Zúzmarát,
Beszökik minden
Kis résen,
Átsuhan a
Kerítésen,
Megzörgeti
Az ablakot,
Szaggat tetőt,
Lop kalapot.
Ahogy néztem
Innen bentről,
Havat hordott
Onnan fentről.
„Nagy” földön jársz,
„Nagy” gazdag vagy,
fagyot fújó szél-komám!
De nincs olyan
Gazdagságod,
Mint az én
Meleg szobám.

Ebes, 1978. I. 5.

Ruca

Alacsony a ruca lába;
Hasa, begye, lenn a sárba'.
Járni sem tud, csak tötyög,
Csőre a sárban fröcsög.
Szaporán űzi a legyet,
Fél szemmel lesi az eget.
Ha meghízik, nyakon ütik,
Húsát főzik, háját sütik.
Ha kisül a tepertője,
Neked is adok belőle.

Ebes, 1978. I. 10.

6 nap...

Kirándulás Röcsögön,
Vasárnapra hétfő jön.
Álmos szemed álmot áraszt,
Hétfőre már kedd a válasz.
Munkakedved míg megjön,
Akkorára szerda jön.
Születésnap s örömök,
Rögtön másnap csütörtök.
Tettél, vettél te eleget,
Várva várod a pénteket.
Délben pakolsz, vár a holnap,
A kiharcolt szabad-szombat.

Ebes, 1978. I. 13.

Két kis kecske...

Egy kis kecske
Mek, mek, mek...
Két kis kecske,
Meg még egy...
Mek mamája,
Mek papája.
Egyik meknek
Van szakálla,
Másik meknek
Nincs szakálla.
Egyik kis Mek
Mekfiú,
Másik kis Mek
Nem fiú.
Mek mamának
Füvecske,
Kis kecskének
Tejecske...
Vacsora meg
Mi legyen,

Este a kecske-
Hegyen?
Jó a szíve
Mek mamának,
Jót akar a
Két gidának;
– Mek!
– Mekegi
Mek-mama.
Tejcsi-csi
A vacsora.
– Addig esznek,
iszogálnak,
míg lassan el-
csicsikálnak.

Ebes, 1978. I. 13.

Csacsi

A nagy szamár fia már
Nem is oly pici szamár.
Régen, kis csacsi korába',
Alig ért földig a lába.
De most már, hogy szamár lett,
Gondolkodik eleget...
Arról, hogy a csacsi-bálon
Mily nagy szamár volt a nyáron;
Rákacsintott egy csacsi lány;
Kacsintásból csacsiéknál
Nincs hiány, nincsen ám...
Szamarunk ezt észrevette,
Szamár fejét körbe törte...
Ledér személy nem kell neki,
A kacért ő nem szereti.
Ám a szamár szíve szegényt
Hajtotta, a szamár legényt...
Csacsi házon kicsi ablak,

Bölcs szamarunk oda baktat,
Oda állt az ablak alá,
S elénekelte, hogy i – á.

Ebes, 1978. I. 17.

Libuka

Kis libuka:
Kis hibuka.
Nagy a liba:
Nagy galiba.
Amíg pici:
Zsi-zsi-zsi.
Ha már tollas:
Ga-zsi-zsi.
Lúdtoll,
Lúdnyak,
Libamáj;
Neked
Vajon
Melyik jár?

Ebes, 1978. I. 18.

Perpetuum mobile

Halat vettem,
Mind megettem,
A szálkáját
Elvetettem,
Pénzéből
Új halat vettem,
Meksütöttem
És megettem,
A szálkáját
Elvetettem,

Pénzéből
Új halat vettem,
Megsütöttem
És.....

Ebes, 1978. I. 19.

Kakaska

Pici kakas
Pici lába,
Pici dombját
Kapirgálja.
Egy mag,
Meg egy;
Az még egy,
S mind a
Kakas-begybe
Megy.
Tolla fényes,
Hangja kényes,
Úgy válogat;
Az már rémes...
Több mag,
Mint nap.
Mond a pulyka:
– Hess!
Kis kakas,
Hess!
Nem is vagy
Te már éhes.
– Fel is száll
Az ól-tetőre,
Onnan le a
Kerítésre.

– Kukorikuuuuu!
– Egyre mondja,
Nincs is neki
Egyéb gondja.

1978. I. 19.

Ha én azt mondom...

Ha azt mondom:

– Kis egér,
Te azt mondod:
– Lyukba fér.
Ha azt mondod:

– Iskola,
Én azt mondom:
– Menj oda!
Te azt mondod:
– Nem oda,
Én azt mondom:
– De biz a!

Te azt mondod:
– Menjek veled?
Én azt mondom:

– Rendben, megyek.
Örömmel jössz,
Szemed ragyog,
Úgy örülsz,
Hogy veled vagyok;
Nem tudhatod,
Mért is megyek
Minden reggel
Mindig veled...
Épp oda:
Mert itt

Tanár bácsi
Vagyok,
Te neked
Meg apuka.

Ebes, 1978. I. 24.

Tizenketten

Január;
Szánkón jár,
Jégen csúszik,
Havon hál.

Február;
Széllel száll,
Jégcsapokkal
Furulyál.

Márciusban;
Lila ág,
Zöld füvecske,
Vadvirág.

Április;
A szeles hónap,
Lehet, hogy
Hó esik holnap...

Májusban;
Akácvirág,
S virágos
Orgonaág.

Június;
Péter – Pál hava,
Ekkor perdül
Meg a kasza.

Július
A nyár közepe,
Tűz-forró
A villa nyele.

Augusztusban;
Fürdőbál,
Zene, meg tánc,
Ezzel jár.

Ember, ember,
Szeptember;
Hív a tankönyv,
Menni kell...

Október a
Négy embernek,
A fele...
Vagy kettőde?

November;
A sártenger,
Jön a hideg,
Nagy köddel.

December;
Hóember,
Ajándék,
Jó ember.

Ebes, 1978. I. 25.

Megfelezem...

Pókláb,
Légyláb,

Kecskekö-
Röm-
Röm.

Balaton-
Ban a
Halam
Halom-
Lom.

Legyet fo-
Gok, hálót
Vetek-
Tek.

Minden halat
Megete-
Tek-
Tek.

Kifogom
A kesze-
Gem-
Gem.

Teveled
Megfe-
Lezem-
zem.

Ebes, 1978. I. 25.

Mesebolt

Volt egyszer
Egy mesebolt,
Abban minden
Mese volt.

Mesés boltnak
Mesés polcán
Olyan zaj volt,
Mint az utcán;
Babák, gépek,
Macik, bábok,
Akárcsak az
Iskolások;
Összecsaptak,
Hajbakaptak.
Így pöröltek
Három nyáron,
No meg még
Vagy harminc-
Három napig,
Addig,
Amíg
Lóra kapott
Mese Misi,
S mesés kardját
Megpengeti.
Hármat vág
A levegőbe,
Szikrát hány
A lova szőre...
Megrázkódott
Minden polc;
Aki rossz volt,
Meglakolt,
S csendes lett
A mesebolt.

Ebes, 1978. I. 26.

Az én vakondom

Van nekem
Egy vakondom,

Nincsen rá
Semmi gondom.
Neked persze
Megmondom,
Hogy a földben,
Lent tartom.
Merre jár,
Meg mit csinál?
Megtudod a
Járásról...
Meg a vakond-
Túrásról.
Kár, hogy
Nem lát
A szeme;
Az a pici fekete.
Így aztán
A szép palántot
Reggelre mind
Fekve látod.
Hogyha megfizeted
Nagyon,
A vakondom
Neked adom.

Ebes, 1978. I. 30.

Hal

A hal
Nem hall,
Ám erről
Hallgat;
Nem vall.
Meredt
Szeme
Belemered
A vízbe.

Ha a vizet
Lemered,
Meredt
Szeme
Megmered.

Ebes, 1978. I. 27.

Mondóka

Egy,
Libabegy.
Kettő,
Nyárfateknő.
Három,
Kanavászon.
Négy,
Lépesméz.
Öt,
Sütőtök.
Hat,
Napramag.
Hét,
Szikes rét.
Nyolc,
Játékbolt.
Kilenc,
Majd pihensz...
Tíz,
Gyümölcsíz.

Ebes, 1978. I. 26.

Kint a bárány...

Én vagyok kint,
Te vagy benn...
És ha Ő int,
Ki lesz benn?

Nem int?
Legyint?
Akkor
Megint te vagy benn?!
Igen,
Igen.
És én, mint
Idegen,
Se kint,
Se benn;
Helyem hát
Nem lelem,
Nem,
Nem.

Ebes, 1978. I. 29.

Harkály

Harkály hallgat,
Hernyó jajgat...
Szegény, szegény
Almafája;
Oldalát rút
Féreg rágja.
Bekopog a
Hegyes csőr;
Ronda hernyó
Roppant fél...
– Gyere csak ki!
– Így szól neki.
Nem bújt ki,
Hát kivette.
– Hám!
– Bekapta, megette.

1978. I. 30.

Gyümölcsösben

Szereted az almát?
Hát a körtét, a sárgát?
Kék szilva int,
Rád kacsint.
Egres gallya
Ujjad szúrja.
Vár a barack,
Vár a meggy,
Cseresznye hív,
Hogy megedd.
És a piros eper,
Látod?
Eheded, ha
Megkapálod.

Ebes, 1978. I. 30.

Kisbeke és Nagydana

Kerekország közepében,
Túróhegynek tetejében;
Áll a Beke- s Dana-lak.
Beke, s Dana, két katona;
Meseváruk a laktanya.
Dana a vár kapitánya;
Beke az ő katonája.
Főzni soha nem kell nekik,
Mert a túróhegyet eszik...
Ha ellen tör az országra;
Dana, a vár kapitánya,
Marsot fújat vitézével,
Várát védő Bekéjével...
Dana elől megy a karddal,
Beke meg a durrantóval...
A kard suhint, ellen borul,
Fejét vesztve visszavonul...
Máskor meg, ha nagyobb a baj;

Túró-gombóc a tölténye,
Ha éhes vagy, kapsz belőle.

Ebes, 1978. II. 1.

Répabál

Tavaly nyáron
Ott voltam a
Répabálon...
Három éjjel,
Három nap;
Ettek, ittak,
Táncoltak,
Forogtak a
Répa-lányok,
Repült a
Répa szoknyájuk,
Pörgették a
Petrezselymek,
Azok a hosszú
Legények.
Egyéb zöldség
Száját tátva,
Nagy karéjban
Körül állta...
Addig álltak,
Addig álltak,
Amíg végül
Táncba szálltak;
Sütőtök az
Uborkával,
Karalábé a
Tormával;
Zöldbab,
Borsó,
Piros retek,
Ez a három

Együtt pereg.
Saláta hívja
A hagymát,
Ám azt a szülők
Nem adják...
Áll a bál,
A répabál;
Kukorica
Furulyál,
Tányéroz
A napraforgó,
Trombitál
A csutkakóró.
A zenészek,
Ha megunják,
A répabált
Lefújják.
Legközelebb,
Jövő nyáron;
Te is ott lehetsz
A bálon!

Ebes, 1978. II. 3.

Látomás...

Szögletes műanyag-világot
Sejtek,
Olyat, melyben a kétezer
Grammos agyban alig
Lesznek élő, érző
Idegsejtek...
Bár az ész-gép
Emberiség
Rég
Átfúrja már a
Fonnyadt
Földgolyót,

S az atomot,
Mint ma a
Tökmagot,
Boltban mérik,
S mint történelmet
Nézik,
Mint tizedelt
Egykor a „rák”.
A gombnyomás-
Ebédet csak nyeled,
Protézis szád csak
Villog, de nem rág.
És csillagot
Csiszolnak,
Akkor is, az űrben
Az ügyeskedők,
Hogy ragyogjon
Köröttünk az ég...
Nem munkáért sóvárognak
Itt sem,
Ott sem,
Akkor és
Most sem;
A mindig munkakerülők,
A sima szavú ingyenélők.

Ebes, 1978. II. 4.

Kilenc malac

Kilenc
Malac
Göndörödik,
Sajt és
Sonka
Gömbölyödik.
Sült
Szalonna,

Főtt kolbász;
Májas
Hurka,
Kire vársz?
Én
Rám
Vár
Ott
Minden jó;
Hurka,
Kolbász,
Hét kiló...
Odamentem,
Megsütöttem;
Három
Métert
Mind
Megettem...
Ha
Nem hiszed,
Jöjj ide!
Nézz
Az
Üres
Tepsibe!

Ebes, 1978.

Sorakozó

Példás rendben,
Szépen, csendben,
A sok betű sorba áll,
Mert a Napos,
A kalapos nagy Té betű,
Sorakozót kiabál.
Elöl áll az Á meg Bé,
Utánuk a Cé és Dé.

Ha valaki kimaradt,
Történt azért,
Mert nem ért
Oda hamarabb.
Leghátul az U és Vé áll,
De a nagy Té alapos;
No, hisz amúgy is napos.
Számlál,
Vizsgál,
Névsort olvas;
Szól a kis ő-nek,
Mert borzas.
Feddi az I-t:
– Tette, Vette!
– Mert a pontját
Elvesztette...
Amíg nagy Té
Rendezkedik,
Addig Zé is
Megérkezik.
Mondja, hogy
Együtt jött
Zsé-vel,
Csak hát az a
Kis öccsével
Lemaradt...
– No még ilyet!
– S majd leesik
A kalap nagy
Té-ről.
– Hát még mit
Nem hallok
Zsé-ről...?
No, akik ily
Lustán járnak,
Mindig a sor
Végén állnak...!

Úgy lett aznap,
És másnap is,
Ezért állnak
Ott még ma is.

Ebes, 1978. II. 8.

Hívogató

Én minden „jó embert”,
Barátot,
Szívesen
Látok.
S ha már belőlem
Fogy a szó,
A jó...
Tálalva még a
Kenyér és
A só...

Ebes, 1978. II. 7.

Testámentum

Rád testálom hát a semmit...;
Mivel nincs egyebem...
Volt pedig...
Volt nekem, ám
Elvesztettem.
Elvesztettem mindenem,
Legfőbb kincsem:
A hitem.

Ebes, 1978. II. 10.

Fejfa-felirat:

Elindultam egykor
Megmászni,
Egy piri

Dombot...
Neki,
Neki-
Futottam
Százszor, és
Százszor,
És újra,
És újra
Futottam,
Futottam;
Míg végül
E gödörbe
Jutottam...

Ebes, 1978. II. 14.

Meditáció

Rongyos
Rongyból eszkábált
Köntös az én igazságom...
Megtépázta a szembeszél, a
Vetést
Verő
Vihar...
Fakult, vászon szavaim,
Vitorlaként a
Viharral
Szembe
Szállnak;
Mégfeszülnek,
Megrendülnek,
Lehasadnak,
Leszakadnak,
Élőn-élve ketté törnek...
S csonkán is velem repülnek...
Egyszál-kóró igazságom;
Sárba

Süppedt igazságom...;
Hozzád nőttem,
Hozzám nőttél;
Oda álltunk...
Eggyé váltunk;
Látod?
Nem görbül a hátunk.

Ebes, 1978. II. 17.

Irka-firka

Irka-firka;
Miska írta.
Hogyha ír...
Az irka sír.
Ha meg rajzol...
Vési, karmol.
Ekkor is sír
A papír.
Óh, te Misi!
Tudod-e, itt
Mi van írva?
Te sem tudod?
Megmondom én,
Apró legény;
Se rajzolva,
Se leírva,
Inkább olyan
Miska-
Írta
Irka-
Firka.

Ebes, 1978. II. 22.

Kavicsom

Szúrjon,
Szúrjon
Szúnyog
Szilárd!
Orrodat is,
Orrodat is
Darázs
Balázs!
Elvetted a
Kavicsom,
Elvitted a
Kavicsom,
Vicsom,
Vicsom,
Kavicsom!
Apunak is
Megmondom.

Ebes, 1978. II. 23.

Betű

Van
Kis betű,
Nagy betű,
A betű
És bé betű,
Régi betű,
Új betű,
Csúnya betű,
Szép betű,
Piros betű,
Kék betű,
Sovány betű
Fél szemű,
Kövér betű
Fél kezű,

Fekvő betű,
Álló betű,
Girbe betű,
Gurba betű,
Kettős betű,
Hármas betű,
Erős betű,
Beteg betű,
Ilyen betű,
Olyan betű;
Ha megbarátkoznak
Veled,
Le tudod írni a
Neved...

Ebes, 1978. II. 24.

Kártyavár

Kertem téglával
Bevetem;
Belőle nő
Emeletem...
Emeleten,
Szegeletem,
Játékaim
Beleteszem.
Festegetek,
Rajzolgatok,
A falamra
Képet rakok.
Ha a játékot
Már unom,
Előkapom
Varázshotom;
Csiribí, meg
Csiribá;
Leomlik az

Álom-vár...
Játszani
Lehet odafent,
Ám dolgozni:
Itt, idelent...

Ebes, 1978. II. 25.

Lepke lebben

Szemem rebben,
Lepke lebben...
Kökény-virág,
Bodza-szár,
Ideszáll, meg
Odaszáll...
Villás farok,
Pávaszem,
A kalapom
Leveszem;
Meglódulok,
Körül futom,
S a kalapom
Reá dobom...
Kalap alá
Belesek,
Majd hogy nem
Hanyatt esek;
Se pillangó,
Se lepke;
Biztos
A Föld
Megette²...

Ebes, 1978. II. 25.

Hortobágy (olaj, 1979)

Nosztalgia

Fiumének
Fiuméje,
Kecskemétnek
Kecskemétje van.
Eperjesen
Eper érik,
Makón meg
A hagymát mérik.
Debrecenben
Páros kolbász,
Nagyhegyesen
Sok a földgáz.
Nyáron,
Ha
A
Hortobágyon
Ég
A
Lég, s
Apad a
Víz, s
Reped a
Szik;
Beléd nyilall
A szív tájon,
Mert
Sehol,
Sehol
E világon
Nem
Terem
Ily
Élő
Álom,

Mint az
Én
Szép
Hortobágyom.

Ebes, 1978. II. 25.

Virrad

Repce
Rebben,
Szöcske
Szökken;
Megrezzen
A fű-világ...
Mert a Nap
Az égre hág...

Ebes, 1978. II. 28.

A szél

A szél,
Ha él,
Nem henyél;
Épít,
Rombol,
Seper,
Dúdol
És
Beszél,
A szél.

Ebes, 1978. III.

Kerek-kerék

Kerek
Kerék,
Vas

Kerék,
Körbe
Kerék,
Fa
Kerék,
Kis
Kerék,
Meg
Nagy
Kerék,
Fogas-
Kerék,
Kör-
Kerék.
Kerekemen
Kerekezek;
Kerek Földön
Körbe megyek.

Ebes, 1978. III. 3.

Megcsípett

Szunyog-
Sziget
Szegletén,
Százmillió
Szunyog él;
Szunyog-nóta,
Szunyog-tánc,
Szunyog hátán
Szunyog-ránc,
Szunyog mája,
Szunyog lába,
Szunyog szeme,
Szunyog hája,
Zimmeg-
Zümmög

Hártyás szárnya,
Szívókája
Bőröd járja;
Jujj!

Ebes, 1978. III. 3.

Van nekem...

Van nekem
Egy
Állatkertem,
A
Minap
Álmomban
Leltem...
Kerek
Ketrec,
Rácsos
Ráccsal;
Vadakat
Véd
Éjjel,
Nappal.
Zebra
Zebe
Csíkos
Feje,
Zabot
Zabol
Reggel,
Este.
Sanda
Sakál
Gödre
Görbe,
Járja,
Járja

Körbe-
Körbe.
Elefánt
A ketrec őre;
Trombitája,
Vastag bőre;
Kutya,
Macska
Reszket tőle.
No, bezzeg
Én nem
Reszkettem;
A ketrecben
Tettem-
Vettem;
Ostorommal
Csettintgettem,
Kár, hogy
Erre
Felébredtem.

Ebes, 1978. III. 6.

Focimeccs

Betű ország
Focistái
Sorakoznak
Harcba szállni...
Szám-ország
Jut a döntőbe,
Hogyha ma
Kikapnak tőle.
Új labdájuk
Az o betű,
Tartalékuk
Az ó betű.
Kapus az ess,

Szélső a zé,
Túloldalon
A dupla wé.
A bekkek
A kétjegyűek,
S a többi
A közepén;
A, Á, Bé,
Cé, É és Dé.
Ix a bíró
Ipszilonnal;
Intézkednek
Síppal, dobbal...
Száll a foci
Kapufára,
Kapufáról
Messzi tájra,
Ká riportert
Eltalálja.
Rúgtak még
Vagy három
Taccsot,
Szögletet,
Meg a labda
Mellé olyat,
Hogy a Föld is
Megrepedt...
Rúgták, vágták
Naplementig,
Sőt, még tovább:
Késő estig.
Így folyt a meccs
Egész nyáron,
Mégsem dőlt el,
Ki a jobbik
E világon...
No, de se baj;

Majd eldől
A jövő nyáron...

Ebes, 1978. III. 7.

Zsenge Zsiga

Zsenge
Zsiga
Oly erős
(Pedig
Alig hogy
Egy rőf),
Hogy az
Elvarázsolt
Váron
Úgy lovagolt
A Sárkányon,
Akár én a
Paripámon...
Lovagolt,
Míg meg nem
Unta...
No meg
A sárkány
Sem bírta,
Hogy a
Zsenge
Zsiga
Rendre
Kilenc nyakát
Görcsre
Vesse.
Hát
Már pedig
Megesett;
Sőt a farkán
Is görcs lett.

Görcsre
Kötve,
Tűzve,
Fűzve,
Gomolygatva,
Mint a labda,
Lába nélkül,
Keze nélkül,
Mind a kilenc
Feje szédül...
Erre várt csak
Zsenge
Zsiga;
Fényes kardját
Kapta-fogta;
Villan a kard,
Karja feszült,
A kilenc fej
Mind lerepült...
Ezer évre
Valahára,
Ezer öröm
Jött a várra,
És a zsenge
Vár urára:
Zsenge
Zsiga
Kapitányra.

Ebes, 1978. III. 9.

Azt álmodtam...

Azt álmodtam
A minap:
Éjjel világít
A Nap,
Nappal meg

A Hold
Pislákol...
És a sok
Csillag az égen
Fenn ül a
Göncöl-szekéren...
Fut a szekér
A Tejúton,
Csillogó,
Csillagos úton
Fut a Holdhoz,
Jupiterhez,
A Vénuszhoz,
Fut Merkurhoz,
Szaturnuszhoz,
Neptunuszhoz;
Minden helyre
Felkiabál:
– Rövidesen
Vendéget várj!
Emberek jönnek
A Földről!
– Felébredtem,
S már nem álom...
Ember jár
A holdvilágon.

Ebes, 1978. III. 16.

Dinnye

Dagadt
Dinnye
Sárga héja,
Görögdinnye
Nagy karéja;
Piros dinnye,
Sárga dinnye,

Kinek fájhat
Rá
Az
Ínye?

Ebes, 1978. III. 12.

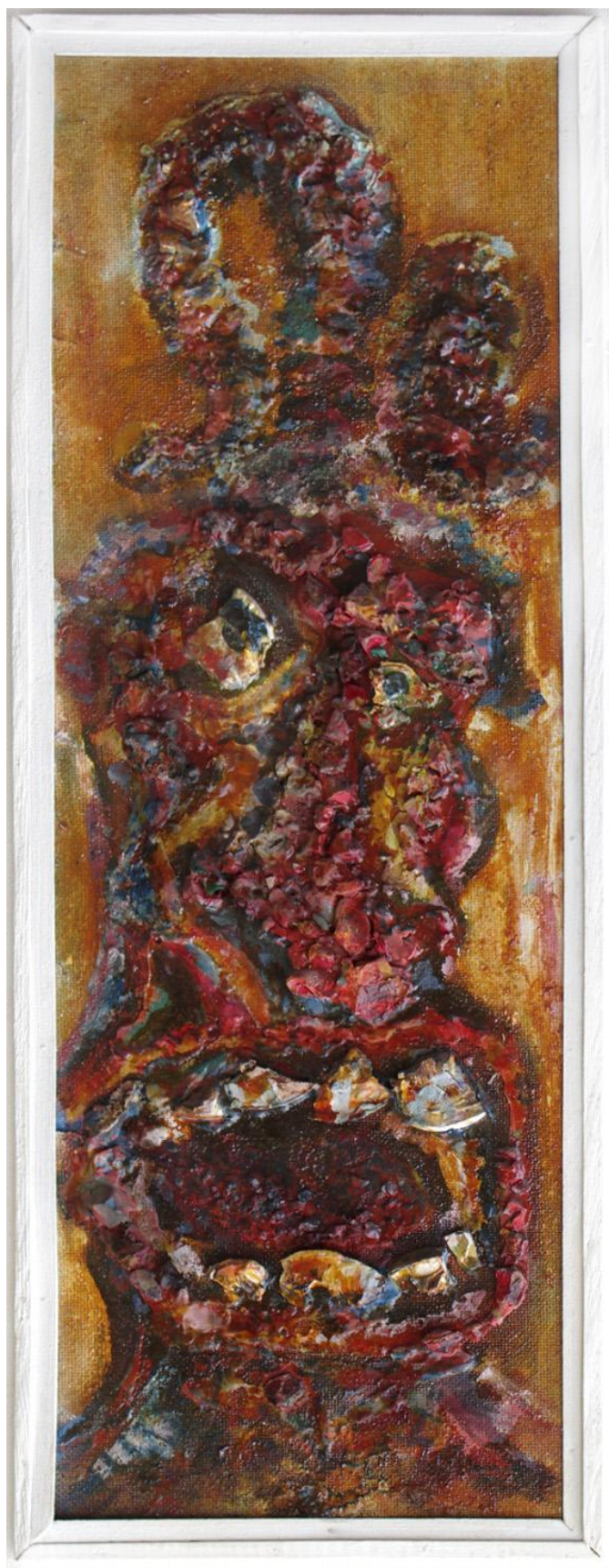
Tavaszi (Tavaszi szél...)

Tavaszi szél
Türkisz égből,
Sárga pitypang
Drága földből;
Mint a fecske
Onnan délről,
Újra meglep...
Olyan nekem,
Mint kamasz,
Ki még zsenge,
Ki még tiszta...
Igen, igen;
Bimbók titka
A tavasz.

Ebes, 1978. III. 14.

Mi az ördög...?

Az én ördögöm
Nem vörös.
Az én ördögöm-
Nek nincs farka,
Az én ördögöm-
Nek nincs szarva,
Sem nincs szeme,
Sem nincs esze,
És nincs lába,
És nincs szája.
Nincs ennek sem szőre,
Nincs ennek sem bőre.

Maszk 3 (vegyes technika, 1977)

Az én ördögöm
Hát milyen?
Olyan...?
Ilyen...?
Semmilyen.

Ebes, 1978. III. 16.

Mi legyek...

Kicsi legyek?
Nagy legyek?
Ha megnövök,
Mi legyek?
Legyek magas?
Legyek kövér?
Kis katona?
Legyek vezér?
Sovány legyek?
Alacsony?
Gyeplőt fogjak
A bakon?
Legyek tán ács?
Vagy kovács?
Kéményseprő?
Futballista?
Gépszerelő?
Traktorista?
Választani
Nem tudok...
No, majd tudják
A nagyok...
Én, most még csak
Annyit tudok,
Hogy már megint
Éhes vagyok...

Ebes, 1978. III. 10.

Kapatánc

Kis
Kapa,
Meg nagy
Kapa,
Eke-
Kapa,
Vas-
Kapa;
Kézre várva,
Lesben állva,
Egyre-egyre
Arra várva,
Egyre várva:
Mikor nő a
Giz-gaz lába?
Hosszú-e már
A szakálla?
Amint lehet,
Megered
Az egész
Kapasereg;
És a
Gyim-
Gyom
Világ reszket...
Homlokán van
Ezer ránc;
Kezdődik a
Kapatánc...

Ebes, 1978. III. 17.

Köszöntő

Sándor,
József,
Benedek;

Ha hozzátok
Elmegyek,
Sorra
Felköszöntelek...
Csokrot viszek
Arany szálból,
Márciusi
Napsugárból;
Tavaszi
Szél
Fátyolával
Díszítgetem,
Égszínkékkel
Körülveszem,
És, ha megyek,
Majd elviszem...

Ebes, 1978. III. 18.

Szélcsalád

A kis szellő
Bátyjára lel,
S a nagy Széllel
Együtt szelel...
Eget,
Földet
Körüljárják,
Míg anyjukat
Megtalálják...
Hegyek hegyén,
Ormok ormán
Várja őket
Apjuk: Orkán...
Együtt szállnak
Hegy lábához,
Szélbarlangnak
Szélszájához...

Bent találják
Vihar mamát,
Amint főzi
A vacsorát...
Evés után
Elcsendülnek,
Szélágyuk
Szélére ülnek,
Majd álomba
Szenderülnek.

Ebes, 1978. III.

Ünnep van, hát ünnepelek...

Kerekemmel
Kerekezek,
Szekeremmel
Szekerezek,
Lovaimmal
Lovagolok,
Kalapommal
Kalapolok...
Kint a réten
Rétest eszek,
Vizeskútból
Vizet veszek,
Iszok-eszek.
Iszok-eszek,
Árnyékosban
Ágyat verek.
Ágyat verek,
Ráheverek...
Estefele
Felébredek,
Szekeremmel
Hazamegyek,
Nekiülök,

Iszok-eszek...
Ünnep van, hát
Ünnepelek...

Ebes, 1978. III.

Álombál

Tündér-kertben
Tündér-ház
Van,
Tündér-ház-
Ban
Tündér-bál
Van.
Tündér-lányok
Muzsikálnak,
Tündér módon
Táncot járnak...
Száll a zene,
Szól a nóta;
Tündér zene,
Tündér módra...
Móka, nóta,
Nóta, móka;
Így vigadnak
Este óta;
Pontosabban, csak
Azóta,
Amikor én
Elaludtam.
Elaludtam,
S azon nyomban
Bepottyantam
Tündérhonba;
Itt meg olyan
A divat,
Hogy a vendég

Szárnyat kap...
Én is kaptam,
S szárnyra kaptam;
Hipp! Hopp!
És a bálban
Voltam.
Szólt a zene,
Szólt a nóta;
Tündér zene,
Tündér módra...
Majd hogy én is
Táncba álltam...
Csak hát nem mozdult
A lábam;
Sem a lábam,
Sem a szárnyam;
Mert hogy
Aludtam az ágyban.

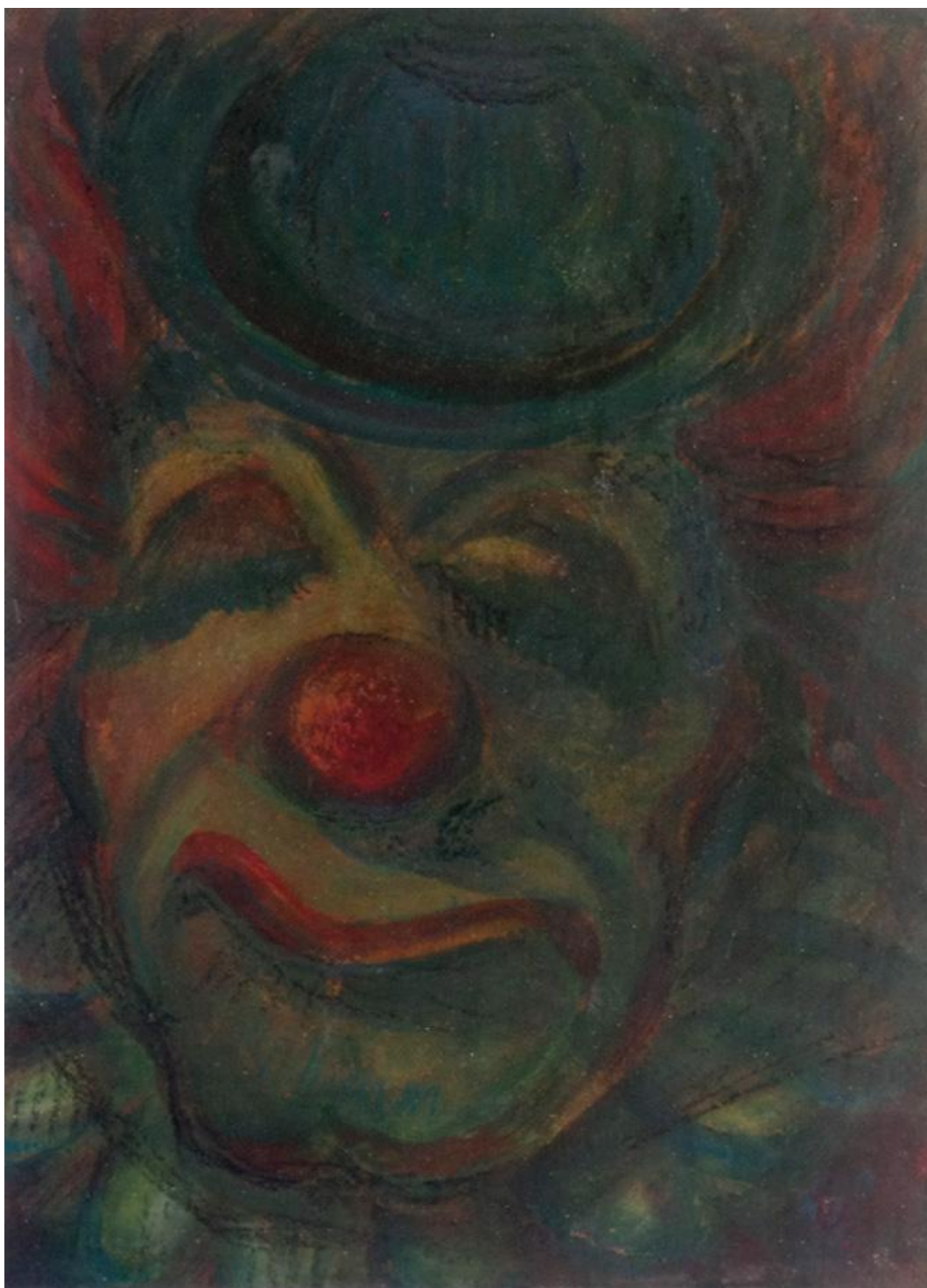
Ebes, 1978. III. 30.

Manómalom

Manó
Mamó,
Manó
Papó,
Meg
Még
Három
Apró
Manó;
Réges
Régen
Erdő-
Lakó.
Erdőnek
A sűrűjében,

Annak is
A közepében;
Jár,
Jár,
Jár a
Manók
Malma;
Török
Búza,
Cigány
Búza,
Őrlik,
Őrlik,
Sorba'
Sorba'.
Erdőbál
Lesz
Jövő nyáron,
És ezen
Az erdőbálon
Lesz
Nagy mulass,
Dínom-
Dánom...
Madár ének
Zeng az ágon,
Zümmögnek³
A bogarak,
Drummognak a
Más vadak...
Így tart a bál
Három nyáron;
Hiszik, vagy nem,
Én nem bánom⁴.

Ebes, 1978. IV.

Bohóc (vegyes technika, 1980)

Április 1.

Áprilisban
Április van...
Szélparipám
Szőre villan;
Tréfaország
Bolond lova
Szélsebesen
Száguld tova...
Átugrik az óceánon,
Hegygerincen,
Félvilágon;
Április egy
Volt a célban,
Ott termett
Egy minutumban.
Aztán mondja,
Parancsolja:
– Te dolgoz
Ez ország dolga!
– El is állt
A lélegzetem...
Nem tréfa ennek
A fele sem...

Ebes, 1978. IV. 1.

Anyám

Anyánk,
Ha kenyeret
Adott,
Szemével is,
Hangjával is
Megsimogatott...
És amikor beteg
Voltam;

Mert Ő is sírt,
Én is
Sírtam.

Ebes, 1978. IV. 30.

„Te kis lapos”

Egy kis hegy
Sírva megy
A nagy hegy-
Hez...
– Végy engem
Magadhoz,
Ide a lábadhoz!
Úgy engem is
Megcsodálnak,
S akár téged...
Körülállnak.
– Szól a nagy hegy:
– Te kis lapos...!
Nézd, homlokom
Milyen magos,
A fejem is...
Hókalapos!
Bár lehetnék
Szép vonalú,
Lágy hajlatú,
Akár
Te!
De hát én
Már szikla vagyok,
És, mert ilyenek
A nagyok...
Hozzád én nem
Hajolhatok
Le!
Te se gyere

Közelebb,
Mert még
Rád szakad
A hegy!

Ebes, 1978. IV. 18.

Egérlesen

Kisegérke!
Kisegérke!
Nem lesz többé
Száraz bőrke...!
Megrágtad
A szalonnát
Is,
Megrágtad
Még a kolbászt
Is!
Megetted a
Dióbelet!
Megcsipkedted
A kenyeret!
Kilyukasztottad
A falat,
Meg a legszebb
Kalapomat!
Így hát nosza,
Egér koma!
Lássuk, ki ér
Előbb oda...
Hopp!
Én már a
Lyuknál állok,
Nézz csak oda,
Ki áll amott!
Ez aztán az
Egérfogó;

Ott a macska,
Itt a bakó...
Ég nagyon
Az egér talpa;
Negmozdult a
Macska farka...
Én is szólok,
Nosza! Rajta!
Ugrik is az,
Azon nyomba'.
Csakhát, csakhát
A kisegér
Belebújt egy
Újabb lyukba.⁵

Ebes, 1978. IV. 26.

Főzőcske (Két kis...)

Két kis
Köcsög
Együtt
Tötyög
Óvodába...
Ajtóban
Áll a két
Napos;
Pettyes
Bögre,
Meg a
Lapos,
Vaska-
Lapos
„Lábos”...
Együtt
Mentek
Tervet
Főzni;

Gyere-
Kekkel
Főzőcs-
Kézni...
Ám
Egyszer
Csak
Össze-
Kaptak,
Gyere-
Kekkel
Mara-
Kodtak;
Egyik
Földre
Dobta
Magát,
Másikról
Lement a
Zománc...
A főzőcske
Így esett;
Nem főtt
Sem hús,
Sem leves;
Éhes
Hasnak
Ez
Keves...

Ebes, 1978. V.

Gólika

Vénséges
Vén
Góliát,
Végignézte

Hét fiát...
Végignézte,
Végigmérte, s
Mindegyiket
Megdicsérte...;
Kiváltképpen
Gólikát,
Legkisebbik
Kisfiát;
Túlnőtte
Az
Atyját,
Anyját,
Mert
Megette a
Kő-
Kását...
Reggelre
Jégleves
Járja,
Hógombóc
Van
Vacsorára...
Ettől nőtt
Ám keze,
Háta,
Nyúlt a nyaka,
Nyúlt a lába...
És a feje
Hol lehet?
Üti vele
Az eget...
Ég-tükörben
Gyönyörködik,
Csillagokkal
Fészülködik,
Ha meg
Játszani van

Kedve,
Ott a Göncöl,
Meg a
Medve...
Újhold,
Műhold,
Szputnyikok,
És az olyan
Elnyűtt csillag,
Amelyik már
Nem ragyog...
Ha játszani
Akarsz vele,
Rád vár
Ám a spenót
Leve...
Spenót
Leve,
Sóska,
Spárga,
Megnősz,
Akár
Góliátka...

Ebes, 1978. V.

Megettem

Rámkacsint a
Palacsint-a
– Engem végy
Most magadhoz;
Énrám kend
A lekvárod!
– Amint kérte,
Megtettem;

Kinevettem, s
Megettem...

Ebes, 1978. V.

Százlábú

Százlábúnak
Hány a lába?
Hány lábon jár
Bogár-
bálba?
Holnapután
Megszámolom,
És neked is
Elárulom...⁶

Ebes, 1978. V.

Vaddisznók (Óh!...)

Óh!
Micsoda
Csoda
Berek...
Kerek
Szélén
Körbe
Megyek;
Málnát
Egyek?
Epret
Egyek?
Fürödjek
Meg
Tán a
Tóban?
Így

Válogat-
Tam a
Jóban...
Ám egyszer
Csak
Szöcske
Szökken,
Béka
Brekken,
Szarka
Reccsen,
Réce
Rebben,
Mert
Ebben
A nyári
Csendben
Nagy
Vad
Van
A
Láthatáron...
Bokor
Mögül
Én
Is
Látom:
Vaddisznó-
Had
Jött
A
Nádon
Át,
Egyenest
A tóhoz
Mentek, s
A szélébe
Befeküdtek...

Nekem
Meg most lett
Melegem;
Lehalkult a
Lélegzetem
Is...
Most
Is,
Ahogy elmeséltem,
Hevesebben vert
A szívem...

Ebes, 1978. V.

Kormoránlagzi

Kormorán
Lány
Lagziján
Karvaly
Köröm
Járta
Délben;
Fokhagymával,
Hosszú
Lében...
És
Mi
Volt
A
Vacsora?
Ki
Nem
Találnád
Soha:
Iszap-mártás
Halpikkellyel,
Béka-poronty

Süldő-léggel,
Friss tepertő
Teknőc-hájjal,
Csiga-leves
Szúnyog-májjal...
Ittak-ettek,
Ittak-ettek,
Óriási
Begyet szedtek...
Tele beggyel
Vízre szálltak,
Három napon
Meg
Nem
Álltak...
Dehogy álltak,
Dehogy álltak,
Lakodalmi
Táncot jártak...
Úszva táncolt
Valahány
Ifjú s öreg
Kormorán...
Kétkedsz
Benne talán?
Eredj,
Nézd meg,
Egy-komám!

Ebes, 1978. V.

Zerge-berge

Ugri-
bugri
Zerge-
berge
Ugrott-

bugrott
Hegyről-
hegyre...
Zerge
körme
Kemény
kövön
Csattogott és
Pattogott,
Mert a
kerge
Balga
zerge
Zerge-
tollban
Fogadott,
Hogy a
hegyről
Egy ugrással
Átugorja
A Napot...

Ebes, 1978. V.

Várva várja...

Gyökér
György,
A
Nagyapa,
Sudár
Sándor,
A
Papa,
És
Megannyi
Levélkezű,
Virágszemű

Unoka;
Várva-
Várja,
Csak
Azt
Várja:
Mikor
Nő
A
Gyümölcs
A
Fára...

Ebes, 1978.

Álomterv

Papsajtot
Eszik a lovam;
Ánizs-magot a
Szamaram...
Lapu-
Levél
A
Tehénnek,
Akác-
Levél
A
Kecskémnek;
Ezeket
Így
Meghizlalom,
Tyúkpiacon
Mind
Eladom,
Mind eladom...

Ebes, 1978. V.

Sunyi

Róka,
Róka,
Róka-tánc;
Róka
Hátán
Róka-ránc...
Veres róka,
Sunyi róka,
Be-
Be-
Kacsint
A tyúkólba...
Tyúkhús,
Tyúkmáj,
Tyúkláb,
Tyúkháj;
Tyúktolvajnak
Egyik sem jár!

Ebes, 1978. V.

Zuhog

Lúgos eső,
Buborék;
Jeges eső,
Fél marék...
Kalap ázik,
Csirke fázik;
Szél fodrozza
A vizet;
Arcodba csap,
Úgy fizet...
Pocsolyától
Pocsolyáig,

Csapod a vizet
Hazáig.

Ebes, 1978. V.

Darázslagzi

Darázs Züzü
Szoknyája
Áttetsző,
Mint a szárnya...
Vaddarázsnak
Lesz a párja,
Holtodiglani
Mátkája...
Holnap tartják
Lagziját;
Meggörgetik
Derekát,
Azt a darázs-
Derekát...

Ebes, 1978. V.

Rádnevet

Diófámról
Diót verek,
Eperfámról
Epret szedek,
Akácfa a
Villám nyele;
Alig bírt a
Baltám vele...
Kapanyélnek
Jó a somfa,
Gerendának
A fenyőfa,
Tyúkólajtó,

Istrángtartó,
Bölcső, asztal,
Vagy koporsó;
Ez is, az is
Fából való...
Ha az égen
Égő Nap ég,
Olyankor az
Árnyéka véd,
Ha meg mézre
Vágyik a szád,
A virága
Mézet is ad.
És ha félted,
És ha véded:
Megszeret,
S a gyümölcse
Rádnevet.

Ebes, 1978. V.

Hurrá

Kirándulunk,
Hegyre mászunk!
Misi megy
Majd előre;
Fel, fel a
Hegytetőre!
Hegytetőről
Hegygerincre,
Onnan fentről
Le a völgybe,
Völgyek ölén
Meg-megállunk,
Patak partján
Vízben járunk,
Naplementre

Hazaszállunk,
S aznap édes
Lesz az álmunk.

Ebes, 1978. V.

Póklakoma

Óh!
Micsoda
Csoda
Csaló
Ez
A
Csodás
Csalogató,
Pók csinálta
Pókháló...
Minden
Pókszál
Nekifeszül,
Mikor a légy
Belerepül...
Belegabalyodik
Nyomban
Lába,
Szárnya,
Potroha,
És a
Csodapók
Meg
Hipp,
Hopp!
Háló-
Szálon
Fut oda...
Körbe-futja,
Húzza,

Vonzza,
Pók-nyálával
Körbe-fonja;
Aztán jön
A lakoma;
Iszik,
Eszik
Pók koma;
Ezért pókhas
A hasa...

Ebes, 1978. V.

Három egér

Három egér
Tanakodik;
Fejét töri,
Gondolkodik...
Mit egyenek
Ebédre...
Se kenyér nincs,
Se bőrke.
A kamrát
A macska
Lakja;
Pedig ott már
Csak akadna
Jó falat!
Legalább
Egy pár falat...
Van ám ész
Az egérnek...
– Megyek én, és
Kinézek!
– Így mond a
középső egér.
Odafut a

Lyuk szájához,
Lélegzete is
Elállott,
Látva, hogy a
Macska áll ott...
Futott vissza,
Le a lyukba,
Amit látott,
Mind elmondta...
Tanakodni
Kezdték megint.
Egyszer csak a
Legnagyobb int...
– Új kijáratot
Csinálunk,
A macska
Eszén túljárunk!
– Bejutottak
A konyhába,
És méghez
Nem hiába...
Épp ott volt
A macskatányér,
Telis-tele
Ebédvel:
Kolbászvéggel,
Kenyérrel.
Kisegerek
Körbékapták,
Hám, hám, hám, hám,
Mind bekapták.

Ebes, 1978. VI.

Egy festék meg két festék...

Egy festék
Meg

Két festék;
Vörös,
Sárga meg
A kék;
Nem hiába
Megy
Mindennap
Óvodába...
Festegetni
Tanítják
Az
Óvodást,
Meg
Azt, hogy
A kék
És a vörös
Miként
Ad neked
Lilát...
És
Nézd csak
A sárgát
S kéket;
Benne
Láthatod a
Zöldet...
Hát
Narancs
Szín
Hogy születik?
Vörös,
Sárga keveredik...
Így lesz
Három színből
Hat,
Abból meg
Vagy
Harminchat...

Ha még
Ez sem elég
Neked,
Úgy az orrodra
Kenheted...

Ebes, 1978. VI. 18.

Zebra Zebe s Púpos Pepe

Zebra
Zebe s
Púpos
Pepe
Együtt
Megy-
E,
Külön
Megy-
E
Óvodából
Hazafele;
Nem tudom,
Mert
Hogy
Tegnap
Össze-
Kaptak
Egy
Rossz
Csíkos
Kalapon...
Pepe a
Púpjára
Tette,
Zebe
Meg
Onnan

Levette;
Húzták,
Nyúzták,
Tették,
Vették,
Jó apróra
Széjjel-
Szedték...
Nem
Maradt
Más,
Mint
A
Harag,
Meg
A
Széjjel-
Szedett
Kalap...
Éppen
Ezért:
Zebra
Zebe s
Púpos
Pepe
Együtt
Megy-
E,
Külön
Megy-
E
Óvodából
Hazafele,
Nem tudom,
De
Fogadom:
Mind a
Ketten

Réges-
Régen
Túl
Vannak
A
Haragon.

Ebes, 1978. VI.

Vég és kezdet

Sárga Nap
Süt
Sárga
Fára,
Varjú
Száll a
Kopasz
Ágra...
Hova lett
A sok
Zöld levél?
Biz
Abból már
Egyik sem él...
Sárga Nap
Süt
Fázós
Fára;
Gyenge, mint a
Gyertya lángja...
Becsukom
Az
Ablakot,
Mert

Most
Már
Tüzet rakok...

Ebes, 1978. VI.

Rontom-bontom...

Rontom-
Bontom,
Kis
Porontyom;
Hányszor
Mondjam:
Rontom-
Bontom!
Ne ússz
Be a gödörbe,
Maradj itt
Az öbölben!
– Ám a
Mama
Piri
Pontya
Nem hallgatott
Mama-pontyra,
Csak bement a
Gödörbe,
Ahol a víz is
Görbe...
No,
Most
Mi lesz,
Te kis ponty?
Hal-fejében
Ezer gond...
Halász háló kifogta.
– Apróka ez

– Mond a halász, s
Anyjához visszadobta.
Megörült a pontycsalád,
Körbeúszták pontymamát.

Ebes, 1978. VI.

Babaszoba

Babakocsi
Hazagurul,
Hangos lesz a
Babaház,
Babaszoba
Szegletében
Két kis baba
Gagyarász.

Ebes, 1978. VIII.

Hortobágyi impresszió

Susogó
Sás
Szegélyezi
A
Vizet...
Szegényes
Szik
Kamillát
Szül,
Úgy fizet...

Ebes, 1978. VI.

Kis-Kikiri

Kukuru volt
Kakas
Papa,

Kis-Kikiri
Meg a fia.
Reggel
Kakas-szóra
Keltek, s
Nyomban
Szemét-dombra
Leltek;
Aki előbb
Magvat talált,
Elkukorékolta
Magát...
– Kukoriku!
– Szólt az öreg,
De nem így a
Kakasgyerek...
Ő még épp, hogy
Óvodásnyi...
Most tanulgat
Kapirgálni;
Ám, ha megvacskára
Talált,
Ő is azonnal
Kiabált:
– Kikiriki!
Kikiriki!
– Ilyen képpen
Örült neki.

Ebes, 1978. VII.

Gólyák

Gólya-mama
Békára lel...
Utána kap,
Jó nagyot nyel...
Várja

Már a
Három kölyök
Kormos
Kémény tetejében,
Gily-
Gallyból
Rakott fészkében...
Állva
Vár a
Három kicsi,
Szájuk
Egy öltre tátva ki...
Kié lesz a
Béka
Pecsi?
Gólya
Mama
Választja ki...
– Neked hoztam,
Neked adom,
Legkisebbik gólyafi,
Hogy te is tudj
Velünk együtt
Afrikába repülni...

Ebes, 1978. VIII.

Négy csupaszáj

Száll,
Suhan a
Fecskepár,
Mert
Otthon
Négy
Csupaszáj,
Fecsegő
Kis

Fecske
Vár a
Mamára,
Meg
Papára;
De
Még inkább,
Amit hoznak:
Vízre,
Légyre,
Bogárra.

Ebes, 1978. VIII.

Napraforgó

Napraforgó
Napra
Néz;
Ettől lesz
Édes a
Méz...
Hordják
A
Méhek
A mézet;
Mackó
Maci
Hasa
Éhes...
Bekukkantott a
Kaptárba,
Beleszúrtak az
Orrába...

Ebes, 1978. VIII.

Napraforgók (vegyes technika, 1976)

Meseország mesevára

Meseország
Határában,
Mesehegynek
Oldalában
Áll a
Mesés
Mesevár...
Süvegcsukor
A híd lába,
Kavicscukorból
A járda,
És, hogy
Mindenki
Csodálja:
Mézes
Madzag
A fák
Ága...
Jól élnek ott
A katonák;
Reggel
Tortát,
Krémet
Esznek,
Vacsorára
Cukros
Epret.
Hát még
Ebédre
Mi járja...

Madártej,
Meg
Galamb mája...
Édes tésztát
Esznek még;

Közepében
Törökméz...
Végül ott a
Falikút...
Nem is látsz
Ott szomorút...
Annyi féle
Szörpje van,
Ahány varázs-
Szavad van...
Hogyha tudsz
Már kettőt,
Hármat,
Siess hamar,
Szedd a lábad...!
Kiáltsd oda előre,
Rögtön ihatsz belőle!

Ebes, 1978. IX.

Nem jár felhő...

Nem jár felhő
Az égen;
Reped a szik
A réten...
Ha
Egy
Hordó
Eső
Esne?
Birkámnak
Legelő
Lenne;
Vizet inna,
Füvet enne,

Irhájából
Bunda
Lenne...

Ebes, 1978. VIII.

Zuhé...

Villám
Villan,
Csitten,
Csattan;
Futó
Felhő
Megreped,
Az eső meg
megered...

Ebes, 1978. VIII.

Békamódra

Békás tóban,
Béka módra,
Szól a
Kurutty...
Szól a
Nóta...
Kuruty-kuruty,
Kuty-kuruty;
Kuruttyol a
Retyeruty...

Ebes, 1978. VIII.

Egyik Füles, másik Pufi...

Így szól Tölgyfa a fiához,
Hozzá bújó Bokorkához:
– Amott ugrál két kis nyuszi;

Egyik Füles, másik Pufi...
Mikor én is bokor voltam,
Nagyapjuknak árnyat adtam...
Szeretnek ám ők is téged;
Csalogasd csak ide őket!
– A kis Bokor szót fogadott,
Jobbra, balra bólogatott...
Észrevette a két nyuszi,
Hosszú fülű, meg a Pufi;
– Szia – mondták Bokorkának,
Csókolomot a Tölgyfának...
Hogy így összeismerkedtek,
Nyomban a játékhoz kezdtek:
Bokorkával fogócskáztak,
Körbe-kapták, átugrották...
Ott játszanak most is? – kérded.
Én nem tudom, eredj nézd meg!

Ebes, 1978. VIII.

Kölyökgólyák

Kémény hegyén
Gólyavár,
És a tollal
Bélelt
Várban
Három
Kölyökgólya
Áll.
Állnak, várnak,
Állnak, várnak;
Apára, meg
Mamára,
És arra a
Kövér hasú,

Gubó szemű
Békára...

Ebes, 1978. IX.

Felragyog... (Ráfénylik...)

Ráfénylik
A
Nap
A
Földre,
Felragyog
A
Fűvilág;
Szöcske
Szökken,
Lepke
Lebben;
Velük
Táncol
Száz virág...

1978. IX.

Kémények (Háztetőkön...)

Háztetőkön
Kéménysereg;
Egyikük
Vén,
Másik, gyerek...
De van egy,
A
Legöregebb...
Szeme
A
Magasba
Mered...

Füstös kémény
Az Ő neve;
Sem nincs lába,
Sem nincs keze;
Mindig ázik,
Sohsem fázik,
Télen füttyöl
És pipázik...

Ebes, 1978. X. 5.

Neked adom...

Bodza-
Bimbó,
Hagyma-
Mag;
Szamárkóró,
Magadnak?
No
És
Nekem
Mi legyen?
– Szőlő a
Szőlőhegyen!
– Fekete
Szem;
Leveszem,
Az egyiket
Megeszem,
A másikat
Eladom;
Harmadikat,
Legjobbikat,
Úgy bizony:
Neked adom.

Ebes, 1978. IX.

Vaddisznóék (Visítnak...)

Visítnak a
Vadmalacok;
Hét kis csíkos
Pizsamás...

Ráröffenek
Mind a nagyok;
Disznóéknál
Így szokás...

Mint a felhők, megjelennek...

Láttál
Te
Ily
Felleget?
Eltakarja
Az
Eget...
Suhant a
Sok
Seregély,
Melyből
Ezer
Sereg
Él
A
Három
Fámon;
Azon
Is
Csak
Három
Ágon;

Oda-
Jönnek
Minden
Nyáron;
Szállnak,
Jönnek,
Mint
A
Felhő,
Megjelennek...
Rájuk szólok,
Rám nevetnek,
És
Csak
Esznek
Epret,
Meggyet;
Nekem is
Meghagynak
Egyet.

Ebes, 1978. X. 5.

Október (Ősszel...)

Ősszel
Őszi
Szelek
Fújnak;
Gólyák,
Fecskék,
Elvonulnak...
Ilyenkor a
Békanyál
Sűrűn az
Orrodra száll...
Sárga levél
Hull a fákról;

Varjú károg
Le az ágról...
Vörösen megy
Le a Nap;
Lehet,
Hogy
Reggelre
Fagy?

Ebes, 1978. X. 5.

Galambok

Galambok a
Házgerincen,
Kukkorúznak,
Tollászkodnak...
Cserépország,
Kéményerdő;
Ott fütyül a
Fagyos szellő...
Télen meg, ha
Hóval fedett a
Határ,
Mind a
Galambdúcra
Száll;
De, tavasszal,
Mikor a virágok
Nyílnak,
Újra ott ülnek
A tetőn;
Tollászkodnak,
Kukkorúznak.

Ebes, 1978. X. 5.

Megtalálják fészüket...

Északi
Szél,
Hideg
Szél;
Mit tettél?
Leráztad a
Diófát,
Elkergetted
A gólyát;
Üres lett a
Fecskefészek,
Elmenekültek
Előled,
El a fecskék,
Csízek,
Rigók;
Nem szeretnek
Tégedet,
Csak a
Nyári,
Meg tavaszi
Simogató
Felleget...
Ha tavasz
Jön,
Ők is
Jönnek...
Megtalálják
Fészüket;
Alig várom,
Hogy hallhassam
Dalos csicsergésüket.

Ebes, 1978. X.

Dáliák (olaj, 1983)

Októberben (Tavaszi jöttén...)

Tavaszi jöttén,
Márciusban
Zöld levélként
Született...
Októberben
Előbb sárga,
Később bordó, s
Barna lett...
Őszi szellő
Belekapott,
És a levél,
Mert
Már
Nem élt,
Leesett...

Halpénz

Ha egy pontyot
Fogol nekem,
A halpénzből
Megfizetem...
Ám, ha keszeg
Lesz, vagy
Márna,
Annak
Is
Halpénz
Az ára...

Ebes, 1978. X.

Kettecskén

Homokvár,
Vagy

Palota;
Kivics-
Kavics,
Tedd oda!

Építsük fel
Kettecskén;
Lakjuk,
Lakjuk
Szépecskén!

Ebes, 1978. X.

Csalogató

Labda pattog;
Szeretem...
Csoki édes;
Megeszem...

Táska, irka,
Iskola;
Gyere, menjünk
El oda!

Lesz ott csoki,
Labda is,
Megtanulsz még
Írni is...!

Ebes, 1978. X.

Bárány-kánon

Két birka
Bégi
Énekét
Rég...

Anyja
Bégi,
Fia
Bébi...
Birka
Daluk
Sírva
Nézi
Még az
Ég is...
Bariton
A birka
Mama,
Szopránt
Béget
Bárány
Fia...
Kánont
Bőgneke
Reggel,
Este;
Tercet
Fújnak
Estebédre...
És ha itt
Az éjszaka,
Hallgat
A két
Nótafa...

Ebes, 1978. X.

Ess és Zé

A kis Ess
Az óvodában,
Ott játszadozott
Magában...

Zé vitéz
Ezt észrevette;
Arra lovagolt
Ma épp...

Lepattant a
Paripáról,
Legkedvesebb
Falováról...

Megkötötte
A nyárfához,
Odalépett
Ess leányhoz...

Betű nyelven
Mit beszéltek,
Mint nevettek,
Nevetgéltek...

Nem tudom,
Csak azt tudom, hogy
Összeillenek
Nagyon...

Ebes, 1978. X.

Halló!

Halló!
Halló!
Nagyot
Halló,
Gubó
Szemű
Víziló!

Nem
Zavarja
Két
Kis
Füled
Az
A
Nagy
Vízidugó?

1978.

Kár-kár-kár...

Akác erdőnek
A fele
Varjúfészekkel
Van tele...
Kemény télnek
Derekán
Ezer varjú
Ül a fán.
Éjjel
Kopasz ágon
Hálnak,
Hóban,
Fagyban
Áznak,
Fáznak...
Reggel mindig
Útra kelnek,
Hátha eledelre
Lelnek...
Meglépik a
Dűlőutat,
Kiskerteket,
Kövesutat;

De a nyári
Jó falat
Mind ott van a
Hó alatt...
Éhes szemük
Körbejár...
Sovány begyük
Kiabál;
Egyre mondják:
Kár! Kár! Kár!

Ebes, 1978. X.

Varjúvezér

Varjú
Vezér
A legvénebb;
Pont, kereken
Hétszáz éves...
Megszáradt a
Lába szára,
Meg a
Fekete csizmája...
Szeme fénye
Nem ragyog,
Kávás csőre is
Kopott...
Kerüli a
Szembe-
Szelet,
Meg a jeges
Fergeteget...
Bár a tolla
Már nem fényes,
Megérhet még
Vagy száz évet...

Ebes, 1978. X.

Gyermekvers-illusztrációk 8 (vegyes technika, 1980)

Csodaóvoda

Túl a vizen,
Túl a réten,
Magas hegynek
A tövében
Áll az állat-
Óvoda.
És hogy mennyi
Minden van ott,
Nem találád
Ki soha...
Két medve a
Málnát viszi,
Hét malac a
Szedret szedi,
Barna bocsok
Mézet esznek,
Tapsi nyuszik
Piros epret...
Evés után
Jön a játék;
Trombitálnak
Trombikáék...
Bárcsak én is
Oda járnék...!

Ebes, 1978. XI.

Vágtázva

Villog a patkó
A paripa lábán;
Vágtázva viszi
A lovat a hátán...

Ebes, 1978. XI.

Vágtázva (vegyes technika, 1980)

Hangyatörvény

Harcos hangyák
Sorakoznak,
A kürtösök
Harcot fújnak...
Előlép a
Hangyakirály,
Ki a sereg
Élére áll...
Fűszál-kardját
Kirántotta...
S megindult a
Hangyák hada
Hihetetlen
Áradatban...
Veres hangyák
Megtámadták
Váraikat,
Házaikat...
Hangyaország
Nagy tanácsa
Ezt kimondja:
Országukhoz
Ki nyúlni mer,
Hangyahaduk
Kergesse el!
Hangya-lábak
Lótnak, futnak;
Fűszál-karddal
Hadakoznak...
Vörös hangyák,
Szárnyas hangyák...
No, most aztán
Jól megkapták;
Menekültek,
Elfutottak,
Hasra estek,

Jajvékoltak...
Befutottak,
Be a lyukba,
S fogadkoztak
Meglapulva:
Sohsem bántják
Már a másét;
Sem a nagy, sem
Kis hangyákét...

Ebes, 1978. XI.

Holdfény

Mint nő, hízik
A Hold-bébi;
A Nagymedve
Nézi, nézi...
Ráfigyel a
Fiastyúk is,
Meg az a fényes
Tejút is...
Kifli korában
A Kishold
Éppen csak hogy
Óvodás volt...
Ám de mire
Félhold lett,
Pontban nagy
Iskolás lett...
És az érettségire
Telehold lett
A neve...
Csillagvilág
Törvényt szabott:
Kapjon a Hold
Emléklapot !
Vagy valami

Finomságot,
Olyat, mit még
Sohsem látott...
Felkérték az
Égő Napot,
Adjon egy szép
Ajándékot...
Körül is rakta
Napfénnel;
Nézzétek meg
Holnap éjjel...!

Ebes, 1978. XI.

El nem cserélné a trónnal...

Vacorogi, vén király,
Arany trónról dirigál;
Hívják be a három fiát:
Mocorogit, a kis butát,
Kocorogit, a középsőt,
S Nyöszörögit, a nagy kukát...
Ott termett a három fiú;
Látták, hogy apjuk szomorú.
– Tudjátok meg gyermekeim,
Elfogytak már a kincseim;
Kiürült az éléskamra...
Elmehetünk mind napszámba...
– Egyikük vadbúzáat arat...
Ebből lesz sok finom falat...
Nagy Kuka, a Kicsi bátyja,
Királyerdőn a fát vágta...
Fa odvából mézet szedett,
Így a király-család evett...
A harmadik fiú: bojtár;
Ezért bizony vaj és tej jár...
Örült ennek a vén király,
S az Ő fejében mi járt?

Lenyugdíjaztatta magát,
S a kertjében metszett, kapált...
Szüretre mind összejöttek,
Szőlősoron szőlőt szedtek.
És az öreg Vacorogi?
Birkózik a nagy hordóval,
Nem cserélné el a trónnal...

Ebes. 1978. XI.

Csingilingi (Csingi-lingi...)

Csingi-lingi,
Csingi-lingi,
Csengős szán...
Csengő cseng a
Ló nyakán.

Pihe-puha,
Pihe-puha
Párnás hó...
Csúszni
Rajta
Csudajó!

Kiti-Kati,
Kiti-Kati
Szép leány;
Ül a szánon,
Úgy biz ám!

Csingi-lingi,
Csingi-lingi
Csengős szán;
Húzza az én
Paripám...

Ebes, 1978. XI. 22.

Zsiráfka

Olyan nagy a
Zsiráf háza,
Hogy Zsiráfka,
Csak úgy állva,
Belevész...

A négy lába
Négy szép szál fa...
Álldogál lent,
Feje meg fent
Legelész...

Birkanóta

Hallottam egy
Birka-nótát;
Bari
Bégte
El a kótát...
Két betű volt
A szövege:
Úgy hangzott, hogy
Be-e,
Be-e...

Ebes, 1978. XI. 22.

Mit csinál...? (Ha a kecske...)

Ha a kecske
Mekeg,
Kecskebéka
Brekeg,
És a fecske
Fecseg,
Akkor a

Tyúk
Mit csinál?
Hogyha
Tojós,
Karicsál,
Ha meg
Megtojt:
Kotkodál.

Ebes, 1978. XI. 22.

Vásárfia (Hoztam neked...)

Hoztam neked perecet,
Jó ropogóst, meleget...
Vajas-perec, vásári...
Legyen a tied... Sári!
Aztán... még mézest vettem...
Csak hát... azt már megettem.

Ebes, 1978. XII. 1.

Ici-Pici

Két
Kis
Csibi,
Egyik Ici,
Másik Pici,
Gilisztával
Futkároznak;
Futnak,
Futnak,
Meg nem állnak,
Jobbra-
Balra
Szaladgálnak...
– Álljatok meg gyerekek!
– Rájuk szól a tyúksereg.

– Nem tudjátok,
Mit húzgáltok?
Nézzétek csak,
Milyen a ti
Gilisztátok...!
– Nézi Ici,
Meg a Pici:
– Ejnye, hogy a
Rossz csípje ki!
Hiszen nem is
Giliszta ő,
Csak
Egy
Darab
Cipőfűző...

Ebes, 1978. XI.

Mit hoz...

Mit csinál a Mikulás?
Kosarában
Kotorász...

Hogyha jó vagy, meglátod,
Hoz majd neked
Kalácsot...

Ám ha rosszacska voltál,
Anyukán is
Kifogtál...

Nemigen ad kalácsot,
Hanem inkább
Virgácsot...

Ebes, 1978. XI.

Sanda-sakál

Hej, te,
Hej, te
Sanda
Sakál!
Körben
Görbe
Utad
Futod?
Megállj!
Megállj!
Ez az út
Csak le is
Út...
Az ilyenből
Nincs kiút...!

Ebes, 1978. XI.

Rókamóka

Róka Zsóka
Öccse, Jóska,
Nem hallgatott
Az anyjára,
Sem a többi
Nagy rókára...
– Ha nem jár ne-
kem tyúk mája,
Akkor lesz majd
Kacsa hája...
– Hipsz, hopsz! Hipp! Hopp!
Rókalyukból
Ki is ugrott...
Hol közelebb
A kacsa -ól?
Kieszelte
Ezt csuda jól...

Egy ugrás, át
A sövényen,
Kettő meg a
Kerítésen...
És itt már a
Ruca háza...
És a róka,
Nem hinnétek,
Hogy megjárta:
Kacsa helyett
Bodri várta...
Megcibálták
Lompos farkát,
Eljárta a
Rókák táncát...
Elkullogott
Róka Jóska;
Ez volt ám jó
Róka-móka...

Ebes, 1978. XI. 27.

Álmot láttam

Fantasztikus álmot láttam;
Nem hinném el, de ott jártam...
Szájam tátva, álltam, álltam...
És gyökeret vert a lábam...
Fent az égi felhős réten,
Fent az égi legelőkben
Csikók, lovak futkároztak,
S egyszerre csak leugráltak...
Azt hinnétek, le a Földre...
Le a földi legelőkre,
Onnan pedig be az ólba...
De nem oda, hanem hát az
Utcán lévő villanydrótra...
Hogy ott aztán mit csináltak?

Lovak (olaj)

Szétterpesztett lábbal álltak...
Nyerítettek, ficánkoltak,
Össze-vissza szaladgáltak...
Áramot ettek a nagyok,
Ittak hozzá friss harmatot...
A kicsik meg leget ittak,
Hozzá zúzmarát haraptak...
Mikor így nagy hasat szedtek,
A drótra leheveredtek...
Reggel aztán hova lettek,
Visszamentek, vagy leestek;
Nem tudom, nem tudhatom...
Csak annyit, hogy ébren vagyok,
És ezt már nem álmodom...

Ebes, 1978. XI. 27.

Bábszínház

Itt van,
Itt a bábszínház!
Köcsög
Kati magyaráz...

Gyertek,
Gyertek, gyerekek!
Jönnek
Már az egerek!

Hát még
Ilyen játékot...
Tán még
Apu sem látott...

Pörgött
A sok fakanál,
Meg az
A sok seprű-pár...

(Kilenc
lopótök zenélt,
Három
Mikimóz mesélt...)

Volt ott
Zene, nóta, tánc,
A sok
Szoknyán ezer ránc...

Nem is
Mondok mindent el,
Azért
Is, hogy gyere el...!

Ebes, 1978. XII. 1.

Tegnapután...

Tegnapután
Olyat játszok,
Hogy egy nagy
Vonatra szálllok,
S körbejárom
A világot...!
Neked is hozok
Valamit,
Meglátod...!
Előbb csak
Sámsonba megyek,
Hogy ott úra-
Valót vegyek...
Onnan megyek
Mikepércsre, de
Lehet, hogy
Csillebércre...;

Majd itt egy
Hajóra ülök,
Tiszán, Dunán
Átrepülök...
Hajó után
Repülővel
Versenyezek
A felhőkkel;
Hegyek hegyén
Átsuhanok,
Indiából
Kígyót hozok,
Afrikából
Fekete fát,
Jukatánból
Sarki rókát...
Alaszkánál
Meg sem állok;
Egyből Kanadába
Szállok...
Kaktuszt hozok
Floridából,
Strucc-tojást
A Szaharából...
Amíg mindent
Körüljárok,
Erre három
Napot szánok...
Negyedik nap
Éjfél tájba'
Gyere majd fel
A padlásra...!
Ajándékot
Adok néked;
Legyen rólam
Jó emléked:
Vörös-tenger
Vörös vizét,

Fehér-tenger
Fehér vizét,
Feketének
Feketéjét...
Azovinak
Azúrkékjét;
Azért hozom,
Azért adom,
Hogy fess velük
Oly világot,
Amilyet még
Szem nem látott!

Ebes, 1978. XII.

Szárnyas szánom

Megcsinálom...
Aztán gyerünk fel a hegyre!
Hegygerincre, hegytetőre!
Onnan már csak egy suhanás,
És a fellegek közt találsz...
Szállt a szánkóm felhős rétre,
Onnan a felhő-erdőbe...;
Sötét felhő közepében
Felhővizet szedtem össze;
Vízcseppekből harminchármat,
Meg még jégkristályt, vagy százat...
Így, hogy tele a tartályom,
Repülhet tovább a szánom...
Mentem is az égen körbe,
Amely itt fent nem is görbe...
Jártam aztán Holdtávolban,
Jobbra, balra, arra, erre,
Csillagerdő közepében,
Báránfelhős legelőbe'...
Délután, hogy megéheztem,
Naptávolban, napsugárnál,

Tejút mentén kikötöttem...
Égi csősztól epret kaptam,
S bárányfelhők tejét ittam...
A pásztor meg eljövőben
Felhőbárányt adott nékem...
Örömben hazaszálltam,
S gyönyörködöm a bárányban...
Kiengedem, nem téved el;
Csupa, csupa, csupa ész...
Minden reggel, akárcsak most,
Az ég alján legelész...
Nézzétek meg majd egy reggel:
Ott futkos a jégcsengővel⁷...!

Ebes, 1978. XII.

Göndörke

Bárányfelhő
Sír az égen;
Elvesztette
Anyját régen...
Jégcsengő cseng
A nyakába',
Felhőanyját
Kiabálja...
Nap égeti,
Eső járja,
Míg az eget
Körüljárja...
Járja, járja,
Hétszer járja;
Hetedjére
Megtalálja...
Túl az égi
Legelőkön,
Felhőhegyből
Csak előjön...

Gyermekvers-illusztrációk 3 (vegyes technika, 1980)

Előjön a
Testvérekkel,
Göndör bárány-
Felhőcskékkal.
Anyja örült
Göndörkének,
Hát még a
Felhő-testvérek...
Örömükben
Futkároztak,
S anyjuk
Bundájába
Bújtak...

1978.?

Szél-szél...

Szél,
Szél;
Téli
Szél,
Havat söpör,
Jéggel él...

Szél,
Szél;
Tavaszi
Szél,
Gólyahírről
Dalt zenél...

Szél,
Szél;
Nyári
Szél,
Búzát ringat,
Nem beszél...

Szél,
Szél;
Őszi
Szél,
Esőt szállít,
Nem henyél...

Ebes, 1978. XII. 4.

Elköltözött...

Öreg ablak,
Fája barna,
Vastagon a
Repedezett
Festék rajta...
Belül kicsi
Csipke fedí,
Repedt szemét
Homály lepi...
Elszáradt a
Muskátlíja;
Vele száradt
A gazdája...
Elköltözött
Örökre már;
A kis ablak
Hiába vár,
Hiába vár...

Ebes, 1978. XII. 4.

Eső lóg...

Őszi felhő
Fejem felett;
Szürkére festi
Az eget...

Eső lóg a
Levegőben;
Elbújt a Nap fenn
Az égen...

Ebes, 1978.

Szebb...

Szerintem is
Sokkal szebb a
Füsti
Fecske
Finom
Fecsegése,
Mint a tarka
Farkú
Szarka
Rekedt
Recsegése.

Fürge...

Böszörményi
Fürge
Ürge

Görbe házát
Fúrja
Körbe...

Mikor kész a
Ház, a
Görbe,

Lyukba bújik
Ürge-
Bürge...

Ebes, 1978.

Elmehet...

Az én hattyúm
Hébe-
Hóba

Megfürdik az
Arany
Tóban.

Hófehér lesz
Hattyú
Háta,

Elmehet a
Hattyú-
Bálba!

Ebes, 1978.

Ha meglódul...

Ne hidd, hogy a
Nyuszi-muszi
Ilyen-olyan
Alamuszi
Állat!
Ha meglódul
Hátsó lába,

Kezdődik a
Vadász-kutya-
Bánat...

Ebes, 1978.

Melyikünk fél...?

Egér-bajusz,
Egér-farok;
Ha meglátom,
Elszaladok...

Egymást nézzük,
Szívünk dobban...
Melyikünk fél
Vajon jobban...?

Ebes, 19778. XII. 5.

Kurutyka

Kecskebéka
Szól fiának,
Porontyának,
Kurutykának:

Pöndörítsd ki
Pödörnyelved,
A szúnyogot,
Hogy lenyelhesd...

Le is nyelt az
Legyet, szöcskét,
Azután még
Békalencsét...

Ekkorra a
Nap leszállott,

S kezdődtek a
Békaálmok...

Kurutyka is
Békaágyban,
Álmodik a
Vízdunyhában..

Ebes, 1978. XII. 5.

Megfőtt már?

Tóni!
Tóni!
Kukta
Tóni!
Megfőtt már a
Makaróni?

– Nem főtt!
Nem főtt!
– szólt a kukta.
– Ám kisült a
túrós bukta...!

Ebes, 1978. XII. 5.

Matt

Csikó ugrik,
Gyalog lép;
Támadja a
Királynét...
– Ha a futóm
Leveszed,
A bástyádat
Lesheted...
Most kapsz
Sekket,

Most meg
Sakkot!
Hát ez...
Hogy van?
Én meg
Mattot?

Ebes, 1978. XII. 7.

Cérosz

Rinocérosz
Fia, Cérosz,
Hasonlít az
Anyjára;
Neki sincsen
Ormánya,
Csak egy szép
Antennája...

Miskamacska

Az én macskám
Miskamacska,
Tarka farkát
Égnek tartja...

De csak akkor,
Ha a kutya,
Kázmér kutya
Meg nem hajtja...

Ilyenkor ám:
Huss, a fára!
Óltetőre!
Onnan vissza,

Le a földre!
Lent a földön,
A diófán,
Körbe-körbe...

És, ha szembe-
Fordul véle,
Felfele áll
Miska szőre...

Ebes, 1978. XII. 7.

Madárijesztő

Bábaszarka így recsege:
– Gyertek, gyertek, egyetek!
Seregélyek, verebek!
Itt az eper, a málna,
Utána fel a fára!
– Meglódul az éhes had,
Ám a menet megakad...
– Állj! – kiált a vén vezér,
– Nézzétek csak, mily ijesztő
Ember áll itt! Nem is ember,
Nem ember ő, nem ember ő,
Csak egy vén madárijesztő...
Így mond egy hős seregély,
És, hogy ettől ő nem fél...
Nevetgéltek, kacarásztak,
Indultak, hogy reá szállnak...
Csak ám, a mi vén ijesztőnk
Rákacsintott Szél komára,
A Kis-Szellő nagyapjára...
Az már érti az ily mókát;
Nyomban tette is a dolgát...
Megrázta az ljesztőt,
A vén Madárijesztőt...
Lobogott is piros sálja,

S fenyegetett zöld kabátja...
Több se kellett madárhadnak,
Repültek is, meg szaladtak...
Az utolját én is láttam,
Mert a meggyfa alatt álltam.
Azóta, ha arra járok,
Ijesztővel kezet rázok...

Ebes, 1978, XII. 12.

Kala-Majka

Kala volt a kisfiúcska,
Majka meg a kisleányka...
Törpe ország közepében,
Törpe hegynek tetejében,
Élt, éldegélt a gyermek-pár;
Pontosabban csak ez a pár...
Törpe Kala törpe ésszel,
Törpe nyulat fogott kézzel...
Meg is főzte Törpe Majka,
Úgy, hogy Kala ujját nyalta...
Reggel, amikor felkeltek,
Ismét csak munkára leltek...
Kele törpe a folyóban,
Majka leány a kunyhóban;
Várta Majka a nagy halat,
Kala meg csak maradt, maradt...
Víz partjára fut Majka lány;
Csodálkozásból nincs hiány...
Vízitündér s Törpe Kala
Táncot jártak folyóhabban...
Beúszott hozzájuk Majka;
S ebből lett nagy kalamajka...

Ebes, 1978. XII. 14.

Sehol...

Valahol a
Sehol hegyen,
Sohse látott
Semmi terem...

Valahol a
Sehol hegyen,
Soha napon
Meg is lelem...

Ebes, 1978. XII. 14.

Jobb és bal

Két cipőm van:
Jobb és Bal.
A második
Nagy szót hall.
Éppen ezért
Később lép,
Nem úgy, ahogy
A Veréb.

Ebes, 1978. XII. 6.

Csepp-csepp...

Csip-csap,
Fali-csap;
Ha kinyitod,
Vizet ad...

Csip-csap,
Fali-csap;
Ha befogod,
Szembecsap...

Csap-csap,
Fali-csap;
Már megint
Elrontottad...?

Ebes, 1978. XII. 6.

Bajszos...

Az én harcsám
Bajszos harcsa,
S neki hátul
Van a farka...

Hal-hólyagját
Belül hordja,
És a fején
Van az orra...

De, ha megsül
A tepsibe',
Rögtön sült hal
Lesz a neve...

Ebes, 1978. XII. 6.

Még mindig vár

A mi házunk olyan ház;
Albakszemén nincsen máz...

A mi házunk nagy kalapos;
Nádfedele széles, lapos...

A mi házunk nem is cifra;
Kémény-füstje nem száll vissza...

A mi házunk fala fehér;
Ha vándor jön, oda befér...

A mi házunk ajtószája
Becsukódik éjszakára...

A mi házunk velünk alszik,
Reggel, ha kél, szava hallik...

A mi házunk mindig vár,
Mindegy, hogy tél van, vagy nyár...

Ebes, 1978. XII.

Megkínálom...

Ha nagy leszek, kertet veszek,
Földet ások, krumplit vetek;
Ha nagy leszek,
Fát ültetek...

Ha nagy leszek, kertész leszek;
Muskátlím lesz, mert ültetek;
Ha nagy leszek,
Mindig vetek...

Ha nagy leszek, tesztek, veszek,
És majd sok-sok mákot vetek;
Ha nagy leszek,
Mákot vetek...

Karácsonyra megcsinálom
Mindhárom mákos kalácsom,
S aki eljön,
Megkínálom...

Ebes, 1978. XII.

Napraforgók VI. (vegyes technika, 1976)

Kutyagond...

Két
Kis
Kutya,
Három
Hetes...;
Egy
Rossz
Rongyon
Veszekedett...
Vonítottak,
Morogtak,
Visongtak és
Vinnyogtak...
Mindkettő
Szájába
Kapta;
Húzta-
Nyúzta,
Megharapta...
Egyszerre
Csak
Csoda
Esett:
A rossz
Rongyuk
Ketté
Repedt...
S nyomban
A két
Viaskodó
Hanyatt
Esett...

Vége lett
A kutya-
Gondnak,
Örültek
A rongyos
Rongynak...

Ebes, 1979. I.

Három kis sün

Szúrós
Szőrű
Süni
Sára,
Sün
Sándornak
Volt a párja,
Meg a három
Kis töviskes
Anyukája...
Pólyás volt
A három
Piri:
Susi,
Süsi,
Meg a
Sisi...
Apja,
Anyja
A sok ételt
Éjjel-
Nappal
Hordta nekik,

Mert a
Kis sün
Csak úgy
Nő meg,
Hogy-
Ha
Folyton
Eszik,
Eszik...
Reggel-tájt
Giliszta
Járta,
Ebédre meg
Csiga mája...
És, hogy a
Hasi
Ne fájjon:
Pocok-leves
Vacsorára...
Esténként
A süni-házban
Mindig az volt
A szokásban,
Hogy a
Sünök
Fogat mostak...
S utána
A legkisebbek
Ágyba bújtak...
A nagyok meg
Beszélgettek,
És a színes
Sün-tévén
Műsort
Néztek...

Ebes, 1979. I.

A fekete

Feke,
Feke,
Fekete a
Vonat,
A vonat...;
A ka,
A ka,
A kalauz
Vonat-jegyet
Lyukaszt,
Lyukaszt...
Ziki-
Zaka,
Zaka-
Zeke;
Hátra,
Hátra,
Hátrafele
Tolat,
Tolat...;
Este-
-fele
A ke,
A ke,
A kereke
Haza,
Haza,
Hazafele
Szalad,
Szalad...

Ebes, 1979. I.

Huss!

Huss!
Huss!
Hideg,
Huss!
Huss,
Tél!
Huss
Előlem,
Hideg
Szél!
Ha nem
Futsz
El,
Hideg
Havas
Zivatar...
Jön a
Fiad,
Tavaszi
Szél,
S kizavar...

Ebes, 1979. I.

Betűrend

Betűország
Nagybetűi
Napok óta
Tanácskoznak...;
Miként büntessék
A bűnöst, egyre
Ezen tanakodnak...
- Hogy ez az Ess,
Meg a Zé...;
Hol ide,
Hol oda áll...,
Nekik semmi

Betűrend nem
Derogál...
Büntetésük
Az legyen,
Most már mindig
Így legyen!
Ess és Zé
Külön is élhet,
De, ha újra
Egybekélnek,
Nehogy
Veszekedjenek...
Megértőek
Legyenek...!
Ha majd
Előre áll Ess,
Akkor nevük
Legyen Essz!
Máskor meg, ha
Elöl áll Zé,
Olyankor lesz
A nevük Zsé.
– Azóta az
Ess és Zé,
Ha akarja,
Essz vagy Zsé...

Ebes, 1979. I.

Cserepelő

Mit csinál
A cserepelő?
Háztatőket
Cserepel ő...
Miközben ott
Cserepelget,
Fellegekkel
Feleselget...
– Hallod-e, te

Eső-felhő?
Nem ázik be
Már a tető!
– Eső-felhő
Egyet mordult,
És az idő
Rosszra fordult...
Zuharé-zsuppsz!
Sűrűn hullott;
Az új cserép
Mosdott, mosdott...
Csak éppen a
Feleselő
Cserepező
Nem ázott;
Mert, mint villám,
Oly sebesen
Az új ereszt
Alá állott.

Ebes, 1979. I.

Főzz slambucot...!

Füstös bogrács,
Szolgafa,
Száras tészta,
Szalonna,
Nagy vaskanál,
Burgonya,
Víz, só, gyufa,
Száras fa...;
Ha ez így mind
Együtt van,
És a hasad
Éhen van,
Főzz slambucot,
Egy-komám...!
De nem akár-
Milyet ám...!

Alja legyen
Pirítva,
Harminckétszer
Forgatva...
Ezek után
Eheded,
Hasad jól meg-
Szedheded...
Aztán vizes kulacsod
Jobb lesz, hogyha
Ott tartod;
Mert a slambuc
Olyan ám,
Vizet inna,
Sokat ám...

Ebes, 1979. I. 7.

Tarka szarka (Recsegve...)

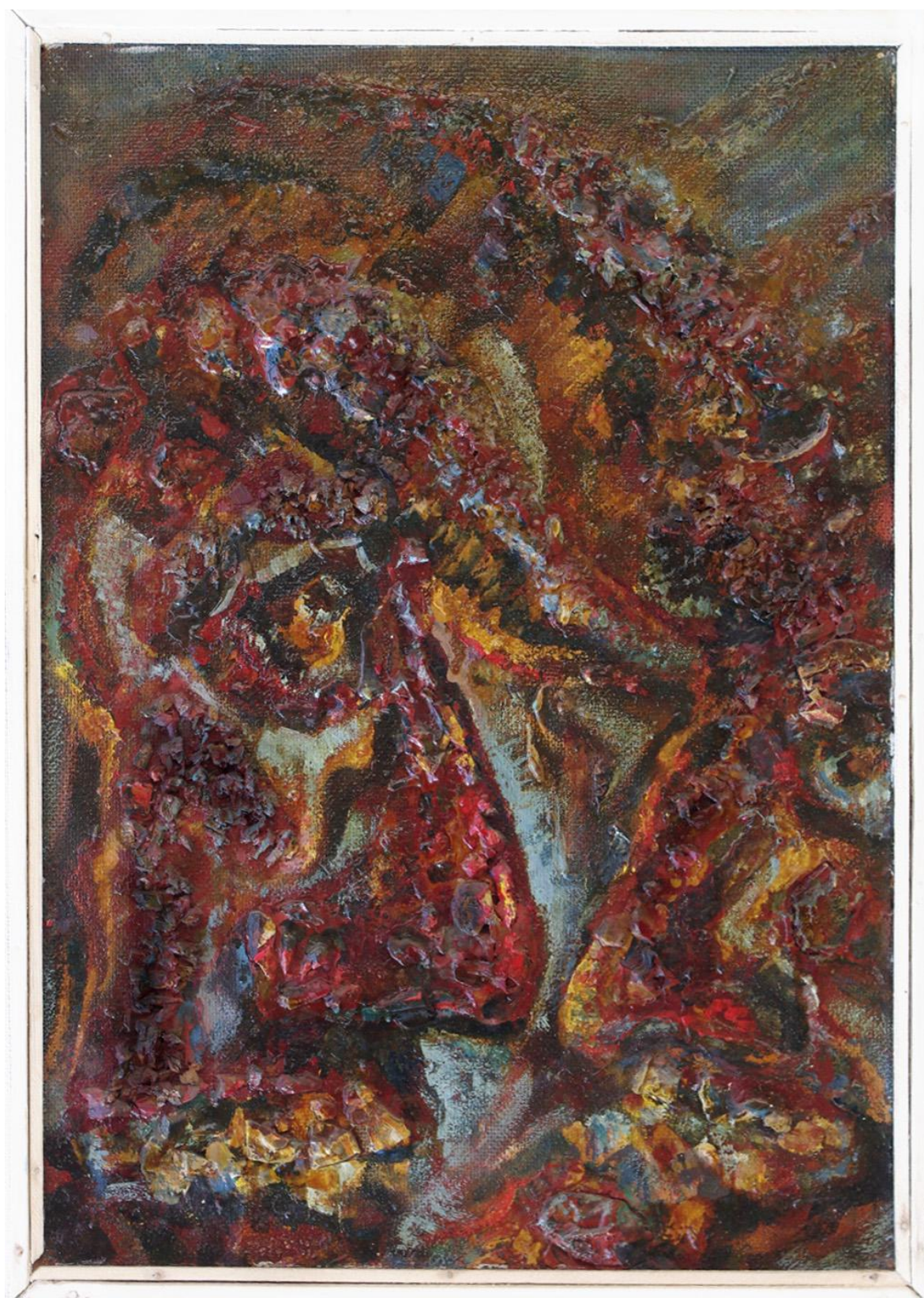
Recsegve
Röppen a
Szarka,

Lebben a
Fekete
Farka...

Azt csergi
A szarka:
Bizony,

Ő ám tarka,
De a farka
Nem...

Ebes, 1979. I. 7.

Maszk 2 (vegyes technika, 1977)

Maszk Mihály, meg fia, Miska

Az öreg maszk
Már nem kamasz...
De még Misi
Fia sem az;
Alig nőtt be
A maszk-korba;
Szeme bandzsít,
Foga csorba...
Apja, a vén
Maszkos Mihály,
Kis maszkjára
Rákiabál:
– Ne piszkálgasd
A maszkodat,
Mert fejünkre
Száz baj szakad...
Lehull a maszk,
Ránk ismernek,
És a sok-sok
Füllentésért
Lehet, hogy majd
Nem szívlelnék...?!

Ebes, 1979. I. 10.

Kócoskarcsi

Sárga seprű
Sírva seper...
Mert a Karcsi,
Kócoskarcsi
Állandóan
Csak szemetel...
Seprűék ezt
Megunták, és
Károlyt
Körülfogták...
Körbekapták,

Kioktatták...
Rázták a sok
Seprűnyelet,
Károlyunk meg
Már reszketett...
Elkomorult
A kis Kari;
Nem gondolta
Volna soha,
Hogy a seprű
Ily mostoha...
Hozzálátott
Hát sebtibe',
S összekapta
Ott izibe
A szemetet,
Amin aztán
A sok seprű,
Meg Karcsi is,
Könnye folyt,
Úgy nevetett...

Ebes, 1979. I. 10.

Táncba vár...

Kurutty bálra
Kirittyentem
Varangyom...
Nem is örülsz,
Pödörnyelvű
Porontyom?
Táncba vár a
Drága párod;
Az én kis
Pitypalattyom...

Ebes, 1979. I. 11.

Eljössz velem...?

Pittyes-
Pettyes
Katicája;
Piros-
Pettyes
A ruhája...
Itt pihenget
A kezemen,
Tudja, hogy én
Úgy szeretem...
Eljössz velem
Mulatságba,
Lelkem Kati-
Ca bogára...?

Ebes, 1979. I. 11.

Mákszem Mici

Mákszem Mici
Olyan pici,
Hogy a tökmag-
Óvodában
Minden meggymag
Őt keresi...
Keresik, mert
Szeretik,
S ha meglelik,
Felveszik...
Ölbe kapják,
Etetik,
Babusgatják,
Fésülgetik,
Kis kötényét
Kötözgetik...
Játéknál is
Körülállják,
Kézen fogják,
Megforgatják;

Aztán jön a
Vetélkedő...
Aki bátor,
Mind idejő...
Babok, borsók
Fogadoznak,
Erejükre
Áradoznak...
– Bújjunk be a
talajba !
– Mond a barna
burgonya.
Ki-ki magára
hagyva...
Nézzük, ki nő
Jó nagyra...!
Bújt a zeller,
Petrezselyem,
S mondani is
Alig merem:
Még a kövér
Sütőtök is.
Végül bebújt
Az a pici,
Apró szemű
Mákszem is,
És sok ember
El is hiszi,
Meg nem is,
Hogy a pici
Mákszem Mici
Győztes lett...
Júniusra
Körülbelül
Százhusz centi
Magas lett.

Ebes, 1979. I. 11.

Jégcsaptörvény

Eresz alatt
Rücskös jégcsap
Ripakodik
A „kicsire”...
– Húzódj! Húzódj!
Te csepp csip-csap,
Mert lerepülsz
Izibe...!
– Hallgatja ezt
Tetőn lakó
Hóapó...
Jött is a hó
Rücskos koma
Fejére,
S le is esett
Ott izibe;
A havas fal
Tövébe.

Ebes, 1979. I. 16.

Tiki-tak

Az én órá
Tiki-tak.
A tied meg?
– Taki-tak.
– Ha együtt
Játszanak
Ketten,
Semmi sem
Muzsikál
Szebben...
– Tiki-taki
Tiki-tak,
Taki-taki,
Tik-tik-tak...

Ebes, 1979. I. 16.

Mókuska

Tölgyfa
Tövén,
Hársfa
Hegyén;
Fürge
Mókus
Futkorász...
Ugrik,
Repül
Fáról
Fára;
Ő az
Erdő
Légtor-
Násza,
Senki
Más...

Ebes, 1979. I. 17.

Csingilingi (Bimbam...)

Bimbam fia
Csingilingi;
Elcsellengett
A vásárba...
Csikós gazda
Nézegeti...
– Vásárfia!
– Mondják neki,
S azon nyomban
Meg is veszi...
Alig veszi,
Máris viszi...
Haza érve
Fel is köti
Kis csikója
Kis nyakába,
S Csingilingi

Meg Nyihaha
Csengettyűznek,
Csengettyűzve,
Szaladgálva...
Szaladgálnak.

Ebes, 1979. I. 17.

Jégvilág

Hull, hull, hull, hull,
Egyre hull...
Hó hátán hál
A kisnyúl...
Fehér világ,
Jégvilág;
Nyuszi fülén
Jégvirág...

Ebes, 1979. I. 17.

Gyere csak...

Jég tetején
Táncot járok,
Hóemberrel
Parolázok,
Fakutyámmal
Fakutyázok;
Este-fele
Hazaszállok,
És hókását
Vacsorázok...
Gyere el csak
Egy nagy tállal,
Rakok bele
Hólapáttal...

Ebes, 1979. I. 20.

Heten...

Hétfő vagyok,
A hét feje,
Minden napnak
A teteje...

Én vagyok kedd,
A kettedik,
Az, aki nem
Hetvenkedik...

Szerény szerda
Az én nevem,
Hét közepe;
Ez jó nekem...

Csütörtök a
Negyedik nap,
Holnapután
Itt a szombat...

Péntek, péntek;
Nincsen vége
Még a hosszú
Munkás hétnek...

Ilyen szombat,
Olyan szombat;
Majd mindegyik
Szabadszombat...

Vasárnap a
Legjobbik nap;
Süthetsz, főzhetsz,
Takaríthatsz...!

Ebes, 1979. I. 20.

Választás

Varjú
Világ
Valahára
Varjú
Vezért
Választ...
Körbe-
Körbe
Keringőzik
A
Vezéri
Várat...
Fekete
A
Varjú-sereg,
Meg a
Varjú-nép is;
Fekete
Lett a
Vezér is;
Ilyen
Illik nekik...

Ebes, 1979. II.

Búcsú

Beteg a tél, végét járja...
Három testvér körülállja.
Három testvér:
Tavasza,
Nyár,
Ősz,
Mind sajnálják...

Megsiratják víg esővel,
Búcsúztatják meleg széllel...

Virág-özön
Virít sírján színesen;
Nem felejtik Tél testvérkét
Sohasem...

Ebes, 1979. II.

Török-Görög

Találtam egy törököt,
Meg egy dinnyét, görögöt...
Törökömnek görögdinnyét,
A dinnyémnek török ínyét
Ajánlok...
És egy fertályóra múlva
Csak törököt találok...

Ebes, 1979. II.

Zsákbamacska

Figyeljete kicsik, nagyok,
Én a zsákbamacska vagyok!
Cukorka az egerem,
Tejcsoki a kenyerem...
A csokit szeretem
Nagyon;
Ám a felét neked
Adom...

Ebes, 1979. II.

Nézz szét... !

Egy kis görbe
Mellékutca
Futva siet
A főútra...
– Állj !
– Kiált a
Főút szája...

Nézz szét előbb,
Még mielőtt
Idelép a
Járdád
Lába...!

Ebes, 1979. II.

Mi van nekik?

Egernek van
Egy
Egere...
Debrecennek meg
Egyebe...
Szobosz-ló-nak
Lova vagyon,
Kecske-mét
Meg örül nagyon
Kecskéjének;
Akárcsak az
Eszterházy:
Eszterjének...

Ebes, 1979. II.

Várja...

Öreg-Duna
Víz-dunnája
Szőke fiát,
Tiszát várja...
Úszik Tisza
Hét fiával,
Meg a három
Leányával...
Bodrog, Sajó,
Laskó, Zagyva
Jobb oldalt
Úszik a habba.
Bal oldalon

Túr és Kraszna,
Habbal játszik,
Úgy cicázik;
Vizük csupa
Zavaros...
Emitt meg lent
Három Körös meg
A Maros kavarog...
Estefeje, mire
A Nap lebukik,
Titelnél várja
A mama Szőke fiát,
A Tiszát, meg a
Legszebb tíz kis-
Testvért,
Sebes vízű unokát...

Ebes, 1979. II.

Farsang (Februárban...)

Februárban,
Farsang-bálban,
Felvettem a
Maszkomat...
Csupa
Csipke
Voltam körben,
Fejemen meg
Vaskalap...
Kalap
Alatt
Volt az álarc;
Krumpli orr,
Meg pápaszem,
Pávatoll
Volt a
Kezemben;
Nem ismert fel
Senki sem...

Tükörbe is néztem
Nyomban,
Amikor
Felébredtem,
De az álom-
Maszkabálnak
Nem látszott
A nyoma sem...

Ebes, 1979. II. 10.

Maszkabálon

Farsangolni
Úgy mentem,
Vicces maszkom
Felvettem...
Tarka-barka
Jelmez-bálon
Tiri-tarka
Maskarákon
Járt is a
Tekintetem...
És, hogy én ott
Hova néztem,
Nem láthatta
Senki sem...

Ebes, 1979. II. 10.

Maszk 4 (vegyes technika, 1977)

Fut...

Lóhalálban
Fut a strucc
A Szaharában...
Truccol a
Sült meleggel,
Meg homokkal;
Versenyezni
Fog a nyáron
A leggyorsabb
Lovakkal...!

Ebes, 1979. II.

Nyakkendőjük...

Európa,
Ázsia, meg
A forró
Afrika...
Sok ezer
Gyerek
Hazája...
Egyiknek
Van,
Másiknak
Nincs
Uzsonnája,
Szép ruhája,
Iskolája...
Ám a szemük
Mindig ragyog,
Még ha „rosszak
Is a nagyok”...
Nyakkendőjük
Csupa kék;
Akár csak a
Kéklő ég...

Ebes, 1979. II.

Bálna-sztráda

Az a harminc méter
Bálna,
Az az ezerkétszáz
Mázsa;
Mi lenne, ha gyalog
Járna?
Milyen lenne az a
Járda,
Amelyen a bálna
Járna?
Biztos, hogy nem lenne
Párja...
Úgy hívnák, hogy bálna-
Sztráda.

Ebes, 1979. II.

Volt egyszer...

Volt egyszer
Egy
Egyszeregy;
Barátja volt
Kétszeregy...
Tízszer-húsz
Volt a
Papája;
Hétszer-három
A mamája...
Hetvenedik
Házban
Laktak,
Számjegyekkel
Barátkoztak...
Egyszeregy,
A „matek király”,
Százhúsz
Éve
Suliba jár...

Jövőre is
Elsős
Lesz...
És, ha még
Akkor
Sem
Megy
Az egyszer egy,
Továbbra is
Padban
Marad
Egyszeregy...!

Ebes, 1979. II.

Hol nem volt...

Volt egyszer egy
Holnemvolt,
Annak
Három
Hegye volt...
Három
Hegynek
Három lába,
Barlangjának
Három szája...
Az egyikben
Népek laktak,
A másikba
Kincset raktak,
Harmadikban
Piac volt,
Meg vagy ezer
Mesebolt...
Szélső boltban
Mézeskalács,
Középsőben
Csokit találsz...
A „rosszcsontok”
Kincsért kapják,

Ügyeseknek
Ingyért adják...
Ha éhes vagy
Finomságra,
Itt van közel:
Hét ugrásra!

Ebes, 1979. II.

Egy nyelven szól...

Három madár
Egy ágra száll...
Sárga, fehér,
Fekete...
Egy nyelven szól
Gyermeke daluk;
Tele a kék ég
Vele...

Ebes, 1979. II.

Tavaszi szél

Tavaszi szél
Mit csinál?
Szél-szárnyával
Ideszáll...
Simogatja
Arcodat,
Borzolgatja
Hajadat...
Köszönti a
Magas fát is,
S az éneklő,
A daloló
Pacsirtát is...

Ebes, 1979. III.

Licsi-loccs

Mosó-
Medve fia Bocs;
Patak-
Parton
Mancsot
Mos...
Egész nap
Csak
Licsi
Loccs...
Így mos
A kicsike Bocs...

Ebes, 1979. III.

Hipp! Hopp!

Vadmacska lát
Vadegeret...
De, hogy főzni
Úgysem szeret,
Így nyomban
Utána ered...
– Hipp! Hopp!
Előbb itt volt,
Most hol lehet?
– Ott ül fent
A fa odván,
S jót nevet a
Vadmacskán...

Ebes, 1979. III.

Oroszlánok

Hím oroszlán
S lány oroszlán
Széttépett
Egy antilopot...

De mire az
Oroszlán-
Lány
Észbekapott...
Akkorra a
Hím oroszlán
Ellopta az
Antilopot...

Ebes, 1979. III.

Március (Fénylik...)

Fénylik az ég,
Gyönyörű szép
Benne a kék...
Lent meg a Föld
Lila és zöld...
Átölel a márciusi
Levegő,
Piros szájjal
Tavaszt kiált
Sok-sok ezer
Háztető...!

Ebes, 1979. III.

Tavaszfogadás

Találd ki, hogy
Mit csináltam...!
A határban kint
Kószáltam,
S a fakadó tavaszt
Vártam...
Ravaszkodva
Elém állott,
Vagy, mit mondok,
Inkább szállott...
Üdvözölt is

Meleg széllel,
Én meg egy szál
Gólyahírrrel...

Ebes, 1979. III.

Rám találsz

Ugri-bugri
Gimi-gumi;
Mit ugrálsz?
Hiába bújsz
Más táskába,
Csak itt vagy
Az iskolába',
S előbb-utóbb
Rám találsz...!

Ebes, 1979. III.

Bagoly Balázs

Tölgyfa odú
Uhu-ház;
Bagoly Balázs
Ott tanyáz...
Ha érdekel,
Nappal keresd,
Hiszed, vagy nem,
Alva leled...

Ebes, 1979. III.

Becsuktam

Felhő takarta
A Napot...
Ám de egyszer
Kikukkantott...
Rám pillantott
Fényes szeme,
Én meg becsuktam

Izibe...

Ebes, 1979. III.

Forgószeél

Forgószeél jött,
Tölcsért
Csavart;
Port és
Papírt
Belekavart...
Ha kezembe
Nem kapom,
Ott szállna
A kalapom
Is...

Ebes, 1979. III.

Pulyka Péter

Pulyka
Panna
Párja:
Péter.
Vajh, hogy
Magáról
Mit képzeli?
Vörös nyakkal,
Puffadt beggyel,
Mint a páva,
Épp úgy lépdél...
Puffadt
Péter,
Pulyka
Péter...
Engedd le a
Puffadt begyed!
És a lépteid
Ne hegyezd!

Járj közöttünk,
Ahogy dukál;
Nem ahogyan
A páva jár...!

Ebes, 1979. III.

Hol ? (Valahol egy...)

Valahol
Egy
Sehol-várban,
Egy
Kőkemény
Koponyában,
Lakik
Három
Hóhányó...
Legkisebbik
A Hogyisne,
Középső
A Mitbánomén,
A harmadik:
Úgysejő...
Csalogassátok
Ki őket,
A kis
Értetlenkedőket!
Mitbánomén
Örülni fog,
Hogyisne is
Örülne...
Merthogy
Nekik...
S Úgysejő-nak
Egy jó
Barátjuk
Lenne...

Ebes, 1979. IV.

Ki hiszi azt...

A meszelő
Dicsekedett,
Hogy már
Meszelte
Az eget...
– Ki hiszi azt?
– Szólt a veréb;
– Elő a meszelő
nyelét!
– Jött is
a meszelő
vele...
s látták,
mily rövid
a nyele...
– Meszelted Te...
Nem az eget...!
Esetleg a
Tyúkketrecet...!
Ha a nyél
Hosszabb
Lett volna,
Ez a vers is
Hosszabb
Volna...

Ebes, 1979. IV. 8.

Tűz – víz

Parázs mama
Tűzről
Pattant
Szikra fia
Sercegi
Meg
Percegi...
Hogy vörösen

Lobogjanak,
Reggel,
Délben
Lángot kaptak...
Este meg,
Hogy szundítsanak,
Pár falat
Hamut
Haraptak...
Én meg, míg
E verset írtam;
Három pohár
Vizet ittam...

Ebes, 1979. IV. 8.

Áll a bál

A kanál-
Bál...
Levesmerő
Kiabál...
Kávés-
Kanál
A villával
Csa-
Csa-
Csázik;
Konyhakés
A fakanállal
Bújócskázik...
– Elég legyen!
– Szólt a tányér...
– Csak az mulat,
Aki ráér...
Szakács üzent,
Itt az óra...
Indulj a
Mosogatóba!

Ebes, 1979. IV.

Bambula meg Bumbula

Hegyesen lakott a
Begyés
Bambula...
Gurigázni
Gurult vele
Jó barátja,
Bumbula...
Tilos úton
Sohsem jártak,
A munkában
Élen jártak;
Ügyesen voltak
És bátrak,
Mivel a hegy-
Tetőn háltak...
Hogyha egyszer
Korán kelnél,
Hegyek hegyén
Rájuk lelnél...

Ebes, 1979. IV.

Piros tojás

Nyuszkó-
Gyuszkó..
Ugri-
Bugri...;
Nekilódult
Locsolkodni...
Csip, csip
Csibit
Megöntözte,
Hímes tojást
Kapott érte...

Ebes, 1979. IV.

Hímes tojás

Illatos víz,
Színes víz,
Kölni,
Parfüm,
Rózsavíz...
Tiétek a
Locsolkodás,
Enyém meg a
Hímes tojás.

Ebes, 1979. IV.

El ne áruld...

Ha nagy leszek,
Kertész leszek,
Kis kertemben
Ások, vetek;
Vetek bele
Beléndeket,
Öntök majd rá
Lapu-levet...
Ültetek még
Bodza-bimbót,
Azon terem
Sok jó ringlót...
Ősszel már
A szüret vár,
Meg az édes
Kökény-szár...
Télen jégvirágot
Vetek,
Utána jégcsapot
Szedek...
Jégcsap levét
Kipréselem,

És boros hordóba
Teszem...
Ha majd kiforr,
Megkínállak,
Aztán... el ne
Áruld másnak!

Ebes, 1979. V.

Énekelnek... (Ki járt...)

Ki járt már
Muslicás
Házban?
No, és
Muslica-
Országban?
Megmondom én,
Merre indulj,
Merre van...
Túl a szép
Szeptemberen,
Október
Szomszédjában...
Szüret utcán,
Szőlőprésben,
Taposó kád
Közepében...
Itt van a
Muslicás ház,
Itt a muslica-
Ország...
A muslicák
Mustot nyelnek,
Édes musttól
Táncra kelnek;
S szüreti dalt
Énekelnek...

Ebes, 1979. V.

Família

Bunder
Béni,
Noha
Még csak
Majom-
Bébi,
Pont
Olyan,
Mint a
Mamája,
Meg az
Édes-
Apukája...
De hát
Csoda?
Majom a
Famíliája.

Ebes, 1979. V.

Nézd meg...!

Láttad már az
Éjszakákat,
Ahogy este
Hadba szállnak
A nappallal...?
És a nappalt,
Úgy hajnaltájt,
Amint úzi
Az éjszakát
Tüzes nyíllal?
Ha nem láttad,
Kérlek, nézd meg!
Örülj a
Gyönyörűségnek...!

Ebes, 1979. V.

Ha már kérted...

Hát elmondom:
Van nekem egy
Vak
Vakondom...
Meg egy
Görbe
Gilisztám...
Fekete a
Vakond
Vára;
Körül-
Körül,
Járat
Járja...
Vakond
Vitéz a
Vár ura,
Giliszta a
Kis
Katona...
Ha bogár
Jár a
Járatban,
Vakond
Vitéz
Lábra
Pattan;
Odalohol
Elébe,
És megeszi
Ebédre...
Gilisztának
Csepp sem
Marad,
Így éhében
Földet
Harap...

Ebes, 1979. V.

Betűsereg...

Valahol a
könyv-világban,
Újságerdő szomszédjában,
Betűsereg
hadban áll...

Az Err-betűk trombitálnak,
A kisbetűk
sorban állnak,
És a nagy Ká
kiabál...

– Vigyázz! Pihenj!
Jobbra nézz!
Merre van jobb?
Hol a kéz?
– Kérdez, mondja,
dirigál...

– Szálljatok meg iskolákat,
Könyvtárakat,
óvodákat !
Ezt üzeni
a király...

A nagybetűk
élre állnak,
S indító parancsra várnak;
Dupla Vé
parancsára...

Felkiáltó
jön a hírral,
Vágtázó harci-
szekérrel;
Messziről
kiabálva...

– Itt a parancs,
indulni kell!
Minden házhoz
menjetelek el,
És gyűjtsatok
világot...!

– Özönlenek
betűk, ragok,
Jelek, szavak,
mondatok;
Hozzák a nagy-
nagy álmat...

Varázslatos
verset, mesét,
Fantasztikus,
csodás regényt,
A végtelen
világot...

Ebes, 1979. V.

Rézmoszár vázákkal (olaj, 1972)

Hám...!

Görbe
Kifli,
Kerek
Kalács;
Kérleli
A péket,
Vesse be a
Kemencébe,
Hadd csituljon
El az éhe
Éhes kemencének !
A pék a
Lapátra tette,
S a kemence
– Hám! – megette...
Így lett vége
Az én versikémnek.

Ebes, 1979. V. 1.

Tejet kap

A gulyásom
Kelemen,
Riská meg a
Tehenem...
Ha Kelemen
Nem lenne,
A tehenem
Sem enne...
Én tehenes
Gazda vagyok...
Gulyásomnak
Jó bért adok;
Ahogy lement
Már a Nap,
Kelemenem
Azon nyomban

Három csupor
Tejet kap...

Ebes, 1979. V. 1.

Nulla lett...

Plusz ment jobbra,
Mínusz balra...
Ha ez erre,
Az amarra...
Önszántukból,
Balga ésszel,
Nem békült
E két előjel...
Egyszer aztán
Hajba kaptak,
S mindketten
Alulmaradtak...
Hogy volt,
Mint volt
Az eset?
Egy biztos,
Hogy megesett...
Plusz három
Meg
Mínusz három;
Egy nagy,
Kerek
Nulla lett...

Ebes, 1979. V.

Egyszer volt...

Egy csoda kút...,
Három méter
Csöve volt...
Három csőnek
Három csapja,
Három csapnak;

Három apja...
Megcsodáltam
A hat csapot;
Mézet, vajat,
Tejet adott...
Én is kaptam
Egy köcsöggel,
Ha kételkedsz,
Gyere majd el...!

Ebes 1979. V. 1.

Lehet, hogy...

Ha fekete a
Tücsök
Koma;
Fekete
A lába
Nyoma
Is...?

Ebes, 1979. V.

Kánikula

Ég
A Föld,
A lég,
Az ég...
Az égő
Nap
Velük
Ég...

Ebes, 1979. VI.

Hőség (Lángol...)

Lángol a Nap
Fejem
Felett;
Izzik az ég,
Perzsel a lég...
Bogár
Bújik
Fűszál alatt,
Forró a
Föld
Lába alatt,
Lábam alatt..

Ebes, 1979. VI.

Azonnal küld...

Miska
Manó,
A jó öreg
Hegyi lakó;
Kint él a
Manóhegyen...
De amint a Nap
Kivirít,
Fent ül a
Fellegeken...
Ha kérlelik
Innen lentről,
Ő küldi az
Esőt fentről...
Ám, ha írsz
Neki egy pár sort,
Azonnal küld
Egy nagy záport...

Ebes, 1979. VI.

Három csepp...

Bodor felhő
Kerekedett;
Körül csipkézte
Az eget...
Néhány
Szempillantás
Alatt
Bodor felhő
Alul maradt...
Legyőzte egy
Nagy fekete...
Hatalmas volt
Az ereje...
Dörgött, morgott,
Csattogott;
Eltakarta a Napot...
Villámlással
Világított,
Csattanással
Rámkiáltott...
Így köszönt el,
Így vonult el...;
Mirgő-morgó
Dörgéssel,
Három cseppnyi
Esővel...

Ebes, 1979. VI.

Lesz helyed...

Tölgy-erdőnek
Tetejében
Fütyi-koncert
Lesz jövő héten.
Seregszemle
Lesz a neve;
Rajtuk lesz a

Világ szeme.
Sárgarigó
Tilinkózik,
A fakopáncs
Kopogózik,
Szólót füttyög
Maja a veréb;
Nagy levegőt
Szív be előbb...
Szarkákra a
Recsegő vár;
Varjak fújják,
Hogy kár-kár-kár!
Ha eljönnél,
Írd meg, várom!
Lesz helyed egy
Száraz ágon...

Ebes, 1979. VI.

Viziverseny

Vízi
Verseny
Volt a nyáron;
Vad-
Vízország
Közepén...
Vizi-tündér
Volt a bíró,
Ott állt a
Víz
Közepén...
Meglódultak
A versenyzők;
Tapsoltak a
Parton ülők...
Sügér
Samu
Versenyzett

A harcsával,
Vizi-bolha
Távot ugrott
A békával...
Voltak aztán
Bukfencezők...
Repdestek a
Szitakötők...
Vizi-tyúkok
Vizisíztek,
Vadlibáék
Távrepültek...
Vizi-tündér
Verseny
Végén
A dobogó
Elé állott,
És a verseny
Győztesének
– No, meg nekem –
Adott egy szál
Vadvirágot...

Ebes, 1979. VI.

Rájuk világít...

A csillagok, ha
Már nem égnek,
Akkor bizony
Már nem élnek...
De a jó Nap,
Jószántából:
Rájuk világít
Álmából...

Ebes, 1979. VIII. 30.

Holdvilágnál

Hold-udvarban
Vendégségben
Jártam...
Holdtöltekor
Hold házában;
Holdas ágyban
Háltam...

Ebes, 1979. VIII. 30.

Rajzoltam...

Egy madarat,
Úgy rajzoltam,
Ahogy repült,
Ezüst lombú
Fák alatt...
És a madár,
A rajzmadár
Olyan hűséges
Maradt...;
Nem szállt tovább,
Nem repült el;
Papíromon
Ott maradt...

Ebes, 1979. VIII-IX. hó

Van egy kertem

Csodakert...
Verebek őrzik
A szilvát,
Pintyek a
Földiepert.
Piros alma
Szomszédjában
Arany szőlő

Mosolyog,
Szőlő szeme
Szemembe néz,
És ez olyan
Jó dolog...

Ebes, 1979. VIII-IX.

Virággal megy...

Három pénzem
Mire vágyik?
A zsebemben
Mind cicázik...
Cukorkáért
Gurul egy,
Másik ceruzáért
Megy...
Harmadik meg
Nyolc órára
Virággal jön
Iskolába...

Ebes, 1979. VIII. 30.

Hova tűnt...

Két gondolat
Gondolkodik...
Hova tűnt el
A harmadik...
Harmadik a
Legöregebb,
Aki legelőbb
Született...
A minap is
Elvesztették;
S három napon
Át keresték...

Ebes, 1979. VIII. 30.

Dió

Döme
Felmászott a
Fa hegyébe.
Ott zöldellett
Egész nyáron,
Burok házban;
Dió ágon...
Ám, de egyszer
Úgy esett;
Dió Döme
A burokból
Kiesett.

Ebes, 1979. VIII-IX. hó

Gömbölyödött

Zöld ruhában
Gömbölyödött
Paradicsom
Panna...

Épp úgy, mint a
Piros szoknyás
Érett édes-
Anyja...

Ebes, 1979. VIII-IX. hó

Szeptemberben

Hegyek alján,
Szeptemberi
Szelek
Szárnyán;
Szőlő illat
Száll...

Szeptemberben
Hegyek alján,
Szőlő soron,
Homok
Hátán;
Mustos hordó
Áll...

Szeptemberben
Szület táját
Daltól hangos
Hegyek
Hátán;
Születi dal
Száll...

Ebes, 1979.IX.

Gurulnak

Fut a kerék,
Fut a váz;
Kis bicikli
Karikáz...

Laci ül a
Nyeregbe;
Gurulnak a
Hegyekbe...

Fel a hegyre!
Le a völgybe!
Egy tisztáson
Körbe-körbe!

Szerpentine
Nagy kanyar...
– Vigyázz, Laci;
Itt a baj...!

Laci a KRESZ-t
Jól ismeri;
Fékez, csenget;
Csingi-lingi...

Ebes, 1979. X.

Viszi-viszi...

Az őszi szél
Fakó lován
Végig porol
A főutcán...
Lerázza a
Falevelet,
S mikor rázott
Már eleget;
Felkap egy
Rozoga bokrot,
S viszi, viszi,
Mint egy csokrot...
Ajándék lesz
Belőle...;
Rohan vele,
Repül a
Tél elébe...!

Ebes, 1979. IX.

Repülök... (Őszi szél- re...)

Őszi szélre, ha felülök,
A nyártól messze repülök;
Téli széllel hadba szálllok,
Tavaszzal – parolázok...

Ebes, 1979. X.

Őszi szél...

Őszi szél fúj
Sorakozót...
Közben lever
Ezer diót.
Sorba áll a
Hagyma, répa,
Sütőtök és
Vörös cékla...
Vezényszóra
Őszi szélbe'
Levonulnak
A pincébe...

Ebes, 1979. X.

Ősz (Kóvályog...)

Kóvályog a
Varjú sereg,
Sötétre
Festi az
Eget...
Villámrajzú
Röptük alatt
Üldözi a
Nyarat...
Szemhatáron
Vörös Nap ül,
Fekete
Had haza
Repül...

Ebes, 1979. X.

Két kis inggomb

Két kis inggomb
A dobozban,

Nem hallgatott
Nagyapjukra;
A nagy vastag
Kabátgombra...
Nevetgéltek,
Ugrándoztak,
És egyszer csak
Összesúgtak...
Nézte mind a
Doboz-lakó:
Mit tesz a két
Tűzrevaló...
Megkeverték
A sok cérnát,
Felforgatták
A tűs-párnát;
Eltépték a
Pamutokat,
A tű szíve
Majd megszakadt...
– Elég! – szól a
Szúrós szemű
Zsákvarró tű.

Gyöngyház mama,
Ha megtudja,
Milyen az ő
Két inggombja...
Gyöngyház szeme
Könnybe lábad,
S üzeni fog
A papának;
Aki bizony
Katona-gomb...;
Arany vállán
Ezer a gond...
– Ne! Ne! Ne! Ne!
– könnyörög a
Két kis bohó...

S tettek olyan
Rendet nyomban,
Hogy azt látni
Is csuda jó...
Majd, ha eljössz
Egy vasárnap;
Hozzájuk be-
Kukucskálhatsz...

Ebes, 1979. 10.

Így hintál...

Libi-
Libben,
Lebben
Zsóka,
Libi-
Libben,
Billen
Jóska;
Így hintál a
Libikóka...

Ebes, 1979. X.

Piros...

Rámpillant a
Piros lámpa;
Siettem, de
Mindhiába...
Hamar kialudt
A sárga...
Csikordul a
Kocsi-kerék;
Szemem a
Lámpára kinéz...
Zöldre ugrott
Valahára;

Beletaposok
A gázba...

Ebes, 1979. X.

Must a neve...

Szüret táján
Szőlőhegyen
Recseg a prés,
Szorul a szem...
Kicsordul a
Szőlő leve;
Ilyenkor még
Must a neve.
Illatos, meg
Édes, mézes;
Hogy ha iszod,
Akkor érzed...
No, csak vigyázz,
Pláne ha a
Haskód kényes...!

Ebes, 1979. X.

Három kis kulcs

Panaszkodott,
Mert mindig a
Szegen lógott...
Mecsajnálta
Kis gazdája,
S feltűzte egy
Karikára...
No most bezzeg
Nem pihentek;
Nadrágzsebben
Hemperegtek...
Birkóztak a
Sok lim-lommal,
Játszottak egy
Kabát-gommbal...

Estig mind jól
Elfáradtak,
De ezért nem
Panaszkodtak...
Jót pihenni
Éjszakára;
Bebújtak az
Ajtózárra...

Ebes, 1979. X.

Huhé-hunyó

Mit játszunk?
Mit játszunk?
Játsszunk cicást?
Labdázzunk?

Nem labdázunk,
Nem cicázunk,
Hanem inkább
Hunyóst játszunk...!

Te fogsz bújni,
Én meg hunyok;
„Cseréptörést
nem vállalok”.

E, ke, há, né,
Huhé, hunyó;
Rátok leltem:
Laci, Kató!

Ebes, 1979. X.

Bagolybalázs

Vadász madár;
Egész nap az
Éjfélre vár...
Egeret lát

Lámpás szeme;
Félig sincs a
Begyve vele...
Ám de mire hajnalodik;
A bagoly begy
Nyakig telik...
Így száll be az
Uhu-házba;
A vén tölgyfa
Odujába...

Eber, 1979. X.

Én meg: álltam...

Mennyezetem
Megy egy légy...
– Hallod, te légy!
Hova mégysz?
– Nem látod, te
Ostoba?
Ide-oda,
Amoda...
– Hess el onnan,
Rondaság!
– Megértette, s
Tovább szállt...
Keresgeti
A szemem;
Hát ott ül a
Kezemem...
– No, most megállj,
Jómadár!
Sétáidnak
Vége már...
Hol van, hol a
Chemotox?
Agyonfújlak,
Te mocskok!
– Rácéloztam

Sebtében,
Ő meg nevet
Röptében...
Fölszállt, föl a
Plafonra;
Én meg álltam
Lefújva...

Ebes, 1979. X.

Együtt mentek...

Kurta
Utca,
Kurta
Útja;
Kifutott a
Kocsi-útra...
Kifutott, és
Szerencsére
Pont a zebra
Volt előtte...
Zebra csíkján
Zöld lámpára,
Átszaladt a
Szűk utcába...
Ott várta a
Két kis járda,
S most már hárman
Mentek tovább;
A közeli
Óvodába...

Ebes, 1979. X.

Ki vigyáz...

A STOP tábla
Rákiált a
Kerékpárra:
– Állj meg,
Állj meg,
Kerékpárka!
Nem látod, hogy
Itt a tábla?!
Ki vigyáz a
Gurigádra,
Ha rohansz a
„Vakvilágba”?

Ebes, 1979. X.

Csacsifogat

Szamár viszi
A szekeret;
Föld forgatja
A kereket...
Szekeren egy
Karéj gyerek;
Utána egy
Egész sereg...
Fut a szekér,
Fut a fogat;
Dolgozik a
Csacsifogat...

Ebes, 1979. X.

Csóka-Zsóka

Jó beszédes,
Nem válogat,
Nem is kényes...
Ő maga még
Jól sem lakott;
Viszi a sok
Jó falatot,
Viszi fel a
Fészkes fára;
Három kicsi
Csókájára...

Ebes, 1979. X.

Ceruza

Írja a
Papírt,
Majd rajzol
Rá egy nagy
Tapírt...
Olyat,
Amelyik
Nem sír;
Hadd legyen
Víg a
Papír...!

Ebes, 1979. X.

Bohócok (vegyes technika, 1980)

Nevetné

Akkor vajon
Mi lenne,
Ha
A
Cica kutya
Lenne?
A
Kutya meg
Kis egér?
Hát a
Kutya
Fogna
Kutyát,
S nevetné
A
Sok egér...

Ebes, 1979. XI.

Száll... (Száll...)

Száll,
Száll,
Száll a
Szoknya,
Száll a
Sál...
Repül
Kati a
Hintával,
Száll,
Száll,
Száll...

Ebes, 1979. XI. 5.

Felhőország

Határában,
Egy kis fehér
Felhő-házban;
Felhő néne
Süt meg főz,
Felhőként száll
A sok gőz...
Felhő-bárány
Fő a lében,
Sok vendég jön
Vendégségbe;
Sok-sok felhő:
Ifjú s ősz,
És az öreg
Égi-csősz...

Ebes, 1979. X.

Volt...

Volt egy kecském,
Mekegős,
Meg egy szarkám,
Recsegős...
Mekegőmmel
Megegyeztem;
Recsegőmet
Elkergettem...
A kecske is
Unta magát,
Így hát más
Gazdára talált...
Most már egymagam
Vagyok;
Ismét
Elmondhatom,
Hogy:

Volt egy kecském,
Mekegős,
Meg egy szarkám,
Recsegős...

Ebes, 1979. XI.

Szembeszáll

Az ősz
Siratja magát,
Mert a
Nyárral szembeszállt...
Ő elébe
Most a tél áll,
S jeges széllel
Havat kínál...

Ebes, 1979. XI.

Cinege

Ablakunkon
Kip, kip, kopp;
Odenézek,
Ki kopog?
Nem tudom, hogy
Hiszed-e?
Egy madár volt:
Cinege...

Ebes, 1979. XI.

Felébredtem...

Fújtam,
Fújtam
Buborékot;
Tirke-
Tarka
Buborékot;

Szappan-
Buborékot...
Jó kötelem
Rákötöttem;
Arra egy
Kosarat
Tettem...
A kosárba
Beleültem,
Fellegekig
Felrepültem...
Építettem
Fellegvárat,
Fellegrétet,
Bokrot százat,
Karámot a
Bárányoknak,
Kikötőt a
Buboréknak...
Ahogyan ott
Dolgozgattam,
Tettem-vettem,
Nagyon, nagyon
Megijedtem,
Mert eldurrant
A buborék,
Így hát félszből
Épp volt elég...
Ha nem pukkan
A buborék,
Ez a vers is
Szólna még...

Ebes, 1979. XI. 5.

Pónifogat

Két rúd között
Áll a póni,
A bakon meg
Ül a Tóni...
Póni rántja
A szekeret;
Összeborul
Kilenc gyerek...
Ezután úgy,
Szokott módon,
Körbe kocog
A kis úton...
Majomketrec
Előtt megáll;
Mind a kilenc
Gyerek leszáll...;
Csodálják a
Majom-népet;
Mint játszanak,
Miként élnek...
Majoméknál
Nagy a játék;
Bukfenceznek
Majomkáék...
Aztán volt ott
Ugra-bugra;
Egyik rácsról
A másikra...
Mikor majom
Mama unta,
Két kis majmát
Odahívta...
Tóni is szólt
A Póninak,
Meg a kilenc
Kis utasnak...
Kocogott a

Póni fogat;
Biztatták a
Piri lovat...
Hamar ott volt
Az út vége;
A kis Póni
Öröme...
Bevitték az
Istállóba,
Vagyis hát a
Póni-ólba...
Kilenc utas
Búcsút intett;
Póni meg csak
Úgy nyerített...

Ebes, 1979. XI.

Megijedtünk

Nyitva volt a
Padlásom;
Felhívtam hát
Barátom...
Csodálatos
Lim-lomból
Felépült a
Lim-lom ól...
Rozsdás vályú
Volt a jászla;
Tető: nagyapám
Kabátja...
Bekötöttünk
Három lovat;
Meg egy nagyfülű
Szamarat...
Tollas zsákból
Zabot kaptak;
Aztán diót
Ropogtattak...

Erre bizony
Megszomjaztak;
S vasfazékból
Nagyot ittak...
Ebéd után
Felnyergettünk,
És a három
Lóra ültünk...
Átugrattuk a
Gerendát;
Meg a repedt
Lisztes ládát...
Versenyezni
Már nem mertünk,
Mert egy szürke
Kis egértől
Igen-igen
Megijedtünk...

Ebes, 1979. XI.

Azóta... (Kék ég...)

Kék ég
A felleget
Kérte,
Fessen
Csillagot az
Égre...
A felleg
Ezt jól értette,
És az
Eget ki-
Festette...
Festett rá
Csillagokat,
Meg egy
Nagy kerek
Holdat...
Azóta

A derült
Égen,
Csillag
Világít
Az éjben...

Ebes, 1979. XI. 5.

Elüldözte... (Köd meg a Nap...)

Köd meg a Nap
Összevesztek,
S dél feléig
Verekedtek...
Ekkor aztán
Mi is történt?
Hogy esett?
Nem tudom,
De megesett...
A mi Napunk
Elüldözött
Ködöt, esőt,
Felleget,
És gyönyörű
Sugarával
Kifestette
Az eget...

Ebes, 1979. XI.

Visszaszökött...

Volt egy rókám,
Vörös róka;
Csak a fején
Volt egy hóka...
Vásárba vittem
A rókát;
Rég hallottál
Ily jó mókát...

Megvette a
Rókám Jóska,
S visszaszökött
Hóka-róka...

Ebes, 1979. XI.

Azóta (Két kis mese...)

Két kis mese
Hajba kapott,
Mivel csak
Egyiknek
Jutott
„Hol nem volt”.
Hosszú mese
Közibük állt;
Azon nyomban
Rendet csinált...
– Hagyjátok el
A cívódást;
Te is kaphatsz
Valami mást...
Ha neki van
Holnemvolt,
Neked meg lesz
„Egyszer volt”.
Azóta a két
Két kis mese
Nem veszekszik,
Nem, sohase...

Ebes, 1979. XI.

Céernaláb

Céernaláb meg
Pohos puhi
Együtt jártak
Játszadozni...
Játszadozni

Óvodába,
Később meg az
Iskolába...
No, de milyen
Iskolába?
Hát a játék-
Iskolába...
Az olyan
Iskola volt,
Játék játék
Hátán volt...
Játék volt
Maga a ház,
Ajtó, ablak,
Meg az ágy...

Ebes, 1979. XI.

Sepernek

Az öreg szél
Szélszakálla
Mögé bújt az
Unokája; a
Picike
Szellőcske,
Aki igen gyengécske...
Kerítés-
Nyíláson át
Sírva
Préseli
Magát...
Cérna hangján
Jajgat, sivít;
Amikor a
Nagyapja int...
–Te a járdát
Seperd végig;
Én meg fújom
Fel az égig...!

– Dérrel-dúrral
Csak sepertek,
Sepertek...!
Nézték őket
Az ablakok,
És csak rajtuk
Nevettek...

Ebes, 1979. XI.

Jöhetsz velünk...

Papír-
Sárkányomon
Szálltam;
Sárkány farka
Szállt utánam...
Jeges felhőn
Korcsolyáztam,
Hófelhőbe
Kunyhót
Vájtam...
Ott maradtam
Északára;
Sor került a
Hódunnára...
Másnap
Korán
Tovább szálltam;
Felhő-hegyen
Fakutyáztam...
Három
Napig
Még üdültem;
Azután haza-
Repültem...
Jövő
Héten
Ismét megyek;

Ha velem jössz,
Érted megyek...

Ebes, 1979. XI.

Bojt van rajta

Pici
Boci
Pici
Farka;
Csipe-
Csupa
Tiri-
Tarka...
Ráadásul
Bojt van
Rajta...

Ebes, 1979. XI.

Azért nem

Pittyen Potty,
Meg
Pöttöm petty;
Óvodába
Mért nem
Megy?
– Azért,
Ezért,
Amazért!
– Hogy
menjenek
el oda,
ha nincs
Pöttöm óvoda?

Ebes, 1979. XI.

Gomboska

Gomboska csak
Egymagában
Szundikált a
Tűs-párnában...
A szép fényes
Anyukája
Cérnával a
Ruhát járja...
Vastag géptű
Édesapja;
A sok gimbet-
Gombot varrja...
Nagypapája
Zsákvarró tű,
Olyan, mint a
Régi seprű...
Nem kerget már
Ifjú álmot;
Foltozza a
Lyukas zsákot...
Tudta ezt jól
Kis Gombostű,
Csak hát, az nem
Oly egyszerű...;
Mármint hogy
Dolgozni menni;
Hogy is kell ezt
Elkezdeni...?
Gombos fejét
Addig törte,
Míg a végén
Kiötölte;
Rálelt Panna
Szalagjára,
S feltűzte a
Ruhájára...

Ebes, 1979 ?

Kati-Panni

Kati kérdi:
Mi miért van...
Panni meg, hogy
Mért nem...
Miért fűtyül
Minden rigó?
Hát a veréb
Miért nem?
Miért zöld a
Fa levele, és
Máskor mért
Sárga?
Mért van vasút,
Meg kövesút?
És itt miért nincs
Járda?
Miért van Nap
Fenn az égen,
S a Hold miért
Fénylik?
Azt sem értem:
Miért van tél?
És ezt többen
Kérdik...
Mikor fogják
Ezt mind tudni;
A sok választ
Panni, Kati
Várta...
Majd megtudja
Minden Panna,
Hogy ha már az
Iskolát ki-
Járta...

Ebes, 1979. XI. 8.

Kukk

Kakukkol
A mama
Kakukk;
 Fent a fa
 Tetejében...
Hallgatja
A fia
Kakukk;
 Bent az odu
 Mélyében...
Hazaszáll
Az apa
Kakukk;
 Egérrel a
 Begyében...
Azt se mondja
Nekik,
Hogy kukk;
 Vagy hogy mi
 Lesz ebédre...

Ebes, 1979. XI.

Nem megy...

Hegy és halom
Barátságot
Nem értettek,
S lent a völgyben
Ölre mentek...
Magas hegy volt
A hatalom;
Alulmaradt
A kis halom...
Hallották a
Jó barátok;

Girbe-gurba
Dimbek-dombok...
Körbe-kapták
A nagy hegyet,
S néztek vele
Farkasszemet...
A Nagy Hegy csak
Bámul körbe;
Nem megy többé
Le a völgybe...

Ebes, 1979. XI. 8.

Azért...? (Miért vagy bú...)

Miért vagy bú,
Kis Marabu?
Azért vagy bú,
Kis Marabu,
Azért mar
Annyira a bú,
Mert az apád
Is „marabu”...?

Ebes, 1979. XI. 8.

Miért...? (Ha ugrik...)

Ha ugrik a
Tarka szarka,
Mért billeg
Hátul a
Farka?
Azért billeg
Ott a farka,
Mert a szarka
Hátul tartja...

Ebes, 1979. XI. 8.

Szórjad még!

Fenyő ágon
Gyertya ég;
Fenyő alatt
Ajándék...
Szaloncukor,
Aranyalma,
Színes papír,
Tiri-tarka;
Valamennyi
Mind dísz rajta...
Csillagszóró
Körben ég;
Beragyogja
Az estét...

Ebes, 1979. XII.

Zörög

Zörög a Tél
Az ablakon,
Én meg itt bent
Csak hallgatom...
– Engedj be egy
Szűk órára!
– Könyörög, de
mindhiába...
– Nem jöhetsz be,
Öreg komám;
Mert megfázik
A kis szobám...!

Ebes, 1979. XII.

Ugye...?

Piros csizmás
Mikulás,

Ablakunkhoz
Eltalálsz?
Kis csizmámat
Ott találod...
Ugye neked
Nincs virgácsod...?

Ebes, 1979. XII.

Ette...

Hömpölygött
A köd,
Eltakart az
Falut,
Várost;
És csak
Ette,
Egyre
Ette
A világost...

Ebes, 1979. XII.

Megtanítom...

Ha megnövök,
Mit csinállok?
Nyomban
Katonának
Állok...
Fényes kardom
Kézbe kapom,
És az ellent
Megtanítom:
Móresre...

Ebes, 1979. XII.

Bottal ütheti...

Szól a Hideg
A Melegnek:
– Menj előlem,
mert megeszlek!
– Be is rontott
A szobámba,
Berontott, de
Mindhiába...
A Melegből
Egyet lát;
Bottal üthe-
Ti a nyomát...!

Ebes, 1979. XII.

Elmesélem...

Van egy mese,
Színes mese;
Nem hallotta
Még senki se,
Úgy emlékszem;
Tán még én sem,
De, ha eljössz,
Elmesélem...

Ebes, 1979. XII.

Nálunk marad...

Nyáron a tél
Mit csinál?
Fent a magas
Hegyen hál...

Decemberben,
Ősz végére,
Lesiklik a tél a völgybe...
És március huszonegyig
Nálunk marad vendég-
ségben.

Ebes, 1979. XII.

Verébvásár

Ezer
Csőrből
Cseng a
Csirip,
Madár
Csirip;
Veréb
Csirip...
Ki érti e
Bábeli zajt?
Miért csapnak
Ily nagy zsvajt?
Mi vagyon itt,
Rájöttél már?
Veréb-piac?
Veréb-vásár?

Ebes, 1979?

Fagykirály (vegyes technika, 1981)

Jön

Fehér tél jön
Fagyos lován,
Roppan a hó
Lába nyomán...
Jégtükörben
Gyönyörködik,
Jeges széllel
Fésülködik...
Ám, ha benéz
A szobámba;
Izzadni kezd
A szakálla ...
Rogyadozik
Lova lába;
Inába száll
Bátorsága...

Ebes, 1979?

Jégvirág

Télen gondolunk
A nyárra...!
Futottunk a hegy
Hátára...
Selymes fűben
Bukfenceztünk,
Málnát meg
Virágot szedtünk...
Most meg itt a
Téli világ,
És termése,
A jégvirág...

Ebes, 1979?

Pont elég lesz...

Tarka harkály
Nagy lyukat váj
A fába,
Be a fa
Oldalába...
Puha kukac,
Puha lába;
Már a harkály
Száját járja...
Pont elég lesz
Mára, téli
Vacsorára...

Ebes, 1979 ?

A tehenem

Tiri-tarka;
Farkán bojt van,
Szarva kajla...
Ha megdöfne,
Lennél bajba'...!

Ebes, 1979. XII.

Heuréka

Heuréka! Heuréka!
Rájöttem, hogy
Kecskebéka...
Rájöttem, mert
Brekegett,
Meg egy kicsit
Mekegett...

Ebes, 1979. XII.

Üdvözlég, te

Vad
Viharral,
Hideg
Hóval
Rámköszöntő
Újesztendő!
Üdvözlég, te
Újszülöttje
„Ötven-
Hétnek”;
Rövidülő
Életemnek...!

Ebes, 1980. I. 1.

Gesztenye Gazsi

Gesztenyész heggy
Tetejében
Gesztenye-vár
Közepében
Áll a Gazsi

Háza...
A tizenkét
Emeletes,
Gesztenyével
Telerakott,
Nagy gesztenye-
Fája...

Ebes, 1980. I.

Hol van?

Röszke ott van
Szeged körül,
Gödöllő meg
Pestnek örül...
Polgár után
Leninváros,
Sopron viszont
Határváros...
Orosháza
Szomszédjában
Rögtön ott van
Kétegyháza...
Tiszaöldvár
Mellett Kécske;
Onnan mehetsz
Kecskemétre... !
Ikervárnak
Ikre Sárvár;
Köszegnél már
A határ vár...
Debrecenből
Menj Ebesre,
Otthon találsz
Reggel-este...

Ebes, 1980. I.

Megette (Hóember...)

Hóember a
Napot nézte,
Nézte, de
Nem sokáig,
Mert megizzadt

A homloka, s
Csorgott róla
Bokáig...
Ijedtében
Fejhez kapott,
És a piros
Vaskalapot
Lehúzta a
Nyakáig...

Így nem látta
Már a Napot,
Ám a Nap a
Vaskalapot
Egyre jobban
Tüzelte...
És másnapra
A tüzes Nap,
Vagy a Kalap...;
A Hóembert
Megette...

Ebes, 1980. I.

Ágyukba bújnak

Hajnalban
Kel fel a
Reggel;
A Nappal
Később
Ébred fel...
Egész nap
Csak lótnak-
Futnak...
Ám mikor
Megjön
Az Este;
Csillagos
Ágyukba
Bújnak...

Ebes, 1980. I.

Úgy hívják...

Mézes huszár
Mézes lován
Vásárba
Vágtat
Szaporán...
Hegyen,
Völgyön
Meg sem állott;
Mézes karddal
Utat vágott...
Vásárfiát
Vett a huszár;
Annak vette,
Akinék jár...
Kinek szép a
Szeme, s haja;
Úgy hívják, hogy
Hajas-baba...

Ebes, 1980. I.

Kakukkoriku

Ha a kakas
Kakukk volna,
Egyet se
Kukorikolna...
Nem szólna több
Kukorikú;
Hanem csak
Kakukkoriku...

Ebes, 1980. I.

Elrepül

Fagyos fának
Fagyos ágán
Csóka Zsóka
Ül.
Mikor látja,
Hogy én látom;
Rögtön elre-
Pül...

Ebes, 1980. I.

Kopp

Megreped a
Fán a háncs,
Mert üti a
Fakopáncs.
Ha a csőre
Kopp, kopp, kopp;
Kukac csontja
Ropp, ropp, ropp...

Ebes, 1980. I.

Megszaggatja...

Szalmaszál áll
Magában,
Szalma színű
Gatyában...
Nyári vihar
Felkapja;
Gatyáját meg-
Szaggatja...

Ebes, 1980. I.

Vé betű

Vé betű repül
Az égen;
Vadlibáék
Írták nékem...

Ebes, 1980. I.

Rád rázza...

Fehér a Föld,
Fehér a fa.
Itt lent hó van,
Fent zúzmara.
Hogyha a fa
Alá állsz;
Rád rázza a
Zúzmarát...

Ebes, 1980. I.

Te vagy...

Ha a mosolyt
elvetem,
Abból biz
kacaj terem...
Örömben
learatom,
s jókedvűen
Osztogatom...
Hármat adok
Bus Bélának,
hetet meg a
szomszédjának...
Neked is
adhatok ám;
úgyis te vagy
a komám...

Parolázzunk

Jeges
Jégen
Korcsolyázzunk!
Havas
Havon
Fakutyázzunk!
Hulló
Hótól
Nyakig ázzunk!
Hóem-
Berrel
Parolázzunk!

Ebes, 1980. I.

Mikulás

Mikulás már
Elárulta,
Mit visz nektek
Miki napra...:
Pelikánt a
Palikáknak,
Gulipánt a
Gabikáknak,
Egerecskét
Elemérnek,
Fecske farkát
Ferikének,
Búbos bankát
Bécikének,
Tarka harkályt
Terikének;
Kecskebékát
Kisbékének;
Teknős békát
Meg tenéked...

Ebes, 1980. I.

Toppancs Tapsi

Erdőn innen,
Hegyen túl,
Toppancs Tapsi
Ott lapul...
Vörös vizsla
Elől inalt
Ide, hol a
Tájék kihalt...
Kergette a
Vadász is,
Keresték a
Nyomát is...
Tapsi meg csak
Nevette,
Mert a nyomot
Hó fedte...

Ebes, 1980. I.

Szánkóznánk...

Megrepszették
Az eget?
Vagy talán a hó-
Felleget?
Szállva hull a sok
Fehér hó;
Így készül a hó-
Takaró...
Puha pelyheken
Csúszkálunk;
Kövér hóembert
Csinálunk...
Jöjj el te is ma
Délután!
Szánkózzunk egy jót
Az utcán...

Ebes, 1980. I.

Nem kár...

Tarka szarka
Recsegő,
Szarka Barna
Fecsegő...
Hess el, szarka,
Recsegő!
Hallgass, Barna,
Fecsegő!
Se recsegő,
Se fecsegő
Nincs már;
Se ilyenért,
Se olyanért
Nem kár...

Ebes, 1980. I.

Jeget esznek

Hóbundába
Bújt a Tél,
Ha leveti,
Úgy is él...
Északi Szél
A komája,
Fagyos Franci
A babája...
Mikor hárman
Összejönnek,
Mindig jeges
Jeget esznek...

Ebes, 1980. I.

Rászáll...

Hóországból,
Hófelhőből,
Hópehely száll
Havas égből...
Hópehely száll;
Fehér madár...
Még az
Orrodra is
Rászáll...

Ebes, 1980. I.

Mese

Misi
Gólyalábon
Átugrott a
Gólyaváron...
És hogy
Hol ért
Földet lába?
Pontosan mese-
Országban...
Ott várta
Már Mese-Masa,
Meg egy szárnyas
Tűzparipa...
Ketten pattantak
A lóra;
Szállt
A Tűzló
Ezüst tóra...
Ezüst tavon vitorlázva
Siklottak
Az Aranyvárba;
Meseország királyához,
Mese-Misi
Nagyapjához...
Várta már a

Király őket;
Hozták is a
Sok-sok étket...
Volt ott:
Csoki,
Rétes,
Mézes,
Cukroskalács,
Túrós-
Béles...
Misi oly nagy
Hasat szedett,
Hogy az
Ágyáról
Leesett...
Padlón ülve,
Ébren látta:
Milyen
Fura
Volt az álma...
Hogyha fel nem
Ébredt
Volna;
Ez a vers is
Hosszabb
Volna...

Ebes, 1980. I.

Hol...? (Birkát...)

Birkát vennék,
Hol találom?
– Délibábos
Hortobágyon.
–Akinek meg
Kecske kéne?
– Az csak menjen
Kecskemétre!

Dunántúlon
Van Ráckeve;
Ott él a sok
Púposteve...
Merre találsz
Oroszlánra?
Utazz csak el
Oroszlányba !
Milyen a jó
Telivér ló?
Megmutatja
Azt Bogysiszló...
Dinnyét lelek
Lőrinciben;
Csehül állok
Majd Csehiben...
Telket veszek
Aggteleken,
Hegyes szeget
Nagyhegyesen...
Vásárhelyről
Vásárfiát,
Veszprémből egy
Prémés bundát...
Dabason kapsz
Dobos tortát,
Nyíregyházán
Házi hurkát...
Vegyél házat
Orosházán,
Nyaralni ott
Lesz Nyírábrány,
Ha ott nyaralsz
Majd, írd át!

Ebes, 1980. I.

Számcsalád

Kilences szám
Számjegy papa;
Felesége:
Nyolcas mama.
Szeretik a
Hét gyermeket;
Egyest, Kettést,
Hármast, Négyest;
Imádják az
Ötöst, Hatost,
És a Hetes
Kis kalapost...
Játszanak is
Velük sokat,
Vesznek nekik
Játékokat...
Múltkor is egy
Nullát kaptak;
Azzal aztán
Labdázgattak...
Ha a papa
Is beállott,
A nullával
Ő is játszott...
Mikor Egyes
Mellé tette:
Újabb névre
Keresztelte...
Egyecskének
Neve Tíz lett,
Hetecskéből
Meg Hetven lett...
Játsszatok majd
Ti is ilyet!
Én egy kosár
Nullát viszek...

Ebes, 1980. I.

Farsang (Farsang tájon...)

Farsang tájon,
Jelmez-bálon,
Mulattunk a
Maskarákon...
Volt azok közt
Kéményseprő,
Sárkánykígyó,
Űrrepülő,
Vén boszorkány,
Hajas baba,
Csikós-bojtár,
Kis katona,
Királyleány,
Vén csavargó,
Traubi-szóda,
Boros-hordó,
Virágárus,
Gladiátor,
Tapsi-füles,
Elevátor,
Péklegény,
Tejesüveg,
Pólyás baba,
Meg egy öreg.
Hajnalig állt
A nagy muri;
Magyarán mond-
Va a buli...
Én voltam a
Sereghajtó;
Kulcsommal zá-
Rult az ajtó...

Ebes, 1980. II.

Olyan volt...

Volt két barát
Egyszer,
Volt...
Barátságuk
Háború
Szabta
Szét...
Pedig e két
Barát olyan
Volt, mint
Az egyhasiak,
Kiknek egy
Vér köti
Össze
Köldökét...

Ebes, 1980. II. 8.

Tavaszcvarás

Megszökött
Anyjától
A csecsszopó
Tavas...
Előbb csak
Zöld fülét
Dugta ki
A takaró
Alól;
Majd kiosont
Az árokpartra,
Mint Tavaszt
Kiáltó...,
Mint ínycsiklandozó
Libalegelő,
Mint gyermek.

Hempergő,
Mint sötétet
Úzó világosság,
Mint trónt
Követelő
Ifjúság...

Ebes, 1980. II. 10.

Kié lehet...?

Kié ez az
Irka?
Elöl, hátul,
Kívül, belül;
Csupa irka-
Firka...
Gyúrva, gyúrva,
Megszaggatva,
Karmolgatva,
Kapargatva;
Vajon ki
Lehet a
Gazda?

Ebes, 1980. II.

Lendül...

Fejsze-fok meg
Fejsze-él,
Sem ez, sem az
Nem henyél;
Mert ha szól a
Fejsze-él,
Munkába
Lendül a nyél...

Ebes, 1980. II.

Aláírom...

Ecsetemmel
Mesélek,
Erdőt, hol
Vadak élnek...
Egzotikus
Állatokkal,
Egzotikus
Állapottal...
Majmok ülnek
Majd a fán,
Délutáni
Sziesztán...
Oroszlánok
Lent a fűben,
Krokodilok
Benn a vízben...
Ha már ezt
Megfestettem,
Kimosom az
Ecsetem,
És a majom-
Farkincával:
Aláírom
A nevem...

Ebes, 1980. II.

Keresd...!

Merre van az
Arra-erre?
Merre van az
Itt-ott ?
Imitt-amott,
Amarra...
Keresd!
Keresd!
Akarva...

Ebes, 1980. II. 14.

Nagyot ugrott...

Szalma-
Száron
Szöcske mászik
Szaporán;
Ahogy
Kezem
Hozzá-kapott;
Mint villám,
A zöld
Szöcske
Nagyot ugrott;
Nagyot ám...

Ebes, 1980. II.

Nem fáj

Pityereg
A pici
Papagáj;
Nyugtatja
A mama
Papagáj:
– Nagyapád
Sem tud
Emberül,
Pedig
Öreg már...
Papád
Sem tud,
Én sem
Tudok;
S egyőnknek
Se fáj...

Ebes, 1980. II.

Dorombolt

Egy kis piri
Cili-mili
Elém állt,
S pici piros
Szájacskája
Sírdogált...
Fázott nagyon
A bundája, s
Felkiáltó
Farkincája
Égnek állt...
Felemeltem,
Ölbe vettem, s
Hozzám bújt...
És a piri
Cili-mili,
Éppen úgy, mint
Macska mami:
Dorombolt...

Ebes, 1980. II.

Seprű-lagzi

Sárga
Seprű s
Lapos
Lapát
Összeházasodtak...
Lagzi
Után
Kutya-
Futtán
Kitakarítottak...

Jó lesz

Kergebirka-
Irha
Rövidre van
Nyírva...
Lesz belőle
Bekecs,
Éppen jó lesz
Neked...

Ebes, 1980. II.

Miért nincs?

Kényeskedve
Mekereg a
Kecske;
– Miért nincs télen
Akácleve-
Lecske...?

Ebes, 1980. II.

Ropogó...

Ropogó
Mogyoró;
Rip, rip, ropp!
Ha potyog
A dió;
Kip, kip, kopp!

Ebes, 1980. II.

Lesz belőle...

Ring,
Reng
A sok
Búzakalász;
Ringatja
A búza-
Babát...
Búza
Bébi,
Ha felnő;
Boldog a
Búza-szülő...
Búza fia
Barna szeme
Ragyogó;
Lesz belőle
Kis cipó...

Ebes, 1980. II.

Száll... (Lúd...)

Lúd-tollas bálban
Jártam;
Egy tollal bélelt
Ágyban...
Tollpihével
Táncot roptam;
Szállt a sok toll
A magosban...
Reggelig tartott
A bál;
Egy-két toll még most
Is száll...

Ebes, 1980. II.

Csitt-csatt...

Vascsat,
Facsat,
Csontcsat, díszcsat...
Úgy szeretem,
Mind megveszem,
S a hajamba
Beleteszem,
Csatt!

Ebes, 1980. II.

Milyen...?

Milyen ló
A vasaló?
Hát az biz
Egy csoda-ló;
Vas a keze,
Vas a lába;
Vasalóval
Jár a bálba...

Ebes, 1980. II.

Eredj, lesd meg!

Soma
Samu;
Sárkány-
Őrző...
No meg:
Szellem-
Szelídítő...
Nappal a vad
Sárkányt őrzi,
Éjjel meg a
Holdat nézi...
Ha kikukkant
A Hold szeme,

Jön a ketrec
Hét szelleme...
Soma
Samu,
Az idomár;
Idomító
Ostorral vár...
Házgerincre
Inti őket,
S ugratja a
Szellem-népet...
Szellem-
Szárnyon
Felrebbennek,
Lábujj-
Hegyre
Visszaesnek,
Soha,
Soha
Le nem esnek...
Ha nem
Hiszed,
Eredj, lesd meg!

Ebes, 1980. II.

Csoda lenne...

Ugye, milyen
Csoda lenne,
Ha a kakas
Pityeregne,
És a kutya
Bőgne...?
Ugye, milyen
Fonák volna,
Ha a kacsá
Nem hápogna,
Hanem
Csicseregne...?
Hát az aztán

Csoda lesz, ha
A kecske nem
Mekeg, hanem
Csak brekeg...?
És az vajon
Hogy is lesz,
Ha belőled
Felnőtt lesz;
A fejedben
Sok ész lesz?

Ebes, 1980. II.

Leharapja...

Kunkorgós
A malac farok,
Én erre nem
Sokat adok...
Arra jó csak,
Semmi másra,
Hadd harapdálja
A párja...

Ebes, 1980. II.

Majd eladom...

Gesztenyefán
Fent született
Vadgesztenye
Gergely;
Hazavitem, s
Szelídítem;
Okoskodó
Fejjel...

Ebes, 1980. II.

Kutyafej...

Piros pipacs,
Bodza-bimbó,
Kutyatej...
Megkeverem,
Megkavarom;
Most figyelj!
Piros bodza,
Pipacs-bimbó,
Bodza-tej...
Piros kutya,
Tejes bodza,
Bimbó-tej...
Piros bimbó,
Kutya-bodza,
Pipacs-tej...
Nem érti meg
A fejem, mert
Kutyafej...

Ebes, 1980. II.

Mit csináljunk?

Mit csináljunk?
Kiabáljunk?
Szaladgáljunk?
Nem! Valami
Jobbat játsszunk...!
Csináljunk egy
Faparipát,
Meg egy csinos
Csutka-kutyát...!
Papír-doboz
Lesz a szekér,
Abba majd sok
Papsajt befér...
Jó abrak lesz
A csikóknak,

S jó uzsonna
En-magunknak...

Ebes, 1980. II.

Ha... (Hej, ha...)

Hej, ha szerszám
Lehetnék...!
Én csak
Kalapács
Lennék...!
Az utcára
Kiállnék,
S gyors ritmust
Kalapálnék...
Olyat, mit a
Munka ért;
Hadd peregjen
A kerék...

Ebes, 1980. II.

Régi

Égi
Tünemény
A napfény
És a
Holdfény...
Nappal
A Nap
Homlokomon,
Éjjel a Hold
Ablakomon
Fénylik...
Milyen
Úton,
S hogy jött létre
Ez a csoda?
Ezt még
Sokan kérdik...

Ebes, 1980. II.

Makkot keres...

A vad-malac
Makkot kutat;
Szaglássza a
Makkos utat.
Rá is talál
Egy nagy fára,
Rátalál, de
Mindhiába...
Egy makk sincsen
Alatta...;
Nem is lehet,
Mert bükkfa.

Ebes, 1980. II.

Lesz neked!

Tintás üveg;
Lötyty...
Irkámon egy
Pötty...
Pöttyből tócsa;
Tinta-tócsa...
No, lesz neked
Ezért, Jóska...!

Ebes, 1980. II.

Olyan...

Tudod, hogy a
Lapulevél
Kívül-
Belül
Epekeserű?
– És a nádi-
Rigó hangja?
– Olyan, mint a
Nádi-
Hegedű...

Ebes, 1980. III.

Mire vársz ?

Éhenkórász
Hasi-
Pasi;
Mit csinálsz?
Pohos-hasú
Pihi-
Puhi;
Mire vársz?
– Ásításra,
Básításra,
Meg egy méter
Főtt kolbászra!

Ebes, 1980. III.

Úgy ingyen...

Három nyulam
Etetgetem, s
Mind a hetet
Nevelgetem;
Majd eladok
Harminchármat,
Neked meg úgy
Ingyen százat...

Ebes, 1980. III.

Nyelik...

Rohan a sok
Cipő talpa;
Rohan, mint egy
Kutyafalka...
Méterben
Nyelik a
Járdát;
Nyelik, nyelik,
Meg se rágják...

Ebes, 1980. III.

Összeházasodtak...

Kobaltnék meg
Citromsárga;
Összeházasodtak,
És egy festett
Gólyabábtól:
Zöld csecsemőt kaptak...

Ebes, 1980. III.

Lapulj le...!

Fűszál szól a
Szomszédjának;
– Lapulj le, mert
Lekaszálnak...!
– Ezt azért nem
Hihetem el,
Mert egy tehén
Épp itt legel...

Ebes, 1980. III.

Hogy mehetne...

Nyakli-bicska
Bugyli bátyja
Faragó
Versenyre
Várta
Öccsét...
Hogy mehetne
Nyakli-bicska
Nyakli-nyakkal
Faricskálni
Sűrű
Somfa
Görcsét...?

Ebes, 1980. III.

Azért... (Seprű Sára...)

Seprű
Sára
Suta lánya
Azért nem járt
Iskolába,
Mert a
Fürge
Serte-perte
Az udvart
Vele
Seperte...

Ebes, 1980. III.

Iskolatáska

Éhes hasú
Háti-táska...
Ritkán zárul
Be a szája.
Mázsa könyv a
Reggelije,
Sok betűvel
Telis-tele...
Estefele
Ráduplázik, s
Tintás papírt
Vacsorázik.

Ebes, 1980. III.

Villám villan...

Zöld Tavasznak
Lila Lován
Arany patkó
Csillan...
Sötét felhő
Futta nyomán
Égő villám
Villan...

Ebes, 1980. III.

Főzőcske...(Papagáj...)

Papagáj-háj,
Kutya-máj,
Kappan-taraj,
Szunyog-száj;
Lapu-levél
Rájuk vár...
A levélbe
Tömködd bele,
S jöjjön hozzá
Bodza leve!
Ha már így
Együtt a massa,
És még nem
Üres a kassza;
Vegyünk liter
Békalencsét,
S most fűtsük be
A kemencét !
Három óra
Három percig;
Hadd süljön a
Ritka éték,
És, ha nagyon
Szeretnétek
Megkóstolni...
Jöjjetek el

Éjfél tájban,
Rakok nektek
Tökhéj-tálba.

Ebes, 1980. III.

Gyere!

Gyere, főzzünk
Homokkását,
Süssünk mellé
Zöldpogácsát!
Kutyatejből
Főzzünk kávé,
Lapu-szárból
Csalamádét!
Szörpnek jó lesz
Bodza leve,
Sült tésztának
Fa gyökere.
Árok parton
Lesz az ebéd;
Tücsök-hintót
Küldök eléd...

Ebes, 1980. III.

Tavaszt zeng

Tavaszi-Tündér
Égi kéken,
Napsugárral
Játszik éppen...
Napsugarak
Sorakoznak;
Tündér szóra
Versenyt futnak...
Ahogy leér-
Nek a Földre,
Fának, fűnek
Bomlik zöldje...
Kipattan a

Sárga Pitypang,
Vad Tátika,
Lila Gling-glang...
Kinyílik a
Madár-csőr is;
Tavaszt zeng a
Levegő is...

Ebes, 1980. III.

Lacsapott...

Bukfencet vet
Kacsamama,
Utánozza
Kilenc fia...
Eszegetnek,
Iszogatnak, s
Ismételten
Alábuknak...
Békésen folyt
A lakoma,
Amikor a
Réti héja,
Mint hulló kő,
Lecsapott...
Ám a rusnya
Nem kacsahúst,
Hanem vizet
Harapott...

Ebes, 1980. III.

Visszagurultak...

Elgurult a
Fakarika,
Vele gurult
Vasguriga.
Görbe úton
Karikáztak,
Kerek erdőn

Körbe jártak.
Erdő szélén
Málnát ettek,
Szederfáról
Szedret szedtek.
És ahogyan
Esteledett,
A két Guri
Kerekedett...
Visszaszálltak
A Mamához,
Körbe-görbe
Gurigához.

Ebes, 1980. IV.

Fészekrakók

Egy gólyapár
Keringőzve
Köröket ír
Fel az égre...
Félkész fészük
Megszemlélik,
S a gily-gallyat
Keresgélük...
Épül, szépül
A gólyavár,
Szorgoskodik
A két madár...
És hogyha kész van,
Nincs is párja;
Villanyoszlop
A ház lába...
A tető meg
Fejük felett
Maga a kék
Ég palástja...

Ebes, 1980. IV.

Kesereg...

Árokszálen,
Nap hevében;
Lapu-
Levél
Pityereg...
Mért nem eszi
Meg a tehén,
Egyre
Ezen
Kesereg...!

Ebes, 1980. III.

Ezer csillag...

Egyszemű Ég
Nap-szemével
Szembe nézett
A szememmel...
Én meg, ahogy
Reá néztem;
Ezer csillag
Gyúlt az égen...

Ebes, 1980. III.

Görbe volt...

Találtam egy
Tiszta irkát;
Rajzoltam
Bele egy
Birkát...
Görbe birkát,
Görbe lábbal,
Görbe hassal,
Görbe háttal...
Görbe lett a
Nyaka s

Szeme,
Meg a
Girbe-gurba
Feje...
Most már
Te rajzold a
Farkát,
S kunkoríts
Görbén a
Szarvát!
Ha a görbe
Irka fele
Görbe
Rajzoddal
Már tele;
Más felére
Rój bekecset,
Hogy, ha tél lesz,
Hát felvehedd...!

Ebes, 1980. IV.

Így vigyáz...

Kocka
Koma
Hat lapja
Közül
Egy a
Kalapja...
Lap a
Hasa,
Lap a
Háta;
Se keze nincs,
Sem nincs
Lába...
Ám, ha
Tégla
Kiabál,
Kocka

Koma
Élre áll...
Élről
Csúcsra,
Csúcsról
Élre;
Így vigyáz
A kocka-
Népre...

Ebes, 1980. V.

Vászonmajmok

Egy nagy fehér
Mozivásznon
Három vászon-
Majmot láttam...
Ugráltak a
Vászon fákon,
Vászon lombú
Vászon ágon...
Egyszer csak a
Film elszakadt,
És a vásznon
Majmok helyett
Csak mozi-
Vászon maradt...

Ebes, 1980. IV.

Volna...

Áll az állvány
Három lábán,
S fényképezőt
Tart a vállán...
Vaku villan,
Villanó fény
Tova illan...
Villanás meg
Illanás;
Fénykép lesz ez,
Semmi más...!

Ebes, 1980. IV

Ezért dől ki...

Járatot váj
Vakond
Vince...

Ásó-lába
Minden
Kincse...

Pontnyi szeme
Semmit
Se lát...

Jobbra-balra
Dől a
Palánt...

Ebes, 1980. IV.

Senki más...

Fényes égen
Fut a Göncöl,
Fény keréken...
Medve húzza
A szekeret,
Tetején egy
Egész sereg
Csillag-gyerek
Nézi, hogy a
Tejút repül...
– És a bakon
Vajon ki ül?
– Nem ülhet ott
Senki se más,
Egyedül csak
A vén Kaszás...

Ebes, 1980. IV.

Ne szád járjon...

Kapa-Karcsi
Fényeskedik,
Kapa-Kata
Kényeskedik...
– Mit kényeskedsz,
Kapa-Kata ?
Ne szád járjon,
Csak a kapa!

Ebes, 1980. IV.

Jó lenne...

Sovány beggyel
Sóhajtozik
Három füsti
Fecske:
– Jó lenne, ha

Eső helyett
Sok-sok szúnyog
Esne...!

Ebes, 1980. IV.

Nem fér...

Tudjátok, hogy
Így tavaszkor
Mért oly nagy az
Öreg hangya
Gondja?
Azért, mert a
Sok kis hangya
Nem fér már a
Régi hangya-
Bolyba...!

Ebes, 1980. IV.

Zsírosat...

Kapát kapok,
Retket
Vetek,
Pirosat...
Lágy kenyeret
Eszek
Vele;
Zsírosat...

Ebes, 1980. IV.

Felragyog... (Mikor kisüt...)

Mikor kisüt,
S rámragyog...
A szeme is
Felragyog.

Ám amikor
Beborul...;
Szemem is el-
Komorul...

Ebes, 1980. IV.

Kacsintok...

Ha az utcán
Ballagok,
Rámnéznek az
Ablakok...
Én meg, ha van,
Ha nincs ok,
Bizony rájuk
Kacsintok...

Ebes, 1980. IV.

Hozza...

Szárnyal a Szél,
Viszi magát;
Nyakába
Veszi a
Határt...
Elfújja a
Hideg havat,
S ismét
Elhozza
A Tavaszt...

Ebes, 1980. IV.

Nagyot nyel...

Gólya-lábon
Jár a gólya;
A sok métert
Egyre rója...
Ha vízpartján

Békára lel;
Hopp! Felkapja,
S egy nagyot nyel...

Ebes, 1980. IV.

Pólyás gólya

Gólya áll a
Gólyaváron;
Két szép piros
Gólyalábon.
Mellé csücsül
A párja,
Rá a gólya-
Tojásra.
Roppan már a
Tojás héja,
S pislog három
Pólyás gólya...

Ebes, 1980. V.

Kémények (A kémények...)

A kémények
Nem szédülnek;
Mind, mind a ház-
Tetőn ülnek...

Hogyha szél fúj,
Fütyörésznek,
Ha meg áznak,
Cseperésznek...
Télen sohse
Unatkoznak;
Hóviharral
Viaskodnak...

Ebes, 1980.

Megyek...

Törökbálinton lakom;
Ott vettem a kalapom.
Fürdő-ruhát Sárréten;
Ott nyaraltam múlt héten.
Bicajt Egyeken veszek,
Amivel hazamegyek...

Ebes, 1980. V.

Eltemették

Zöld-hagymának
A gazdája
Sült-szalonnát
Kiabálja...
– Parázs-piros
Szegénykéje,
Gyer ide a
Kenyérkére!
– Nyársra tűzve
Odavitték,
S zöld-hagymával
Eltemették...

Ebes, 1980. V.

Megette...(Seprű...)

Seprű, Lapát
Összefogott, s
Szemétnéppel
Hadakozott...
Míg a Seprű
Egy nagyot csap,
Addig Lapát
Pont alákap...
Szemét mire
Észrevette,

A Kuka már
Meg is ette...

Ebes, 1980. V.

Újra él...

Zörög a vas
Keze, lába;
Pereg a
Veres
Szakáll...
Alul, fölül,
Egymás hátán;
Vasfazék
Ül vis-
Vas vállán...
Feltámadás
Várja őket;
A tűzben
Égve
Élőket...

Ebes, 1980. V.

Úgy vigyáz...

Madzag
Marci
Úgy vigyáz a
Nadrágra,
Hogy a
Madzagnadrág
Szárát
Megkötözi
Bokára...
Ül a bokra
A bokáján,
A nadrág meg
Hasa táján
Feszül, mint

Az íj,
Mert a sovány
Madzaghasát
Szorítja a
Madzag-
Nadrágszój...

Ebes, 1980. V.

Ezért velük...

Főnév vagyok,
Nem mellék,
Katonáim
Az Igék...
Legjobb Komám:
Valaki,
Meg a bátyja:
Valami...
Hogyha támad
A sok Rag,
Valaki
Közibük csap...
Ha meg a Jel
Szemtelen,
Valami pont
Ott terem...
Ezek ám a
Barátok;
Ezért velük
Komázok...

Ebes, 1980. VI.

Ne legénykedj...

Szól a Kisszó
A Nagyszónak:
– Úgy ugrálsz, mint
Akit sóznak...!

Te is kis-
Betűkből
Épülsz;
Vagy tán a
Nevedtől
Szédülsz?!
Ne legénykedj
A Nagyszóval;
Mert abból is
Lehet sóhaj...!

Ebes, 1980. VI.

Nyelvedző

Egy meggymag bebújt
Egy meggybe;
Azért ebbe, nem
Más meggybe,
Mert két meggymag nem
Fér egybe...

Ebes, 1980. VI.

Kajla lett...

Úgy megbotlott
Csetlik-botlik,
Gircses-görcsön
Haladva,
Hogy a girbe-
Gurba fején
Kajla lett a
Kalapja...

Ebes, 1980. VII-VIII.

Hallgat...

Hallgat a Csend,
Szája zárva;
Zörejt evett
Vacsorára...
Pár korty zajjal
Lenyomatta, s
Olyan csend lett,
Mint a sírban...

Ebes, 1980. VII-VIII.

Vége szakad...

Ha két Mosoly
Lel egymásra,
Mosolygósra
Áll a szája...
Ám, ha Keser-
Gőre néznek,
Vége szakad
Az egésznek...

Ebes, 1980. VII-VIII.

Nem bánná...

Setesuta
Salamon
Egymaga ül
A bakon...
Ha Suta nem
Lenne sete;
Nem bánná azt
A lova se...

Ebes, 1980. VII-VIII.

Színjáték

Lila szín a szarkalábban,
Pipacsvörös zöld búzában
Ég...
Vadtátogó narancsára
Válaszol a búzavirág-
Kék.

Ebes, 1980. VII-VIII.

Örül...

Sóhajtó
Ólajtó,
Dísze a
Ólnak...
De Gazdi
Nem neki,
Hanem a
Lónak...
/Örül/

Ebes, 1980. IX.

Csillog-villog

Sárga csikó
Csengős nyakán
Sárga csengő
Csillog.

Sárga csikó
Patkós lábán
Fénylő patkó
Villog.

Ebes, 1980. IX.

Visszavárom...

Tavaszkor a
Fecskék jötte
Szememnek is
Óhajítás;
Ősszel, mikor

Elköszönnek,
Szívemnek is
Sóhajítás...

Ebes, 1980. IX.

Egybekeltek

Szép szál legény
Szalmaszál;
Lánynézőben
Messze száll...
Szalmaország
Határában
Rátalál a
Szalmalányra,
S szalma-lángú
Szerелеmmel
Egybekelnek
Másnap reggel...

Ebes, 1980. IX:

Gólyasors

Tavaszi táján
Hozzánk szálltak;
Ketten jöttek,
Hattá váltak...
És, ahogy az
Őszi szél szólt,

Afrikába
Visszaszálltak.
Ebes, 1980. IX.

Összetöröm...

Kútból nézek
Magamra,
Víztükörből
Kacagva...
Mivel kútban
Van ez öröm;
Tükörképem
Összetöröm...

Ebes, 1980. IX.

Szebb nekem...

Tündér Tünde
Tündér leány;
Tündérhon a
Hazája.
Tündérhonnak
Közepében
Áll a tündér-
Lány háza.
Tündér-háznak
Száz szobája,
Tündér-kertnek
Száz virága!
Mégsem lennék
A gazdája,
Soha-soha,
Sohasem...
A cserepes
Kicsi házunk
Százezerszer
Szebb nekem!
Ebes, 1980. X.

Én is...

Én is jártam
Varázsváros
Elvarázsolt
Vásárában.
Volt ott szájnak,
Szemnek való;
Varázsperec,
Nyakbavaló,
Varázspálca,
Varázsital;
Varázslatos
Varázslattal...
Kaptam is egy
Vásárfiát:
Varázsváros
Ajándékát;
Töltött mesét
Csiribával,
Hókus-pókusz
Micsodával...

Ebes, 1980. X.

Vitorlázik

Falevél száll,
Vitorlázik;
Az őszi szél
Vele játszik...
Levegőég
A tengere;
Teremtő föld
A sírhelye...

Ebes, 1980.X

Telis-tele...

Ebesen az
Ebek neve
Éppen olyan,
Mint másfele...

Azért lett
Ebes a neve,
Mert ebbel van
Telis-tele...

Ebes, 1980. X.

Itt terem

Északi szél
Fagyos huszár;
Fagypatkójú
Lovára vár.

Felpattan a
Jégnyeregbe,
Szélesebesen
Száll a hegyre.

Hegytetőről
Egy ugrásra;
Itt terem a
Mi utcánkba'...

Ebes, 1980. X.

Szúrják...

Cammog a
Cammogó,
Brummogó
Medve;
Odvas fa

Odvából
Mézecskét
Szedne...
Vad méhek
Vigyázzák
Odvas fa
Odvát;
Fullánkos
Fullánkkal
Fúrják az
Orrát.

Ebes, 1980. X.

Nem fecseg

Akár él,
Akár hal;
Így se,
Úgy se
Hall a
Hal.
És azt
Kérded:
Fecseg-e?
Nem fecseg,
Mert
Kecsege.

Ebes, 1980. X.

Éhkoppot kap...

Lakat Lackó
Kemény legény;
Őrségben áll
Mindig szegény.

Vigyázza az
Éléskamrát,
Búsítja a
Haramiát.
Gazdijának
Nyit a lakat,
A tolvaj meg
Éh-koppot kap.

Ebes, 1970. X.

Ablakra száll...

Ködöl az ég;
Ólomszínű
Szürke a lég...

Őszi homály;
Lopakodva
Ablakra száll...

Ebes, 1980. X.

Megette... (Lesben...)

Lesben állt a
Vak szemű Este,
S amire a Nappal
Észrevette;
Hám! Megette.

Ebes, 1980. X.

Lesd meg !

Hova megy
Este a nyest?
Az ágyába
egyenest.
Nem láttál még
Este nyestet?
Várd nyugodtan,
Várd az estét,
Aztán nagy titokban
Lesd meg!

Ebes, 1980. X.

Úgy ragyog

A felhő, ha
Szélre ül,
A hegyekbe
Felrepül.
Hegygerincen
Átsiet,
S már itt száll a
Ház felett.
Amint meglát,
Megszólít,
S villám szeme
Rámkacsint.
Kinyílnak a
Vízcsapok,
S a vizes Föld
Úgy ragyog...

Ebes, 1980. X.

Öledbe hull...

Gesztenyefán
Gesztenye-ág,
Azon meg egy

Gesztenye-ház;
Abbal lakik
Gergely...
Ősz elején
Zöld házából
Kikukucskál,
S öledbe hull,
Hogyha a szél
Felkel...

Ebes, 1980. X.

Fekete a...

Fekete a
Bolha szeme,
Ija-fia, lánya;
Fekete a
Keze, lába,
Meg a nagykabátja.
Fekete a
Gondolat is,
Mellyel közelített;
Hisz az álnok
Feketeség
A bokámba csípett...

Ebes, 1980. X.

Sáskapár

Sáska
Sándor
Sovány
Legény;
Sáska
Sárát
Várja
Szegény.
Meg is
Szánta

Sáska
Sára;
Együtt
Szálltak
Fel egy
Sásra.
Szegény
Volt a
Sáska-
Lagzi;
Nem is
Tudtak
Jól se
Lakni...
Így az
Éjjel
Éhen
Hál sás
Ágyán
A sás-
Ka pár...

Ebes, 1980. X.

Körbe-görbe...

Álmaimban
Sokszor járok
Törpehonban.
A Törpehon
Körbe görbe;
Lakja: harminc-
Három törpe.
Középen áll
A Törpevár;
Itt székel a
Törpekirály.
Törpe-vitéz
Áll a vártán,
Jő-e ellen,
Azt vigyázván.

Ha ellen jön,
Int a törpe,
S megszólal az
Ágyú körbe'.
Az ellenség
Bújik lyukba,
Meg gödörbe;
Ám oda is
Egyre csak hull
A zamatos,
Kormos körte...

Ebes, 1980. XI.

Kilophatja

Zsiráf Zsiga
Két-emelet;
Fent szedi a
Falevelet...
Ha kinyitod
Ablakodat;
Kilophatja
Kalapodat...

Ebes, 1980. XI.

Hangtalanul...

Sárga levél vitorlázik;
Alászáll, mert fent már
fázik...
Hangtalanul földér ér,
S elkapja az őszi szél...

Ebes, 1980. XI.

Ránk sütött...

Égi bálban
Jártam;
A Fiastyúk-
Házban.
Tejút mentén
Göncöl járt;
Bálba vitte
A Kaszást.
Nagymedve volt
Bálkirály;
Segítője
Szentmihály.
Szép csillagos
Este volt;
Ránk sütött a
Teli-Hold.

1980. XI.

Kígyómérget...

Kígyóország
Minden házát
Kerek, kövér
Kígyók lakják...
Kígyó utcán
Kígyók mennek;
Kígyó-boltból
Kígyót vesznek...
Kígyó-étek
Lesz ebédre;
Kígyók jönnek
Vendégségbe...
Kígyómérget
Isznak rája;
A nagy kígyó-
Barátságra...

Ebes, 1980. XI.

Elecetesegett...

Savanyú lett
Ecet Etel;
Nem volt fukar
Az ecettel...
Akikhez csak
Közeledett,
Valamennyi
Savanyú lett...
Ettől úgy el-
Keseredett,
Hogy tovább
Ecetesegett...

Ebes, 1980. XI.

Meleget is

Legderekasb
A háztető,
Pedig rágja
A rút idő.
Takarja az
Ember házát,
Bújtatja az
Eresz alját.
Bújtatja a
Verebet is,
Juttat neki
Meleget is.

Ebes, 1980. XI.

Szikráztak...

Dér lován jött
Fagy koma;
Hódarát ett
A lova...
Korán reggel

Érkezett,
Egész nap csak
Étkezett...
Este úgy el-
Vágtatott;
Szikráztak a
Csillagok...

Ebes, 1980. XI.

Kéményfüsttel...

A kémények
Nagy legények;
Ha jön a Tél,
Szembenéznek
Vele.

És, ha a Tél
Is szembenéz;
Kéményfüsttel
Lesz a szeme
Tele.

Ebes, 1980. XI.

Vége

Fakó az ég is,
Szegény a fénye...
Nyirkos a lég is,
A nyárnak vége...

Ebes, 1980. XI.

Jött a Tél

Hószánkóján
Jött a Tél,
Húzta az
Északi szél.
Ahogy engem

Meglátott,
Házunkig
Meg sem állott.

Ebes, 1980. XII.

Kikukucskál...

Csuhéj házból
Kikukucskál
Kukorica
Károly;
Barna
Bajsa
Őszi szélben
Ide-oda
Táncol.

Ebes, 1980. XII.

Adjatok enni!

Picinyke cinke
Picinyke lába
Járja az ágat,
Járja hiába...
Hófedte fának
Hófedte ágán
Kis cinke reszket,
Éhesen, árván...
– Cin, cin, cin. Cin-cin!
– Éneke ennyi...
– Cin, cin, cin. Cin-cin!
Adjatok enni!

Ebes, 1980. XII.

Repülök (Piros pej...)

Piros pej, vagy
Vas-deres;
Ez, vagy amaz;
Egyre megy...
Fő, hogy csodás
Két csikó
Ez a két szép
Hintaló...
Ha nyergükbe
Felülök,
Fellegekig
Repülök...

Ebes, 1980. XII.

Ünnep...

Fenyő-ünnep,
Fenyő-ág,
Örömteli
Boldogság...
A sok cukor
Fenn a fán,
Csillagszóró
Szikrát hány...
Piros, sárga
Gyertya ég,
Kezemben meg
Ajándék...

Ebes, 1980. XII.

Izzad...

Havat hány
Lipit-lapát;
Nyelét fogja
Nagykabát.
Ha szikrát hány

Hólapát;
Megmelegszik
A kabát.

Ebes, 1980. XII.

Közeleg

Hófergeteg
Közeleg;
Hajtják a
Sarki szelek...
Pustol, sivít,
Szikrázik;
Búvik, ki él,
Mert fázik.

Ebes, 1980. XII.

Jól megrázta...

Egy,
Vörös róka
Megy.
Kettő,
Farka vörös
Seprő.
Három,
Rókám lesben
Várom.
Négy,
Ravasz, hova
Mégy?
Öt,
Még mindig nem
Jött.
Hat,
Hát hol marad-
Hat?
Hét,
Épp elébem

Lép.

Nyolc,
Hol a tyúkos
polc?

Kilenc,
No, Sunyi, most
kimensz!

Tíz,
Így van ez jól,
Így:

Bodri kutyám
Észrevette,
S a ravaszdit
Majd megette.

Ebes, 1980. XII.

Füstté vált...

Báránfelfő
Bég az égen,
Mesét termő
Égi réten.
Felfő-farkas
Feketében,
Futva vágat,
Rohan, éhen.
Varázsfelfő
Épp arra szállt,
S elmondá a
Varázslatát...
Sötét lett az
Ég – a holdas –,
Füstté vált az
Égi ordas.

1981

Csodáltuk...

Ott állt lent a
Kert végében,
Répa lábbal
Bent a földben.
Répa-hasán
Répa-nyaka,
Répa-fején
A korona...
Répák között
Magasan állt;
Csodálták a
Répakirályt!

Ebes, 1981. I.

Meg se leled...

Február,
Február!
Százhúz
Napra van
A Nyár...
Hol lesz
Akkor a
Hideged?
Decem-
Berig
Meg se
Leled...

Ebes, 1981. I.

Jól van...

Február írt
Márciusnak
Egy gyönyörű
Levelet...
– Jöjj el hozzám
Egy pár napra,
Hozz néhány
Zsák meleget!
– Hogy mennék én
Fagyoskodni;
Elég, ha Te
Dideregsz!
– Jól van, jól van
– Mond Február;
– Én viszont majd
Elmegyek...

Ebes, 1981. I.

Törvényt szabnak

Tavaszelő,
Nyárutó,
Őszi szellő,
Meg a hó;
Farsang táján
Találkoztak,
Farsang-bálról
Tanácskoztak...
Törvényt szabtak
A Farsangnak,
Divatot az új
Álarcnak;
Tavaszelő,
Nyárutó,
Őszi szellő,
Meg a hó...

Ebes, 1981. I.

Örülnek

Csinálok egy
Varázskasztát;
Kasztálom vele
A határt...

Minden gyomot
Lekasztálok;
Örülnek majd a
Virágok...

Ebes, 1981. I.

Fürgén jár...

Bábbá vált a
Fakanál;
Úgy hívják, hogy
Kanál Pál.
Hogyha táncol
A Kanál,
A falába
Fürgén jár...

Ebes, 1981. I.

Mégis...

Vézna
Viza,
Csak a tiszta
Vizet itta;
Mégis
Megkapta a
Halál,
Aki halász-
Hálóval jár...

Ebes, 1981. I.

Tűtörvény...

Zsákvarrótű
Mérgében
Nem bújt a
Birka-bőrbe...
Nem, mert bőrnek
Szűcstű való;
Neki pedig
A zsák a jó.
– Tegye mind azt,
mihez ért!
Tiszteljék a
Tűtörvényt!

Ebes, 1981. I.

Biztosítja...

A szószátyár
Sára
Szószegény
Párja
Szerdán és
Szombaton
A zsibvásárt
Járja.
Szóért
Adja a szót,
Szónak szó
Az ára;
És, hogy
Ki ne fogyjon;
Biztosítja
Sára...

Ebes, 1981. I.

Esik...

Vastagon
Esik a hó;
Puha
Pihe
Takaró.
Takarója
Fűnek,
Fának,
Zöld vetésnek,
Hegy hátának.
Befedi a
Háztetőt is,
Meg a madár-
Étetőt is.
Sík a hatás,
Mint hótenger;
Én meg nézem,
Mint hóember...

Ebes, 1981. I.

Izzadt...

Izzadt a Hó
Hideg háta
És a jéggé
Fagyott lába.
Mikor a Nap
Reánézett,
Már a könnye
Tükre fénylett.

Ebes, 1981. I.

Érzem...

Forró nyárban,
Hideg télben
Kútágas néz
Fel az égre...
Betemették
Rég a vizét;
Nem feledem
El az ízét...

Ebes, 1981. I.

Kibékültünk

Árnyékommal
Összevesztem;
Épp, hogy csak nem
Verekedtem...
Hozzádobtam
Kabátomat,
Meg a legszebb
Kalapomat...
De ő egyre
Csak bosszantott,
Egy lépésre
Sem tágított...
Nagy mérgemben
Mit tehettem;
Kibékültünk,
S mellé-ültem...

Ebes, 1981. I.

Összebújnak

Birsalmafán
Ült két gerle
Egymás mellett,
Széllel szemben,
Jeges, fagyos,

Téli éjben;
Összebújtak
A nagy szélben.
Ideszállnak
Minden este,
Ismert gallyuk
Megkeresve.
Halkan jönnek,
Csendben szállnak;
Mint két ember,
Együtt hálnak...

Ebes, 1981. I.

Úgy nevetünk...

Pepi bohóc
Egyre nevet,
Mert a „Bukfenc”
Bukfencet vet...
Körül gurult
A porondon;
Úgy nevetik,
Nem is mondom...
Ha meg cigány-
Kereket vet;
A nézőtér
Tapsol, nevet.
Nevet velük
Minden ember,
És a pohos
Porond-mester.
Hogyha bukik,
Pereg, forog;
Úgy nevetünk,
Könnyünk potyog.

Ebes, 1981. I.

Összefogtak...

Három testvér
Hópelyhecske
Fent lakott a
Hófellegben.
Álmodoztak,
Tervezgettek,
Hogy majd egyszer
Messze mennek...
Egy szép napon
Összefogtak,
És a Földre
Aláhulltak.
Egymást fogták
A nagy szélben,
Összebújtak
A nagy télben.
Tél múltával,
Kikeletre,
Egyek lettek
Egy vízcseppben.
S mikor a Nap
Rájuk nézett;
Mindhárom hon-
Vágyat érzett.
Másnap egy szál
Napsugárra
Rácsücsült a
Három Pára,
S úgy elszálltak,
Ahogy jöttek;
Vissza a fel-
Hőországba.

Ebes, 1981. I.

Nem az fáj...

Belém mart,
Kikezdett
Már rég...
És addig
Mar még,
Rág, rág, rág;
Míg eljön
A vég...
De nem
Az fáj,
Hogy szűkül
Az ér,
Sorvad
Az agy,
Meg a máj...
Nem az,
Nem a
Fájdalom
Fáj, hanem
A „bánat”.
Melytől rég
Üvöltök
Némán,
Mint egy
Állat...

1981. II. 18.

Pusztuljon mind...

A szószegény
Pária
Szóbörtönbe
Zárja
A szót:
A rosszat,
A jót...

Kitől zárod?
Kitől dugod?
Kinek
Tartogatod?
Nyisd ki
Azt a rácsot,
Lássanak
Világot!
Kitől dugod,
Kinek tartogatod
A sok gondolatot?
A szót?
Magad...?

Engedd harcba
Őket;
A félénk
Gyengéket,
Magasba
Törőket!
Az igaz-
Mondókat!
A kétel-
Kedőket!
Pusztuljon mind,
Ha kell,
Szemközti
Csatában;
Semmint szűk
Börtönbe
Örökre
Bezárva...!

1981. II. 20.

Tojás roppan...

Kotlófészken
Kotló
Kottyan;
Kotló alatt
Tojás roppan...
Világra bújt
Hús kis
Csirke;
Több a kakas,
Mint a
Jérce.

Ebes, 1981. I.

Ehetetlen (nyelvedző)

Ha hiszed, viszed;
Ha viszed, veszed;
Ha veszed, eszed,
Ha eszed, hasznát
Nem veszed, mert
Ez ehetetlen...

1981. II. 23.

Rám szállt...

Az út végén
Vár lesben
Az este...
Vár, rám vár;
S mint a halál,
Rám száll...

1981. II. 18.

Kutyakör (nyelvedző)

Kutya járta
Görbe körben
Három kutya
Szalad körbe...
Karikáznak
Kutya módra,
Ez amolyan
Kutya-móka.

1981. II. 21.

Göröngy György

Elindult a
Hepe-hupa;
Göröngy Gyurit
Kézen fogva...
Dülőúton
Átsietve,
Keréknyomot
Kerülgetve;
Bejárkálták
A fél határt,
Míg Borona
Rájuk talált...
Ellensége
Réges-régen;
Megbirkóznak
Minden évben...
Most sem tudtak
Már mást tenni;
Harcnak kellett
Következni...!
Szikrázott, meg
Porzott a föld,
Alig maradt
Élő Göröngy...
Hepe-hupa
Keményen állt;

Dobálta a
Vasboronát...
Dobálta, és
Mindhiába;
Vasborona
Jobban állta...
A nagy harcban
Ő lett győztes;
Folytatása
Ősz felé lesz...

Ebes, 1981. II.

Hazaszállok

Csillagközi
Túrán jártam;
Mindig más-más
Holdon hálтам...
Üdvözöltem
A vén Kaszást,
És a sápadt
Sánta Katát...
Vitt a Göncöl
A Tejúton,
Csillagporos
Fényes úton...
Úrhajósok
Ha megláttak,
Egy-két percre
Meg-megálltak...
Csillagjelvényt
Cserélgettünk,
Útjainkról
Beszélgettünk...
Vígan teltek
Ott a napok;
Az is lehet,
Hogy hónapok...
Csillagközi

Élőlénnyel
Nem beszéltem
Soha éjjel,
Mivel azok
Rosszul látnak,
Így sötétben
Nem járkálnak...
És amúgy is
Minden este
Erre járkált
A Nagymedve...
Egyszóval én
Mondanám még,
De hát egyre
Morog az ég...
Ezért tovább
Nem kószálok;
Csillag-fényben
Hazaszállok...

Ebes, 1981. III.

Várva-várom

Molnár-, parti-,
Füsti-fecske;
Nem marad itt
Télre egy se.
Ám itt vannak
Egész nyáron;
Tavasszal már
Várva-várom...

Ebes, 1981. III. 16.

Sírva fakadt

Pettyes labda
Pettyes szeme
Pettyes könnyel
Telis-tele...

Belerúgott
Egy nagy dagadt;
Nem csoda, hogy
Sírva fakadt....

1981. III.

Nyári zápor...

Levegő áll,
Izzó tűz.
Ég a Nappal
Tréfát űz...

Alul morog,
Megdördül;
Fénylő Napra
Sötét ül...

Felhő-folyam
Földre lép;
Elereszté
Őt az Ég...

1981. III.

Vacsorája...

Templom-lakó
Egér atya
Egér Isten
Földi fia;
Szentelt vízből
Az uzsonna,
Vacsorája
Meg biblia...⁸

1981. III.

Sírva ír

Tinta fröccsen,
Irka sír,
Gazdija meg
Sírva ír...

Ebes, 1981. III-IV.

Tintafolt

Tintapaca
Büszke volt,
Mert ő volt a
Tintafolt...

Ebes, 1981. III-IV.

A lába

Mikor felszáll
A gólya;
Két lába a
Rugója...

Ebes, 1981. III-IV.

Permetez

Langyos eső
Hull, permetez,
Cseppre cseppen
Le az eresz.
Nyeli a Föld
Szár az szája;
Meg se kottyán
Lyuk-gyomrában.

Ebes, 1981. III-IV.

Lezárom...

Felkiáltó
Lekiált:
– Te, Pöttöm Pont,
Mit csinálsz?!
– Én csak annyit
Barátom;
A mondatot
Lezárom...

Ebes, 1981. III-IV.

Bekopog

Ablakomon
Kinézek;
Könnye csepeg
Az égnek...
Cseppen, koppan;
Cseppre kopp;
Énhozzám is
Bekopog...

1981. IV. 27.

Nevetnek...

Márciusi
Kéklő égen
Felhő-fiú
Szálldogál;
Keresi a
Felhő-leányt,
Aki éppen
Erre száll...
Hozzá érve,
Felhő-szemmel
Összenézve,
Nevetnek,

És egy tiszta,
Felhőtelen
Égi kéket
Keresnek...

Ebes, 1981. IV.

Hazagurult...

Kerekített
Karikával
Karikázott
Karika,
Mellette meg
Gurigával
Gurigázott
Gabika.
Karikáztak,
Gurigáztak,
Girbe-görbe
Körbe,
Míg egyszer csak
Hazagurult
A két girbe-
Görbe.

Ebes, 1981. IV. 20.

Kipp-kopp!

Fut a
faparipa,
szikrát hány a
lába nyoma...
csengője cseng:
Csingi-lingi!
Csengő dalát
Csengve zengi...

Ebes, 1981. IV.

Sehol se...

Hogyha szól a
Pitypalatty;
Rögtön tudom,
Hol szalad...
Itt is, ott is
Keresem;
Persze, sehol
Se lelem...

1981. IV.

Vízzel tele (nyelvedző)

Víztől vizes
Vízilónak
Vízből van az
Ólja,
Vízzel tele
Vizes vályú
Van a vízi
Ólban...

1981. IV. 20.

Silány...

Józan-Bolond...
Naivság a
Neved!
Vagy gyáva vagy,
És silány az
Eszed...?

1981. IV. 29.

Megecetesedett...
(nyelvedző)

Ecet
Etel
Ecetes
Lett,
Mert
Ecetes
Levet
Evett...
Savanyú volt
Szája
Nyála;
Meg a
Savanyú
Almája...
Abból mikor
Százat
Megett...
Talpig
Megecetesedett...

1981. IV.

Akkor szél lesz...

Korán reggel
A csillagok
Ébresztik az
Égi Napot...
Félig alszik,
Még alig lát,
Keresi a
Látóhatárt...
Ahogy rálel,
Kikukucsál,
S azon-nyomban
Munkába áll...

Amíg félkört
Ír az égre,
Forró fényt szór
Földi rétre...
Estefele,
Hogyha mérges,
Azt mondják, hogy
Másnap szél lesz...

1981. IV. 27.

Jön a Tavasz!

Gyenge,
Lenge
Gyermekek-szellő
Simogatva
Suttogta:
Jön a
Tavasz
Szél-szekérrel,
Zöld paripán
Vágtatva!

Ebes, 1981.

Fél...

Amikor az
Este fél,
Sír az ágas,
Meg a szél;...
Nyöszörög a
Verőce:
– Te is félsz a
sötétben?

1981. IV.

Mint a férget

Gerincesek
Országában
Nincs hiány
Az igazságban.
– Csúszó-mászó,
Váz nélküli;
Nem fog minket
Becsmérelni...!
– Így szónokol
Szikla-vezér,
Amikor a
Haddal beszél...
– Nem ám! Nem ám!
– Zeng a sereg;
S a harci dob
Máris pereg.
Hallják e zajt
A Giliszták,
Kik magukat
Közel lopták...
Nyílt sisakkal
Sose mertek,
Mindig lapulva
Füleltek...
Most is gyáván,
Sunyin csúsznak;
S visszafele
Fürgén kúsznak.
– Álljatok meg,
Puha férgek,
Vagy egyenként
Rátok lépek !
– Megretten a
Csúszó csorda,
Semmi-népség
Lenn a porba'.
– Te! Te! Te, ott!
Az a nyálkás,

Nyirkos, nyálas,
Undorodás...
Mondd meg ronda
Társaidnak,
Undok, veres
Cinkosidnak:
Gerincesek
Körbefogtak,
S mint a férget,
Széttaposnak...!

1981. IV. 28.

Tök vagyok

Csutkakóró
Illegette
Magát,
Most kapott új
Csutkalevél
Ruhát...
Barna haját
Fésülgeti
A szél,
Épp mikor a
Sütőtökkel
Beszél...
Mindig tetszett
Szép, nagy, erős
Teste,
Kivált mikor
Reászállt az
Este...
Sütőtök már
Réges-régen
Tudta,
Miért nézi
Mindig őt a
Csutka...
– Mindhiába

Álmodozol,
Fruskám.
Én tök vagyok,
Nem jöhetsz így
Hozzám.

1981. IV. 28.

Kuruttyol (nyelvedző)

Ece-pece
Recefic,
Kivirít a
Kikerics...
Rekedt Breki
Kutykuruty;
Kuruttyol a
Retyeruty...

Rokonok?

Kas szél ka, meg
Gó szél fo;
Szegről-végről
Rokonok...
Egyikük a
Szelet töri,
Másikuk meg
Fent forog...

1981. V. 3.

Ők mesélnek...

Ecsetemben
Mesék élnek.
Mikor festek,
Ők mesélnek...
Szivárványszín
Gyermek-álmot,
S acélszürke
Valóságot...

1981. V. 24.

Tirke-tarka (nyelvedző)

Tiri-tarka-barka
Szarka,
Tirke-tarka-barka
Farka;
Tarka-barka-szarka
Farka...

1981. V.

Úgy se...

Szorzótábla
Sok-sok száma;
Egyik se járt
Óvodába...
Mégsincs baj az
Egyszer-eggyel,
Merthogy úgysem
Szorzunk eggyel...

1981. V. 25.

Csodatevő

Erdő-lakó
Erdőmanó;
A legvénebb
Manópapó...
Csodatevő
Tudománya
Erdőt-mezőt
Körüljárja...
Összeadta
Fűt a fával,
Réti farkast
A kutyával...
Pulyka költi
A verebet;
Patkány szüli

Az egeret.
Tölgyfa együtt
Él a bükkal,
Csicsóka a
Sütőtökkel...
És, hogy mily
Utódok lesznek...
Példának
Említék egyet:
Farkas papa
S kutya mama
Utóda lett;
A fakutya...

1981. V. 25.

Égve-élve (emléke-
zem...)

Fortyog a Föld;
Áttüzesít...
Fejem felett
Vérvörös az Ég...
Ég szeme is,
Ég a Nap is;
Ég a folyó,
És a rét...
Égünk együtt,
Égve-élve,
Mint a puska-
Poros lég...

1981. VI. 4.

Elvitte...

Egér Ede
Meg Elemér,
Engedelmes
Iker egér...

Hét testvérük
Immár oda;
Elvitte a
Kandúr koma...

Biz, azóta
Igen félnek;
Éjjel-nappal
Lyukban élnek...

Ebes, 1981. VIII.

Ügyel...

Hegymászónak
Egyre megy, hogy a
Hegy mily meredek;
Egetverő
Meredekre
Ő csak mászik
Hegyről hegyre...
Mikor aztán
Fent a csúcson;
Arra ügyel,
Le ne csússzon...

1981. VI. 5.

Jajj!

Kirajzott az
Almamoly,
Nem is hinnéd,
Mily komoly a
Baj...

Szúrják, ölik
A sok almát;
Hallgasd csak az
Almák jaját!
– Jajj...!

Ebes, 1981. VIII.

Október (Sárgul...)

Sárgul,
Lehull
A falevél;
Játszik
Vele
Az őszi szél.

Ebes, 1981. X.

Pingvin módi

Pingvinéknél
Pingvin-bálon,
Olyan az új
Pingvin-módi;
Ha rázendít a
Sarki szél,
Rákezdenek
Totyogózni...

Ebes, 1981. X.

Megfogja...

Hogyan terem?
Merre jár?
Egész télen
Mit csinál
Az ökörnyál?
Nem tudom.

Csak azt, hogy
Így szüretkor,
Amikor a
Must már forr;
Megfogja a
Kalapom...

Ebes, 1981. X.

Fázik

Hosszút alszik,
Későn kel.
Akkor sem fűt,
Ha delel
A téli Nap.

Úgy ég, mint egy
Gyertya-fény;
Fázik minden
Élőlény
Az ég alatt.

Ebes, 1981. X.

Lelegelnek...

Seregélyek
Seregelnek;
Ellepik az
Egész kertet...

És, ha szőlő-
Sorral elnek;
Minden fürtöt
Lelegelnek...

Ebes, 1981. X.

Elüldözte... (Itt a halom...)

Itt a halom
Levél-alom
Az őszülő
Fák alatt;

Hajnal dere
Fagyos széllel
Elüldözte
A nyarat.

Ebes, 1981. X.

Kukorékol

Van egy japán
Kakasom,
Úgy hívják, hogy
Miska.

Olyan fényes
A tolla,
Ami bizony
Ritka.

Ha felszáll a
Tetőre,
Kukorékol
Nyomban.

Ám mikor a
Héja jön,
Akkor van nagy
Gondban...

Ebes, 1981. X.

Fut (Fürge...)

Fürge gyík fut
Selymes fűben,
Hátul van a
Farka;
Tudjátok, hogy
A gyíkfarkok
Mily törékeny
Fajta...?
Vörös vércse,
Ha elkapja
Fürge farka
Végét,
Gyíkfarkokkal
Elűtheti
Éhes hasa
Éhét.

1981. X.

Alszanak

Alszanak a
Téli fák;
Rügy-szemükben
Új világ...
Téli szél a

Ringató;
Puha hó a
Takaró...
Tavasszal, ha
Ébrednek;
Napsugártól
Élednek...

Ebes, 1981. X.

Lelopja

Metsző szél sepri
Az eget;
Heggyé fújja a
Felleget.

Mikor odafent
Már unja,
Itt lenn az utca-
Port hordja.

Majd megrázza az
Ablakom,
És lelopja a
Kalapom...

Beledobták...

Gesztenyécske
Leugrott a
Fáról;

Le a tüskés
Vadgesztenye
Házból...

Gyereksereg
Körbe-kapta
Nyomban;

S beledobták
Egy nagy zacskó
Lomba.

Ebes, 1981. X.

Volt egyszer... (...egy csúf mese...)

Volt egyszer egy
Csúf mese;
Nem szerette
Senki se.
Akkor volt csúf
E mese,
Mikor mondta
Emese.

Ám amikor
Én mondtam;
A csúfságát
Eldugtam.

Ebes, 1981. X.

Elszálltak

Őszi szaga
Van a szélnek,
Meg a hulló
Falevélnek.

Rég elszálltak
Gólyák, fecskék;
Hosszabbodnak
Már az esték.

Ebes, 1981. X.

Ropogva

Bekopogott
Fagy koma,
Meg a kedves
Rokona,
A Dér...

Fagykeményen
Ropogva
Csikorogták:
– Nyomunkban
A Tél !

Ebes, 1981. X.

Kiadó

Fecskefészek
Kiadó;
Elköltözött
A lakó...

Két kis veréb
Észrevette,
S egész télre
Bérbe vette.

Boldog a két
Új lakó;
Nem áznak, ha
Hull a hó.

Ebes, 1981. X.

Hírt hoztak

Ma jöttek meg
Derecskéről,
Hírt hoztak a
Hideg télről.
Korán reggel
Érték ide;
Deres volt a
Lovuk füle.

Ebes, 1981. X.

Eresz alatt

Permetez az
Őszi eső,
Vízzel tele
A fejfedő...
Úgy állok a
Kalap alatt,
Mint csepegő
Eresz alatt.

Ebes, 1981. X.

Vígan élnek

Rí a kis krokodiluska;
Nem fürödhet a Nílusban.
– Nem való az neked, Illus!
Mond a mama-krokodilus.
– Itt a Duna egy ugrásra,
Ott megy apád, menj utána!
– Azóta nálunk eveznek,
Szöcskét meg szúnyogot esznek.

Ebes, 1981. X.

Játék babák

Sorban állnak,
Kirakatból
Kiabálnak
Felém...

Én meg arról
Álmodozom,
Hogy lehetne
Valamennyi
Enyém.

Ebes, 1981. X.

Bújik (Bogár...)

Bogár
Bújik
Alom
Alá;
Fészke épül...

Fagyos
Felhő
Havat
Hordoz;
Télre készül...

Ebes, 1981. X.

Csakugyan szép...

Az ám a szép,
Mikor az ég
Gyönyörű kék!

Az is tetszik,
Amikor a
Felhő játszik!

Talán mégis
Az a legszebb,
Hogyha fehér
Pelyhek esnek!

Vagy talán a
Viharos ég?
Igen! Igen!
Az is oly szép!

Szép a bodor
Báránfelhő,
A ködölő
Őszi eső!

Szép a holdas
Fényes ég is,
Meg a korom-
Sötét éj is!

Szépségüket
Csodálom én;
Kis porszem e
Földkereken...

Ebes, 1981. X.

Mint fergeteg

Hópehely száll
Nesztelenül,
Lágyan, puhán
Vállamra ül...

Ő bizony a
Tündér-pehely;
Úgy csillog, mint
Ezüst kehely...

Ahogy néztem
Csillogását,
Mellé fújta
Szél a párját...

Hópehely lány
Király párja;
Tündökölt a
Koronában...

Szállt aztán még
Egész sereg
Hókíséret,
Mint fergeteg...

Úgy megszállták
Vállam, hátam,
Hogy a nagy súlyt
Alig álltam...

Bocsássa meg,
Jó barátom,
De megráztam
A kabátom...

Ebes, 1981. XI.

Új dalt...

Örvendezett
A kis veréb;
Új dalt tanult
Épp az „előbb”...

Anyja, apja
Tanítgatta;
Így igazi
Ez a nóta...

Azóta szól
A sok csiripp;
– Csiripp-csiripp,
csip-csip, csiripp!

Ebes, 1981. XI.

Elmenne...

Halas bicskám
Piri ponty;
Mint egy kis hal,
Olyan pont.

Annyi, csak a
Hibája:
Vas a szeme,
S a szája.

Hátuszonya
Késpenge,
Ha engedném,
Elmenne.

Ebes, 1981. XI.

Téli falat

Cinke-Cili
Meg a párja;
Röpköd, ugrál
Ágról ágra.

Sovány most a
Téli falat;
Begyük sűrűn
Üres marad.

Ebes, 1981. XI.

Meghálálja...

A mi kályhánk
Olyan kályha,
Melegének
Folyik árja.
Mikor éhes,
Etetem,
Hálás érte
Melegen...

Ebes, 1981. XI.

Szembenéznek

Ha a jeges szelek fújnak,
Havas bokrok összebújnak.
Takaróznak hódunnával,
Szembeszállnak Télkirállyal.

Ebes, 1981. XI.

Hóember (Hóember készült...)

Hóember készült
Gyors kezek nyomán,
Formássá szépült
Házunk udvarán...

Búsul, ha megyek,
Örül, ha jövök;
Nem is lehetnek
Nagyobb örömök...

Ebes, 1981. XII. 18.

Énekelnek (Bodza...)

Bodza-fánkon
Áll a bál;
Ezer veréb
Táncot jár.

Van, ki repdes,
Van, ki ül;
Énekelnek
Verébül...

Ebes, 1981. XII. 18.

Gyönyörű

Díszítjük a
Fenyőfát,
Rakjuk a sok
Cukorkát.

Függ már rajta
Csillagszóró,
Csillogó dísz,
Aranydió.
Teszünk még rá
Piros almát,

Meg megannyi
Színes gyertyát.

Most, hogy kész van,
Gyönyörű;
Szólhat már a
Csengettyű !

1981. XII.

Őrizd...

Egérlesen
Ült a kandúr,
Oly peckesen,
Mint egy pandúr.

Ült, ült, figyelt,
Farka mozgott;
Éhes hasa
Egyre korgott.

Kis egerek
Ki-kilestek,
S kandúr komán
Jót nevettek...

– Őrizd csak az
Egér-várat;
Úgysem itt van
A kijárat...

Ebes, 1981. XII.

Hideg

Decemberi
Téli égen
Mélyen jár a
Nap az égen...

Pislog, mint egy
Álomszuszék;
Hideg tőle
Föld és az Ég.

Ebes, 1981. XII.

Énekelnek... (Hangjegy..)

Hangjegy-sorok
Dalra kelnek;
Trallalázva
Énekelnek,
Dalolnak...

Szoknya lebben,
Leány perdül;
Lakodalmi
Zene zendül
Maholnap...

Ebes, 1981. XII.

Nem lenne kerek...

Él a Földön
Három ember;
Szeptem, Novem,
Meg December.
Szeptembernek
Szép ruhája,
Novembernek
Szél szakála,
Decembernek
Havas háza
Van.
Ők a leges
Legöregebb;
Nélkülük nem
Lenne kerek
E világ.

Ebes, 1981. XII. 18.

Kenyér...

Mikor Anyánk
Lisztet szitált,
Úgy csodáltuk,
Mint egy csodát...

Szemünk tapadt
A teknőre,
A szakajtós
Négy kenyérre...

És a Tűz a
Kemencében;
Ahogy lángolt,
Mindig néztem...

Mint vártuk a
Kenyérvetést,
A piruló
Lángos neszét...

Milyen volt a
Cipó íze?
A gőzölgő
Kenyér színe?

Én még érzem,
Én még látom;
Legszebb volt az
A világon!

Ebes, 1981. XII.

Fő a leves

Boszorkányok
Házában,
Nagy zaj van a
Konyhában;

Kotyvasztják a
Varázs-levet,
Rézkondérban
Fő a leves;

Rágott tyúkbél,
Békanyál;
Ki megeszi,
Fejre áll...

1981. XII.

Úgy arat

Milyen is a
Téli szél?
Faggyal nyugszik,
Jéggel kél...

Egész nap fúj,
Úgy arat,
Rendre vágja
A havat.

Ilyen hát a
Téli szél;
Faggyal nyugszik,
Jéggel kél...

Ebes, 1981. XII.

Irány haza!

Szánkóm siklik
A havon;
Magam ülök
A bakon.

Pej-lovam egy
Vén kutya;

Belevitt a
Kátyuba.

Így a szánkóm
Latyakos,
Jómagam meg
Haragos...

Ilyen fogat
Mire jó?
Irány haza,
Kutyaló!

Ebes, 1981. XII.

Mindenki tudja

Beteg a béka,
Hasában véka
Víz...

Szeme kidülledt,
Szájában fülledt
Íz...

Fekszik a parton,
Ahol a gólya
Vár...

Mi lett a sorsa?
Mindenki tudja
Már...

1981. XII.

Te vagy...

Ha a mosolyt
elvetem,
Abból biz
kacaj terem...
Örömben
learatom,
s jókedvűen
osztogatom...
Hármat adok
Bús Bélának,
hetet meg a
szomszédjának...
Neked is
adhatok ám;
úgyis te vagy
a komám...

Kibékülnek

Esik eső,
Süt a Nap;
Ördög-sereg
Hajba kap...

Egyik veri
Feleségét,
Másik veri
Szeretőjét...

Kibékülnek
Majd, ha fagy;
Mikor már nem
Süt a Nap...

1981. XII.

Megoldódnak...

Ha röviden
Hallgatók,
Nincsenek is
Nagy bajok...
Ám, ha hosszan
Hallgatók,
Már nagyobbak
A bajok...
S majd, ha végleg
Hallgatók;
Megoldódnak
A bajok...

Ebes, 1982. I.

Értem...

Van egy tücsköm,
Fekete;
Nincsen lába,
Se keze...

Hegedűje
Nékem szól;
Tudja, hogy én
Értem jól...

Ebes, 1982. I.

Mit egyek?

Kis cinke sír:
Cin-cin-cin!
Nagy hideg van
Idekinn!

Éhes begyem
Didereg,
Ha nem lelek...
Mit egyek?

Ebes, 1982. I.

Meddig él ?

Tudod, a Tél
Meddig él?
Amíg Tavasz
Fel nem kél.

Mert ha Tavasz
Felébred:
Harangoznak
A Télnek.

Ebes, 1982. I.

Kincs

Zsibvásárnak
Se kezdete,
Se hátulja,
Se eleje
Nincs...

Zsibongás van,
S cserebere;
Meg az a sok
Csecsebecse
Kincs...

Ebes, 1982. I.

Muszáj?

Te kis pocos
Új-esztendő;
Óriásra
Nőtt a bendő
Tebenned...!

Muszáj neked
Minden évben
Egy esztendőt
– Úgy egészben –
Megenned?

Ebes, 1982. I

Tavaszi jöttét...

Tegnap olvadt,
Ma meg fagy.
Látod, te Tél,
Milyen vagy?!

Megetted a
Szenemet,
Elvetted a
Meleget...

Agónia (Meglátogattam...)

Meglátogattam a Telet;
Az öreget,
A beteget...

Hogy s mint? – kérdezgetem sorban.
– Benn vagyok már
A vén korban...

Fogyatkozóban az erőm;
Bundám alatt

Rászólt a Nap:
Bűnhődj meg!
Tavaszi jöttét
Ne érd meg!

Ebes, 1982. I.

Tél (Köd...)

Köd üli a
Kertek alját,
Hó fed mindent
Vastagon.

Zúzmara hull
Fagyos ágról;
Jégvirág az
Ablakon...

Ebes, 1982. I.

A temetőm...
Elszomorodtam míg mondta;
Bundájáért
Volt nagy gondban...

Tudta, ha fogy takarója;
Közeleg a
Végső óra...

Ebes, 1982. I.

Mind...

Ha én egyszer
Gazdag leszek,
Három vagon
Kedvet veszek...

Kiviszem a
Zsibvásárba,
S kipakolom
A kosárba...

Búsulásért
Hatot adok,
Két sóhajért
Egy adagot...

A bánatért
Jár egy halom;
Szomorúnak
Mind odadom...

1982. I.

Meghívlak...

Tyúkpiacra
Ha kimegyek,
Azt sem tudom,
Hogy mit vegyek...
Tyúkot vegyek
Libáért ?
Tojó-pulykát
Rucáért?

Hét malacért
Birkát adok,
Tíz galambért
Nyulat, hatot !

Ha meghíznak
Kendermagon,
A hentesnek
Mind eladom.

Én is veszek
Belőle;
Meghívlak majd
Ebédre...

Ebes, 1982. I.

Vígan él...

Zúzmara-lány vígan él;
Mikor jó hideg a Tél.
Ám, ha a Nap rátekint;
Párává válik megint...

Ebes, 1982. I.

Csúsztak...

Iskolából
Hazamenet
Három gyerek.
Csúszkát csinált

Csúsztak hason,
Csúsztak térde
Leguggolva,
Nadrágféken...

Csizma-patkóm
Árkot vágott;
Kezem, lábam,
Jajj, de fázott !

Ebes, 1982. I.

Lehull...

Zúzmara lombú fák
Kibomlottak a télben.
Lehull a téli virág,
Ha a Nap ég az égen...

Ebes, 1982. I.

Farsang (Macska...)

Macska-maszkok
Sorban állnak,
Mert a jelmez-
Bálra várnak.

Bál végén lesz
A maszk-verseny;
Egér lesz a
Fődíj, nyersen.

Ebes, 1982. I.

Hogyan...

Hogyan higgyem a sötétet,
Ha az Ég világos?
Hogyan tapossam a rétet,
Mikor az virágos?

Hogyan higgyek felemásan,
Jobbra, balra nézve,
Mikor a szív jobban látja,
Mi megy belül végbe...?

Ebes, 1982.

Agónia (A falevél...)

A falevél agonizál...
Halálsápadt, alig él.
Egyet sem szól, nem susog már;
Megmarta a kemény Dér...

Ebes, 1982.

November

Nagy köd terpeszkedik szerte.
Ellepte a lombtalan fát.
Nyirkos füstje arcom verte,
Még a véremre is rászállt...

Ebes, 1982.

Őszi zivatar

Elült az Őszi Zivatar.
Csendült, mint én,
Mint az elmúló Ősz
Tél elején...

Ebes, 1982.

Ősz (Októberi falevelek...)

Októberi falevelek,
Októberi színes fák;
Úgy pompáznak, úgy díszlenek,
Mint egy-egy kinyílt virág...

Lassan én is színesedek,
Mint pusztuló falevél...
Szemem vörös, hajam deres,
Nem vagyok már ZÖLD levél.

Ebes, 1982.

Vízió... (Napján...)

Napján Halottaknak
Enyéimet látom;
Messze ködből szállnak,
Mint egy Égi álom...

Anyám szólalt előbb,
Apám majd utána...
Akárcsak jómagam;
Búját, baját zárva.

Ebes, 1982.

Nem titok

Szerelmes az Ég a Földbe.
Réges-régen kerülgeti...
Kék szemével nézi körbe;
Ég karjával ölelgeti...

Nem titok ez Földön, Égen.
Látja Csillagok serege,
A Félhold az éji égen,
S egyszemű Nap égő szeme.

Ebes, 1982.

Ha... (Ha két gondolat...)

Ha két gondolat lel egymásra,
Miként szomjas Föld a Vízre;
Pattan a baráti szikra,
Vagy szerelem omlik a szívre...

Ebes, 1982.

Akkor...

Nyári estén, mikor kinyílnak
Az ég virágai; akkor nagyon,
Nagyon szép az este. Akkor szállnak
Fel a régi Ezüst gondolatok
Az Aranyló Égre...

Ebes, 1982.

Cím nélkül

... és, ha becsukom a szemem,
Nem előre; hátra vágyom...
Odaszáll velem a szívem,
Ahol pihen Ifjúságom...

Ebes, 1982.

Elfajzott...

Hogy elfajzott már bennem is rég
Az Ázsiából átörökített,
Csonttá meg hússá és vérré érett
Ősi Ugor, Ob-i örökség...

A sűrűbbre barázdálódott agy
Ölelő, testvéri szorításra,
Békélő, baráti kézfogásra;
Parancsot egyre ritkábban ad...

Ebes, 1982.

Repül...

Nevetve repül
A hinta;
Laci ül benne,
Meg Pista.
Száll, száll, suhan föl
Meg le;
Nem hagyná abba
Sohse.

Ebes, 1982. II-III.

Enyém mind

Mennyi játék,
Mennyi kincs!
Ez is, az is
Enyém mind:
Doboz-szekér,
Csutka-baba,
Cserép-tehén,
Kavics-kutya,
Homok-kunyhó,
Kő kéménnyel,
Léc-kerítés,
Rozsdás pléhvel.
Idegent nem
Hívok oda,
Mert harap a
Kavics-kutya...

Ebes, 1982. II-III.

Verekszik...

Verekszik a
Nap a Téellel,
Csatába száll
Hóval, jéggel...

Tüzes nyíl
Zúdul a Téltre;
Érzi, nem
Menekül élve...

Beleroggyan
A csatába;
Vízzé válik
Jégvilága...

Ebes, 1982. II-III.

A ravasz

Két napod van
Február,
Koporsódat
Szegzi már
A Tavasz.

Sajnállak én,
Meg nem is...
Szerelmem a
Tavasz is;
A ravasz...

Ebes, 1982. II-III.

Csipp (Reggel...)

Reggel csiripp,
Délben csipp,,
Este-fele:
Csipp, csipp, csipp!
Nézzetek már
Elébe!
Hogy fér ennyi
Csomó csiripp
Egy kis csöppnyi
Verébbe!?

Ebes, 1982. II-III.

Jöjj...

Vonul a Hó,
Mint a vándor-
Madár.
Búcsúzkodik
Tőle a nagy
Határ;
- Viszontlátás!
Decemberben
Várunk!
Vastagon jöjj,
Mert akkor már
Fázunk !

Ebes, 1982. II-III.

Három kívánság...

Lenne három
Kívánságom;
Töröm fejem,
Gondolatom
Várva...

Tenni, tenni!
Cselekedni!
Munkatűzben
Kialudni,
Állva !

Ebes, 1982. II-III.

Az ám!

Mond az árnyék:
– Én nem félek,
Én a fénnel
Nem cserélek!
Nem ám!
Fényességben
Dugva élnek;
Velem bátran
Szembenéznek.
Az ám!

Ebes, 1982. II-III.

Köztük van...

Dió, dió,
Rádió;
Zeng benne a
Dáridó;
Ének, zene,
Vigalom;
Köztük van az
Én dalom
Is.

Ebes, 1982. II-III.

Hetiterv...

Hétfőn hetet-
Havat vetek,
Kedden reggel
Öntözgetek...

Szerdán szedem
Ki a gyomot,
Bekapálva
A lábnyomot.

Csütörtökön
Permetezek,
Szerszámok közt
Teszek-veszek...

Pénteken már
Ízlelgetem...
Az érettjét
Csipegetem.

Szombaton, ha
Szüretelek,
Kaskát, ládát
Teleszedek.

Vasárnap ám
Korán gyere;
Zsebed pénzzel
Legyen tele !

Ebes, 1982. II-III.

Tél (Mily lusta...)

Mily lusta vagy,
Tél komám;
Fekszel házunk
Udvarán...

Tetszelegsz a
Ruhádban;
Pihe-puha
Dunnádban...

Nem csupán a
Madarak;
Én is mindig
Bámullak...

De szép fehér
Az inged,
Hogy a varjú
Rúgjon meg !

Ebes, 1982. II-III.

Itt felejtkezett...

Vendégségbe
Jött a Tél.
Októbertől
Velünk él.

Velünk alszik,
Velünk kél;
Utazásról
Nem beszél.

Hallod-e, te
Kicsoda!?
Vigyen el már
A csoda!

Ebes, 1982. II-III.

Alku

Itt a kezem,
Csapj bele !
– Nem kell nekem
Gesztenye!
– Hát pitykéért
Adod-e?
– Három rosszért?
Hogysisne !

De, ha nagyon
Akarod,
Egy rágóért
Megkapod...

Ebes, 1982. IV.

Meg-megállva...

Az én utcám itt-ott görbe.
Az én utcám nem főutca.
Az én utcám nem fut körbe;
Az én utcám mellékutca...

Az utcámban nincsen járda.
Az utam magam kövezem...
Mostanában meg-megállva
Végignézek a köveken...

Ebes, 1982. IV.

Tudod...? (Tudod mi...)

Tudod, mi a bálna
Legnagyobbik álma?
Hát az, hogy az ágya
Ne a vízben állna...
Hálna néha kint is,
Mint a tarka tigris;
Csak amolyan viccből...
Kint lenne a vízből!

Ebes, 1982. IV.

Nem kapott...

Lustaság csak lustálkodott
Az ágyban,
Ám Szorgalom: kint kapált a
Határban...
Igazság meg főzött finom

Vacsorát;
Csakhogy abból nem kapott a
Lustaság...

Ebes, 1982. IV.

Medvelagzi

Örvös Örzsi
S Panda Bandi
Összeházasodtak...

Édes-mézes
Maci-lagzin;
Medve-táncot roptak.

Ebes, 1982. IV.

Kipusztult...

Meredez a kútgém,
Lesi a felleget.
Azért nem a kutat,
Mert ott nem lát vizet.

Kipusztult a kútvíz,
Ahogy elvadult tó;
Csak a kútgém áll még,
Mint egy felkiáltó...

Ebes, 1982. IV.

Fázom

Hópehely meg
Barackvirág
Együtt ültek
Az ágon...

– Ha rád nézek
– szólt a virág –
Szírmom reszket,
Mert fádom...

Ebes, 1982. IV.

Tudod...? (Tudod, milyen...)

Tudod, milyen az egér?
Füle a fejéig ér.
Elöl, hátul két lába,
Farka meg fut utána...

Ebes, 1982. IV.

A ponty

Leggazdagabb
Hal a ponty,
Mert annyi a
Pénze pont,
Mint amennyi
Neki kell...
Ha nem hiszed,
Ne hidd el !

Ebes, 1982. IV.

Forgó

Forgó jött hozzánk a térre ismét,
S fellármázta hangszórójával
Az emberek apraját, vénjét.
Megszállták, mint méhek a virágot;
Hinta-éhség boldog vágyával...
S a forgó tőlük kivirágzott.

Ebes, 1982. IV.

Fürgébb...

Leste a héja
Az ürgét;
Azt a szürkét,
Azt a fürgét...
Mégsem evett
Ürgehúst,
Mert az ürge
Fürgébb volt...

Ebes, 1982. IV.

Hitte...

Hitte a „jobbat”, remélte, vágyta;
Homlokára ült a sűrű bánat...
Dacoló száját szorosra zárta;
Így látom mindig, szegény apámat.

Mikor háborúba vitték messze,
Idegen földre, idegen honba;
A fiait könny nélkül könnyezte,
S szülőföldjét zokogva csókolta.

Bennem mért nincs oly gyönyörű erő,
Mellyel hatvan évi harcát vívta,
S nem volt ellenfél, csak a temető,
Mikor már a halált is kihívta?!

Ebes, 1982. V.

Mi is a szó?

Mi is a szó?
Akár igaz, akár hazug, akár édes,
Akár pedig szitkozódó, durva, érdes;
Csupán csak szó...

Ám a tett más:
Képmutató fecsegésre halált mérő;
Dolgos szívet, igaz lelket melegítő
Bizonyítás...

A szó elszáll,
Elrepül, szétfoszlik; akár a füstfátyol.
Élete csak annyi, ameddig lángol
A szalmaszál...

Nem úgy a tett;
Az éltető emberi lét záloga,
A homo sapiens atyja; Ő írja a
Történelmet...

Ebes, 1982. V.

Színes fonal

Az én rajzom
Sok-sok vonal;
Mint egy halom
Színes fonal,
Úgy kígyózik
Egymáson át...

Minden vágyat
Benne látok,
Minden álmot
Belezárok;
Varázslatos
Mesét, csodát...

Ebes, 1982. XI.

Gyűl

Gyűl a lim-lom,
Nő a halom,
Vis-vas...

Rozsdás kondér,
Lyukas tűzhely,
Csit-csat...

Karton-ruha,
Szakadt guba,
Gimb-gomb...

Heggyé dagadt
A sok kacat
Ringy-rongy...

Ebes, 1982. XI.

Kár (Didergő...)

Didergő fán varjak kuporognak,
Dacolva a széllal.
Fittyet hánynak a nagy hóviharnak,
Birkóznak a téllal.

Eledelre ilyenkor ki talál,
Egy sovány falatra,
Amikor a magvakkal telt határ
Hó alá van fagyva?
Kár!

Ebes, 1982. XI.

Borzas játék

Borzék fia
A kis Borz;
Az ég tudja,

Mitől borz-
Os...

Fésülködj meg,
Fiam, Borz,
Ne légy nekem
Torzonborz-
Os!

Ebes, 1982. XI.

Befogadja

Esti szállást, szélárnyéket
Keres a madár.
Százszor megnéz minden zugot,
Amíg rátalál.

Eresz-alja befogadja
Csepp kis vándorát.
Fagyos szélről védi, óvja
Házunk madarát.

Ebes, 1982. XI.

Csurran a must

Szőlő-présben szorul a szem;
Cseppen, csurran, loccsan nedve.
Kint a hegyen nóta terem,
Nő a szüretelők kedve.

Vígan zsong a sok-sok darázs;
Körültáncolják a kádat...
Zümmögik a szüret dalát;
Tele zengik a présházat.

1982. XI.

Épül...

Micsoda csoda-
Palota épül...
Gyermek-kéz rakja;
Magasul, szépül.

Ez ám az áldott
Épülő álom;
Sóvárgva vágyott
Mese-világom...

Ebes, 1982. XI.

Haza vágyok

Füsti-, molnár-, parti-
Fecskék,
Szállnak sorakozni
Egyként...

Csicseregve útra-
Kelnek,
Tengeren túl honra
Lelnek...

Én is, mikor útra-
Kelek,
És határon túlra
Megyek,

Csalogat sok csalfa
Álom...
Ám én vissza, haza-
Vágyom.

Ebes, 1982. XII.

Mesevár

Meseország közepében,
Kerek erdő szögletében
Áll a mesés Mesevár,
Mely mindenkit mindig vár.

Én is, mikor arra jártam,
Három nap a várban háltam.
Üvegből volt minden köve,
Meg a várkapitány öve.

Kilenc strázsa állt a bástyán,
Üdvözöltek engem látván.
Sorra fújták a harsonát,
S nekem adták uruk lovát.

Holnapután korán reggel
Kilenc muskétás jött ebbel.
Kikísértek mesevárból,
Aztán leszálltam az ágyról...

Ebes, 1982. XII.

Örülök

Fénnyel égő
Villanyégő,
De fényes a
Te fényed.

Azon nyomban
Szemem lobban,
Ha a szemed
Rám réved...

Ebes, 1982. XII.

Ritmus

Hosszú sötét nyújtózkodik
A szűk mellékutcán.
Minden pihen, minden alszik;
Téli éjfél múltán.
Itt-ott egy-két kutya vakkant,
Fülel a sötétben.
Hajnalt kiált a sok kakas
Fent a tyúkülőben.
Ébrednek a korán kelők,
Megrakják a kályhát,
Leseplik az ól környékét,
S az utcán a járdát.
Megmozdul az utca népe,
Vonul a munkába,
Ki a gyárba, ki a földre,
Én az iskolába.

Ebes, 1982. XII.

1983

Vaskarika

Fából készült vaskarika
Raggyantja a tükrét.
A fát vassá varázsolva
Gazdag lesz a tüstént...

Fényesítgetsd, lakkozd, lakkozd!
Kábítsd igaz lényét!
Ám, mielőtt nekem adod;
Töröld le a fényét!

Ebes, 1983. I.

Érzik...

A téli fák Januárban,
Talpig fagyban állva,
Dideregnek hideg lázban;
Víg tavaszra várva...

Rügyszemüket féltve-féltik,
Mint Bibét a Virág,
És miként az ember, érzik:
Feszül egy új világ...

Ebes, 1983. I.

Én is láttam...

Mily ember vagy,
December?
Jégszakállas
Hóember?

Azt beszélnek
A Vének;
Komája vagy
A Télnek.

Én is láttam,
Ne tagadd!
Tőle kaptad
A havad...

Ebes, 1983. I.

Gi-gá-gá...!

Libalagzi; Gúnár Gáspár,
Liba-család őre.
Tollából lesz a lúdtoll-szár,
S írunk nyakra-főre.

Gigágázik szüntelenül,
Mikor veszélyt észlel.
A Bodrinak nekifeszül,
Csak úgy, liba-ésszel...

Liba gágog, kutya csahol,
S ha magad beártod;
Sziszegve utánad lohol,
S megcsípi nadrágod.

Ebes, 1983. I.

Perspektíva...

„Krolofilljaim” pusztulnak,
sejtjeimben ritkul a nedv.
Emlékeim kiújulnak;
Mégsem virágzik ki a kedv...

Így várom nem várt napomat,
Így, midőn jön az alkonyat;
Mikor a sötét kitágul,
S a beszéd csenddé silányul...

Ebes, 1983. II.

Miért ? (Miért nem jut...)

Miért nem jut nekem soha
Játék,
Hogy örülnék én is,
Mint sok léha!?

Napfény helyett mért fed mindig
Árnyék?
Hadd lássam már a
Napot is néha!

Ebes, 1983. II.

Mit csinál? (Jeges...)

Jeges szívű,
Havas hátú,
Fagyos szájú
Február!

Márciusban
Havas hátad,
Fagyos szájad;
Mit csinál?

Nem csinál az
Egyebet;
Elsiratja
A Telet...

Ebes, 1983.

Fütyörésznek...

A kémények
Füsttel élnek,
Nem mással.

Fütyörészve
Fecserésznek
Egymással.

Kemény téllal,
Hideg széllel
Komáznak;

Büszkén nézve
Fel az égre;
Pipáznak.

Ebes, 1983.

Télutó

Recseg, ropog
A Tél eresztéke,
Mikor a Nap
Rákacsint a Téltre.

Szakadozik
Piszkos, fehér rongya;
Jeges szeme
A hólevet ontja.

Könyörgve néz
A napfényes égre,
De „az” csak int:
– Kendnek immár vége!

Ebes, 1983.

Báránfelhők

Összeszűkült pupillával
Nézegettem az eget;
Néztem, ahogy terelgette
A sok báránfelleget.

Kék legelőn legelgettek,
Felhő-vízből jót ittak,
S mikor látták, hogy én nézek:
Csalfán rámkacsintottak...

Ebes, 1983.

Március (Felszökött...)

Felszökött a higanyszál;
Nyitnikék is kiabál...

Nagykabátom szegen lóg;
Újra legyet fog a pók...

Déli égről fecske száll;
Nem várta meg Február...

Ebes, 1983.

Didereg...

Didereg a fagyos föld.
Nincs rajt virág, sem fű, zöld.
Felférne a takaró:
Az a pihe-puha hó!

Ebes, 1983.

Vége már...

Ne legénykedj, Február!
Országodnak vége már!

Hiába jössz fagyos Széllel;
Szövetkezve havas Téllel...

Tavaszi Herceg hada vár.
Legénykednek immár kár!

Ebes, 1983.

Ketyeg...

Ketyeg a
Tik-tik-tak óra;
Éjfél üt
Pont kakas-szóra.

Reggel meg
Jaj a fülemnek,
Amikor
Pont beleberreg...

Ebes, 1983.

Kakasszóra...

Vadgalambék minden nyáron
Itt fészkelnek fenn a fánkon.
Kakasszóra
Ők is kelnek,
S kukkorúzva
Énekelnek.
Félálomban hallom őket,
Meg a csicsergő fecskéket...

Ebes, 1983.

Dorombol...

Iromba a mi macskánk,
Csillog sima szőre.
Hizelkedő s nagy nyalánk
Az egérlyuk őre.

Dörgölődzik, dorombol;
Rámtapad a szőre;
Az egérnép meg lohol,
Rá se ránt az őrré.

Ebes, 1983.

Hajnal hasadt...

Alig pitymallott még,
Épp csak, hogy derengett.
Szürküllött fent az ég,
S száz kakas-szó zengett...

Egymást túlkiáltva
Versenyeztek szinte;
Szobánk ablakára
Piros hajnalt hintve...

Ebes, 1983. (?)

Húznak

Libasorban libák szállnak,
Libalegelőre.
Felrebbenve gigágáznak,
Szállnak új mezőkre.

Estefeleg tele beggyel,
Vé betűket írva,
Szemközt a levegő-éggel
Húznak délre sírva.

Ebes, 1983.

Rámnevetnek

Levegőben szőlő illat,
Engem is át, meg átjár.
A sok darázs benne vigad,
S züm-züm dalra táncot jár.

Napsütötte szőlőszemek
Szemeznek a szememmel,
Mosolyognak, rámnevetnek,
S kezet fognak kezemmel...

Ebes, 1983.

Május

Májust köszönt sok-sok virág;
Citromsárgák, kékek, lilák.

Májust köszönt szellő és ég;
S égnek színe, az égszínkék.

Májust köszönt gyermek kacaj;
Vigadozó ember-zsivaj.

Májust köszönt az ifjúság;
Szívükben zeng a boldogság.

Ebes, 1983.

Fúrja útját...

Vakond Vince nagy betyár...
A lakhelye vakond-vár.

Föld alatt, a tanyáján,
Nincs ablak a szobáján.

Ezért aztán setétben
Fúrja útját serényen.

Ebes, 1983.

Hőség (Zöld...)

Zölt búzában pipacs ég.
Ég a Nap is és az Ég...

Nyár van. Nyár;
Sárga Nyár.

Ebes, 1983.

Cseresznye

A cseresznye fán terem;
Azt bizonygatják nekem.

Én meg úgy tudom, hogy nem;
Hanem a két fülemen...

Ebes, 1983.

Táncolt...

Kicsi kecske
Magában,
Szép fekete
Csizmában;
Ugróst táncolt
A bálban.

Kecske lányok
Epedtek,
S kecske kánont
Mekegtek;
Úgy hangzott, hogy
Mekk, mekk, mekk!

Ebes, 1984. I.

Csiripelve...

Verebek az eresz alatt
Verekedve hont foglalnak.

Csípik egymást csiripelve,
Míg rájuk nem száll az este.

Akkor aztán elcsendülnek,
S mély álomba szenderülnek.

Ebes, 1984. I.

Édes álmot láttam...

Kocsikázni szottyant kedvem
Kövér fűvű réten.
Közepébe heveredtem,
Ahogy oda-értem.

Illatos fű elaltatott,
Édes álmot láttam;
Olyat, hogy én sem itt, sem ott,
Nem is kocsikáztam...

Ebes, 1984. I.

Kikacagta...

Apró kutya, öklömnyi;
Egy ujjnyi a lába.
Most tanul csak ugatni,
Be nem áll a szája.

Talált egy nagy combcsontot,
Hirtelen felkapta.
Gyorsan beleharapott;
Az meg kikacagta...

Ebes, 1984. I.

1984-85

Vár...

Raggyan az Ég,
Nyílnak a Fák;
A Nyitnikék
Tavaszt kiált
Nekem is...

Vár a Húsvét,
Locsolkodás,
Vendégelés,
Piros tojás
Engem is...

Ebes, 1984-85.

Békasors

Kecskebéka kesereg
Víztelen tó partján.
– Innék, innék! – nyekereg,
Egyre csak ezt hajtván.

Sós volt a békalencse,
Száraz a szúnyog láb;
A gólya észrevette,
Nem is mondom tovább...

Ebes, 1984-85.

Utána kap...

Zöld pázsiton,
Tücskös réten;
Bandi oson,
Mászik térden.

Jobb kezében
Üres doboz,
Ballal éppen
Tücsköt motoz.

Utána kap,
Hasra huppan;
Az meg kacag
Bent a lyukban.

Ebes, 1984-85.

Réti manó

Réti manó
Tavaszi táján
Megérkezik
Felhő hátán.

Zöld legelő
A hazája,
Illatos fű
A tanyája.

Ő a nyuszik
Házőrzője,
Reszket tőle
Rókák bőre...

Ebes, 1984-85.

Szorgos...

Szorgos a széncinke pár;
Kiabál öt éhes száj.

Fülig szájjal tátognak,
Cérna-nyakkal nyújtózkodnak.

Folyton-folyvást ennének,
Éjjel sem pihennének...

Ebes, 1984-85.

Kinyílnak...

Liládzik az orgona,
Göndöröd' a bárány,
Sárga pitypang esernyőz';
Rárepül a sármány.

Én magam is virulok,
Fű, fák között járok...
Violák és ibolyák
Közt kinyílnak az álmok...

Ebes, 1984-85.

Zápor

Báránfelhők habosodnak
Az ég kékjén,
Gomba módra szaporodnak
Egünk rétjén.

S mint valami varázsszóra,
Vagy parancsra,
Mordult, dördült az ég alja
Nagy karéjban.

Villám tüze fába vágott
Szemem láttán,
Ömlött, szakadt... minden ázott
A föld hátán.

Ebes, 1984-85.

Fuss, fuss velem...

Haj, gyermekkor, állj elémben!
Fuss, fuss velem ki a rétre!
Járjuk be a vályogvetőt,
Meg a nagy libalegelőt!
Fogjunk pillangót és szöcskét!
Lessük meg a partifecskét!
Keressük meg, hol az ürge!
Fürdjünk meg a gödörbe!
Nem jössz, hiába könyörgök?
Látod, a bánatban fürdök...

Ebes, 1984-85.

Baba-bál

Egylábú báb
Kétfestőben;
Fent álldogál
A szekrényen.

Nem ám maga;
Tizenhárman
Vannak ott a
Baba-bálban.

Az ének zeng,
A szoknya száll;
A szekrény is
Velük riszál.

Ebes, 1984-85.

Csillag-bál volt

Szép álom volt,
Elmesélem:
Csillag-bál volt
Fent az égen.

Csillogtak a
Csillag-lányok,
Ropták az új
Csillag-táncot.

Esthajnal volt
A bálkirály;
Napfeljöttig
Tartott a bál.

Akkor aztán
Úgy elmentek,
Ahogy tegnap
Este jöttek...

Útra keltem
Én is legott;
Hulló csillag
Hazahozott...

Ebes, 1984-85.

Hóval dobált...

Birokra jött
Hozzám a Szél.
Úgy nyöszörgött,
Mint aki fél...

Magához csalt,
Megrángatott,
Körülnyargalt,
Úgy szaggatott...

Hóval dobált
Meg a „beste”,
S lábam nyomát
Betemette.

Ebes, 1984-85

Kopog a Tél...

Kopog a Tél
Az ablakon.
– Bemehetnék?
Fázom nagyon!

– Dehogy jöhetsz!
Szólt a Meleg.
– Rég nem hiszek
Én már neked.

Azóta kint
Alszik a Tél.
Meleg meg itt
Szobámban él...

Ebes, 1984-85

Nem csipog...

Van nekem egy verebem,
Kicsi, mezei veréb.
Fent fészkel az ereszen,
Most repült el az előbb.

Mikor a Nap lebukik,
Száll az eresz aljára,
És ha bealkonyodik;
Nem csipog veréb szája.

Ebes. 1984-85.

Szélcsend

Tegnap még sivített,
Tegnap még kiabált,
Tegnap még ordított,
Tegnap még harcba szállt...

Ma már csak port sepert,
Egyre vidult, derült;
Dúdolt és énekelt,
S lassan elcsendesült...

Ebes, 1984-85.

Nem vagy te más...

A mi kakasunk Miska;
Nagy tarajú,
Kemény szavú,
Kakaskodó, hamiska...

Te Misi, én azt mondom;
Nem vagy Te más,
Csak koronás
Király a szemétdombon...!

Ebes, 1984-85

Itt a Tavasz

Itt a Tavasz,
Eljött újra.
Tavaszi Szél
Hozzánk fújta.

A sok madár
Mind vele száll.
Hangos tőlük
Kert és határ.

Föld alatt a
Téli világ.
Sírján virít
Fű, fa, virág.

Ebes, 1984-85

Mesélj...

Fagyos hátú,
Jeges lábú
Január;

Igaz-e, hogy
Te lennél a
Télkirály?

Gyere be csak
A szobámba
Tanyázni!

Megtanítjuk
A nagy kéményt
Pipázni!

Mesélj, hogy volt
Nagyapámék
Korában!

Hogy teleltek
Nyolcan egy kis
Szobában?

Ebes, 1985.

Patkó kopog

Lósörény leng;
Ég, Föld dobog.
Kis csengő cseng;
Patkó kopog.

Száguldanak
Legelőre,
Vágyva-vágynak
Dús mezőkre.

Nyerítenek,
Ficákolnak,
Ölelkeznek,
Sokasodnak.

Lósörény leng,
És Föld dobog.
Kis csengő cseng;
Patkó kopog.

Ebes, 1985.

Ömlik...

Fehér felhő
Keveredik
Feketével,

Fekete meg
Elegyedik
Az egészszel.

Északi szél
Megkeveri,
Megkavarja,

S úgy hull a hó,
Hogy a kucsmám
Betakarja.

Ebes, 1985.

Dalra fakadt...

Frissen vágott
Bodza-sípját
Fújja Pál;
Zsiga meg a
Tök szárával
Furulyál...
Hallgatja a
Sárgarépa,
Sütőtök meg
Vöröscékla,
S a Szellő, mely
Arra jár;
És a vékony
Szélsípjával
A két fiú
Mellé áll...

Vásárfia (Itt van...)

Itt van, itt, a
Vásárfia!
Vajas pereg,
Alvó baba,
Törökméz, meg
Mézes huszár,
Selyem kendő,
Játék gitár...
Öcsikének
Kis hintaló,
Bözsikének
Kis vasaló,
Nagypapának
Tajtékpipa,
Nagymamának

Selyem ruha,
Jómagamnak
Fa furulya,
Hadd szóljon a
Szép muzsika!

Meg se rágja...

Az óriás
Idő
Hatalmas
Szája
Tátva...;
Nyeli,
Nyeli
A percet,
Órát,
Napot,
S meg se
Rágja...

Első lesz...

Girbe
Gurba
Giliszta,
Görbe útját
Földbe
Fúrva,
Csúszva,
Kússza...
Sárga föld,
Vagy fekete;
Tele a
Hasa vele...
A földet
Úgy szereti:
Reggel, délben
Azt eszi...
Majd ha
Egyszer
Föld-evésből
Verseny lesz,
Meglátjátok,
A giliszta
Első lesz...!

Jegyzetek

¹ Az eredeti kéziratban ez a sor két változatban szerepel, a második ez: „Mi lesz mostan veled?”.

² A kéziratban az utolsó szó két változatban szerepel, a másik a „Lenyelte”.

³ Az eredetiben ez a három sor még egy változatban szerepel:
„Trilláznak
A madarak.
Zummognak”.

⁴ Az eredetiben ez a két sor még egy változatban szerepel: „Hiszitek, nem,
Alig várom”.

⁵ Az eredetiben az utolsó két sor két változatban szerepel. A másik:
„Belebújt a
Másik lyukba”.

⁶ Az eredetiben az utolsó két sor még egy változatban szerepel:
„És majd neked is
Megmondom ...”.

⁷ A kéziratban helyette másik szó is szerepel: „csengettyűvel”.

⁸ Az utolsó négy sor helyett a kézirat szerint ez is állhatna:
„Szentelt vízből
uzsonnája,
Biblia a
Vacsorája...”